

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА

ЗА П О В Е Д

№ РД - ...*21*...../*17-01*.....2025 г.
гр. Варна

ЕЛЕНА АТАНАСОВА ЯНАКИЕВА –

Административен ръководител - Председател на Административен съд – Варна на осн. чл. 93, ал. 1, т. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 12, ал. 7, във вр. с чл. 12, ал. 1 - 6 от Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от СК на ВСС на 16.12.2015 г., изм. и доп. на 24.03.2016 г., изм. и доп. на 08.11.2016 г., изм. и доп. на 20.12.2016 г., изм. на 04.04.2017 г., изм. на 26.09.2017 г., изм. по протокол №12/02.04.2019 г., изм. и доп. по протокол №19/16.06.2020 г., изм. и доп. по протокол №43/08.12.2020 г., доп. по протокол №45/14.12.2021 г., доп. по протокол №44/26.11.2024 г.

О П Р Е Д Е Л Я М :

Годишно разполагаемо време през 2025 г. за разглеждане и приключване на съдебните дела на **съдия Васил Руменов Пеловски** в размер на 1500 часа.

Заповедта да се приложи към личното професионално досие на съдията.

Настоящата заповед да се доведе до знанието на съдията и служител „човешки ресурси“ за сведение и изпълнение.

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА

*Административен ръководител-
Председател на
Административен съд – Варна*

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ВАРНА
УЛ. "НИКОЛА ВАПЦАРОВ" № 3А

ЕГН :

АКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ №АИ -26/04.07.2025 г.
на АКТ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТ № 1/15.02.2022 г.

На основание чл. 93, ал. 1 от ЗСВ и в изпълнение на решение на ВСС по протокол № 20 от 24.06.2025 г., АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ВАРНА, БУЛСТАТ: 148076820, представлявано от **ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА** и

ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ

приеа следните изменения на акта за заемане на длъжност, **считано от 24.06.2025 г.:**

месторабота: АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ВАРНА

работно място: АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ВАРНА/СЪДИИ

длъжност: Съдия код по НКПД-2011: 2612 7006

Основно месечно възнаграждение в размер на:	лв.
Възнаграждение за ранг	лв.
ОБЩО:	лв.
Допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит:	
➤ 2% в орган на съдебната власт: за 6 г. 3 м. 24 д. - 12 %	
Сума:	лв.
➤ 1.5 % извън орган на съдебната власт, съща, сходна или същия характер работа, длъжност или професия: за 10 г. 04 м. 08 д. - 15 %	
Сума:	лв.
➤ 1 % извън орган на съдебна власт и по друга специалност: за - %	
Сума:	лв.
➤ 1% и 1.5 % : за - %	
Сума:	лв.
ОБЩО: ДТВ за ГСПО %	%
БРУТНО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ :	лв.

Настоящият акт се състави в 2 еднообразни екземпляра и представлява неразделна част от акт за заемане на длъжност №1/15.02.2022 г./

ПРИЕЛ:
/ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

от протокол № 20
от дистанционното заседание чрез видеоконферентна връзка
на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,
проведено на **24 юни 2025 г.**

**ПО ДНЕВНИЯ РЕД
АТЕСТИРАНЕ И КОНКУРСИ**

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

19. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Васил Руменов Пеловски – съдия в Административен съд-Варна, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: /п/ Галина Захарова и
Боян Магдалинчев

Вярно с оригинала,
Сътрудник комисия:

МС/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

от протокол № 19
от дистанционното заседание чрез видеоконферентна връзка
на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,
проведено на **17 юни 2025 г.**

ПО ДНЕВНИЯ РЕД
АТЕСТИРАНЕ И КОНКУРСИ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

34.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 1 от ЗСВ,
предварително атестиране на Васил Руменов Пеловски - съдия в
Административен съд - Варна.

34.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна
оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Васил Руменов Пеловски - съдия в
Административен съд - Варна.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: /п/ Галина Захарова и
Боян Магдалинчев

Вярно с оригинала,
Сътрудник комисия:

МС/

ЕРА 2025

Приложение

**ЕДИНЕН ФОРМУЛЯР ЗА АТЕСТИРАНЕ НА СЪДИЯ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ И ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪД**

**Част I
Кадрова справка**

Лични данни за лицето (име, презиме, фамилия)	ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ
Дата и място на раждане	
ЕГН	
Телефон, e-mail	
Диплома за висше образование по специалността „Право“ №.... /дата; университет	Диплома издадена от Университет за национално и световно стопанство, юридически факултет, за завършено висше образование на образователно-квалификационна степен магистър, , рег. номер 5.2007 г.
Удостоверение за правоспособност № /дата	Удостоверение за правоспособност №' /2008 г.
Орган на съдебната власт	Административен съд - Варна
Длъжност (включително адм. длъжност по чл. 172 ЗСВ)	съдия
Юридически стаж: - в орган на съдебната власт (конкретизира се всяка заемана длъжност и периода на заемането ѝ в съответния орган на съдебната власт, включително и периода на командироване); - извън органите на съдебната власт	Към 15.02.2025 г. вкл. - 16 години 3 месеца 18 дни, от които: - 05.03.2019 г. – 04.07.2019 г. – Висш съдебен съвет, дирекция „Правна“ – „главен експерт“ – 0 години 3 месеца 29 дни; - 04.07.2019 г. – 15.02.2022 г. – Висш съдебен съвет, дирекция „ЧРАТОКИ“ – „директор дирекция“ – 2 години 7 месеца 11 дни; - 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. вкл. – Административен съд – Варна – „съдия“ – 3 години 0 месеца 0 дни. - 01.07.2007 г. – 31.12.2007 г. – „Анджело 99“ ООД гр. Добрич – „юрисл“ - 0 години 5 месеца 30 дни; - 15.12.2008 г. – 15.10.2010 г. – Областна администрация Добрич – „старши юрисконсулт“ – 1 година 10 месеца 0 дни; - 15.10.2010 г. – 17.11.2014 г. – Столична община – „главен юрисконсулт“ – 4 години 1 месец 2 дни; - 17.11.2014 г. – 21.05.2018 г. – Министерство на младежта и спорта, дирекция „ПНО“ – „директор“ – 3 години 6 месеца 4 дни;

	- 22.05.2018 г. – 24.10.2018 г. – ЕТ „Оникс TV“ Цветан Николов, гр. София – „главен юрисконсулт“ – 0 години 5 месеца 2 дни.
Допълнителни квалификации и специализации	- Курс за задължителна квалификация при първоначално назначаване административните съдилища; - Участие в екипа по управление на проекти и групи: - 1.Проект „Разработка и внедряване в съдебната система на софтуер за ускорено създаване и възпроизвеждане на актове и други документи чрез диктовка и автоматично конвертиране на гласов запис в текст /voice-to-text/ и съпътстващи системи за обработка, финансиран по Програма „Добро управление“. - 2.Проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г. - 3.Проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“, сключен между ВСС и Министерството на правосъдието, финансиран по програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г. - 4.Проект „Въвеждане на способности за алтернативно разрешаване на спорове (АРС) в съдебната система в България – пилотно въвеждане на задължителна съдебна медиация; доизграждане на мрежата от съдебни центрове във всички окръжни райони на страната; разработване на стратегия за пълноценно използване на други алтернативни способности за решаване на спорове“. - 5.Проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта от защита правата на децата в производства пред съд“. - Учебно посещение в изпълнение на Дейност 1 „Мерки за осигуряване на по-добро функциониране на българската съдебна система във връзка с процедурите за назначаване, подбор и кариерно развитие на магистратите“ по проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.; - „Работа в екип. Изграждане на умения за повишаване на нивото на ефективно изпълнение на професионалните задължения на съдиите и съдебните служители. Емоционална интелигентност на работното място“; - Учебно посещение в изпълнение на Дейност 3 с наименование „Повишаване на прилагането на механизмите възстановителното правосъдие“ по проект „Повишаване на професионализма в съдебната

	система“, финансиран по Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.; - „Комуникационни умения на магистрати и съдебни служители. Предизвикателства в работата с граждани“; - Участие в работна група по дейност 1 „Мерки за осигуряване на добро функциониране на българската съдебна система във връзка с процедурите за назначаване, подбор и кариерно развитие на магистратите“ по проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“ по НФМ 2014-2021; - „Коментар на измененията в ЗАНН. Приложение на чл.28 от ЗАНН Предпоставки по приложението на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН. Правомощия на въззивната и касационната инстанция. Възобновяване на АНП“; - Кръгли маси и работни срещи в изпълнение на дейност 1 и дейност 3 по проект с наименование „Повишаване на професионализма в съдебната система“; - „Забраната за дискриминация по чл.14 ЕКПЧ в контекста на правото на личен и семеен живот“; - „Прекратяване на служебни правоотношения. Дисциплинарни производства. Съдебни производства по Закона за защита от дискриминация“; - Работно посещение на представители на българската съдебна власт в институции на Съвета на Европа с цел повишаване на капацитета на представителите на българската съдебна система във връзка със спазването и прилагането на разпоредбите на ЕКПЧ; - Обучение за работа с Единна деловодна информационна система (ЕДИС); - „Дигитализация в съдебната система, призоваване, съобщения по електронен път. Електронно правосъдие. Видеоконференция“; - „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“; - Учебно посещение в изпълнение на проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“, сключен между ВСС и Министерство на правосъдието, финансиран по Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014-2021; - „Практически въпроси по приложението на Закона за здравното осигуряване. Административен договор“. - „Правораздаване по Изборния кодекс“; - Учебно посещение в изпълнение на проект „Въвеждане на способи за алтернативно разрешаване на спорове (АРС) в съдебната система в България – пилотно въвеждане на задължителна съдебна медиация; доизграждане на мрежата от съдебни центрове във всички окръжни райони на страната; разработване на
--	---

	стратегия за пълноценно използване на други алтернативни способи за решаване на спорове“; - Кръгла маса по теми свързани с представяне опыта на български магистрати осъществили стаж в Регистратурата на Европейския съвет по правата на човека и Отдела за изпълнение на решения на ЕСПЧ към Съвета на Европа, по проект №BGJUSTICE-2.001-0002, „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по програма „Правосъдие“ на НФМ2014-2021 г.; - Мероприятия по представяне на информационен продукт „Единен регистър на съдебните преводачи (ЕРСП) по апелативни райони, по проект BGJUSTICE-2.001-0002 „Повишаване на професионализма в съдебната система“ по НФМ2014-2021; - „Кога се прилага правото на ЕС и КАК – изводи от практиката на СЕС за задълженията на националния съдия“; - „Дигитализация в съдебната система“; - Работни срещи по проекти изпълнявани от Висшия съдебен съвет; - „Административно правосъдие за бизнеса и гражданите. Енергетика“; - Международен семинар „Повишаване на професионализма в съдебната система“; - Участие в учебно посещение по проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта от защита правата на децата в производства пред съд“; - „Искови производства. Особенности в производството по чл.28 от ЗОДОВ“; - „Данъчно право и данъчен процес. Облагане с данък по ЗДДС, ЗДДФЛ и ЗКПО. Актуална съдебна практика на Съда на ЕС и ВАС“; - „Работно посещение в България (работна среща в България), по двустранна инициатива „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта за защита на правата на децата в производства пред съд“; - „Декларации – производства по подаване, приемане и коригиране на данни, местни данъци – данък върху недвижими имоти“;
Придобиване статут на несменяемост (дата, решение, по закон)	
Повишаване на място в по-горен ранг и възнаграждение (последен ранг – решение на ВСС)	

Дата, място и резултати от предходната атестация	
Период на атестацията	15.02.2022 г. – 15.02.2025 г.

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА

Административен ръководител –

Председател

Административен съд / ~~Варна~~

Част III

Проверени дела; посетени съдебни заседания; събеседвания;
използвана достоверна писмена информация

Проверени дела:

I. Влезли в сила съдебни актове предоставени от Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна за атестационния период- 15.02.2022 г. - 15.02.2025 г.

- Решение № 2952 от 21.03.2024 г. постановено по адм. дело № 207 от 2024 г. по описа на Административен съд- Варна оставено в сила с Решение № 13736 от 17.12.2024 г. по адм. дело № 6820 от 2024 г. по описа на Върховен административен съд.
- Решение № 2957 от 21.03.2024 г. постановено по адм. дело № 628 от 2023 г. по описа на Административен съд- Варна оставено в сила с Решение № 12378 от 15.11.2024 г. по адм. дело № 6074 от 2024 г. по описа на Върховен административен съд.
- Решение № 295 от 08.03.2023 г. постановено по адм. дело № 1300 от 2022 г. по описа на Административен съд- Варна оставено в сила с Решение № 11058 от 14.11.2023 г. по адм. дело № 2696 от 2023 г. по описа на Върховен административен съд.
- Решение № 1211 от 07.10.2023 г. постановено по адм. дело № 1329 от 2021 г. по описа на Административен съд- Варна оставено в сила с Решение № 4828 от 09.05.2023 г. по адм. дело № 419 от 2023 г. по описа на Върховен административен съд.
- Решение № 890 от 04.07.2022 г. постановено по адм. дело № 1598 от 2021 г. по описа на Административен съд- Варна оставено в сила с Решение № 1543 от 13.02.2023 г. по адм. дело № 9932 от 2022 г. по описа на Върховен административен съд.
- Решение № 768 от 06.06.2022 г. постановено по адм. дело № 2033 от 2021 г. по описа на Административен съд- Варна оставено в сила с Решение № 357 от 12.01.2023 г. по адм. дело № 6867 от 2022 г. по описа на Върховен административен съд.
- Решение № 1113 от 15.08.2022 г. постановено по адм. дело № 2490 от 2021 г. по описа на Административен съд- Варна оставено в сила с Решение № 4541 от 28.04.2023 г. по адм. дело № 10402 от 2022 г. по описа на Върховен административен съд.

II. Влезли в сила съдебни актове на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна за атестационния период- 15.02.2022 г. - 15.02.2025 г. – избрани на случаен принцип.

- Определение № 31 от 05.01.2023 г. постановено по ч. адм. дело № 2968 от 2022 г. по описа на Административен съд- Варна е влязло в сила и няма данни за последващ инстанционен контрол.
- Решение № 615 от 28.04.2023 г. постановено по адм. дело № 1201 от 2022 г. по описа на Административен съд- Варна е влязло в сила и няма данни за последващ инстанционен контрол.
- Решение № 376 от 21.03.2023 г. постановено по адм. дело № 93 от 2023 г. по описа на Административен съд- Варна е влязло в сила и няма данни за последващ инстанционен контрол.

III. Отменени съдебни актове на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна за атестационния период- 15.02.2022 г. - 15.02.2025 г.

-Отменени определения.

1) Определение № 2299 от 06.03.2024 г., постановено по адм. дело № 216 от 2024 г. по описа на Административен съд Варна е отменено с Определение № 5368 от 30.04.2024 г. постановено по адм. дело № 4228 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд, съдът постановява, че връща делото на същия съд и състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да се произнесе в този смисъл, Върховният административен съд е изложил следните мотиви:

За да остави без разглеждане жалбата срещу посочено писмо съдебният състав на Административен съд Русе е приел, че същият не представлява индивидуален административен

акт по смисъла на чл. 21 АПК, годен за съдебен контрол. Възприетият от съда решаващ извод относно характера на оспорения акт като неподлежащ на обжалване, е неправилен. Административното производство е започнало по заявление от 25.07.2023 г., подадено от А. Т. и А. Б., с искане да се допусне изработването на проект за изменение на действащия устройствен план по отношение на УПИ XIII-320 и УПИ XIV-18, кв. 15, целящо промяна на вътрешната регулационна граница между двата имота и промяна на уличната регулационна линия към УПИ XIV-18. Последвало е писмо от 24.08.2023 г., с което заместник-кметът на Община Аксаково на основание чл. 5в ЗУТ е дал указания за отстраняване на констатираните нередовности в депозираното заявление в 14 -дневен срок. В отговор на това писмо е депозирано становище-възражение от страна на заявителите с приложено геодезическо заснемане на поземлен имот 53691.501.356. С писмо от 01.11.2023 г., административният орган е дал повторно указания по реда на чл. 5в ЗУТ. Депозирано е второ заявление на 27.11.2023 г. за допускане изработването на проект за изменение на устройствения план по отношение на УПИ XIII-320 и УПИ XIV-18, кв. 15, с приложени към него документи, в това число и скица – предложение по чл. 135, ал. 2 ЗУТ. Последвало е постановяване на процесното писмо изх. № УТ21. 4-38/5/02.01.2024 г., с което заявителите са уведомени, че не са изпълнили дадените им указания, поради което им е указано, че могат да внесат нова преписка.

С оглед развитото се административно производство и съдържанието на оспореното писмо, съдебният състав на Върховния административен съд счита, че същото представлява акт по смисъла на чл. 56 АПК, с който е прекратено производството поради неизпълнени указания за отстраняване на нередовности на подаденото заявление. Характерът на оспорения акт следва да се определя според неговия смисъл и последиците, които поражда. Ясна е формираната от органа воля в процесното писмо, а именно заявителите са уведомени, че не са изпълнили указанията им забележки, поради което следва да внесат нова преписка, което е равнозначно на волеизявление за прекратяване на административното производство. Съгласно чл. 56, ал. 4 АПК, актът за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV, който е регламентиран в разпоредбите на чл. 197 и следващите от АПК. Именно по този ред съдът е следвало да реши повдигнатия пред него спор, в случай, че бе квалифицирал правилно оспорения акт.

2) **Определение № 3714 от 10.04.2024 г., по адм. дело № 397 от 2024 г. по описа на Административен съд Варна** е отменено с **Определение № 8867 от 16.07.2024 г. по адм. дело № 10258 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд** и вместо него съдът е постановява, че връща делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат съдът е изложил следните твърдения:

Административният съд установил, че с писмо рег. № М-2234/1/21.11.2023 г. кметът на Община Аврен изискал от управителя на "П. БГ" ЕООД предоставяне на оригинална схема на СОС 04426.34.139. 2. 53, издадена от АГКК-Варна. С молба рег. № М-2234/2/29.11.2023 г. от страна на "П. БГ" ЕООД е отправено искане за удължаване на срока за предоставяне на изисканите допълнително документи, като по тази молба няма произнасяне. С молба рег. № М-2234/3/08.01.2024 г. от страна на "П. БГ" ЕООД е предоставена схема на СОС 04426.34.139. 2. 53, издадена от АГКК-Варна.

Въз основа на така установеното, административният съд приел, че указанията, дадени с писмо изх. № М-2234(1)21.11.2023 г., са изпълнени с молба вх. № М-2234/3/08.01.2024 г., като административният орган е следвало да се произнесе в 7-дневен срок от изправяне на нередовностите (08.01.2024 г.) - т. е. до 15.01.2024 г. Съответно, съгласно чл. 149, ал. 2 АПК мълчалив отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичане на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе, респ. срокът за оспорване на мълчалив отказ е бил 15.02.2024 г., а жалбата е подадена до АС - Варна на 22.02.2024 г., след изтичане на преклузивния срок по чл. 149, ал. 2 АПК, поради което е просрочена. На това основание жалбата на "П. БГ" ЕООД е оставена без разглеждане, а производството по делото е прекратено.

Съставът на Върховния административен съд счита за основателен довода на частния жалбоподател, че жалбата против мълчалив отказ на кмета на община Аврен по Заявление вх. № М-2234/09.11.2023 г. за заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка за СОС с идентификатор 04426.34.139. 1. 53, е подадена в срок, но не на изложените в частната жалба основания.

Видно от материалите по преписката, административният орган е изискал от "П. БГ" ЕООД представянето на още доказателства, нужни за произнасянето по заявлението. Поради това приложение намира нормата на чл. 57, ал. 3 АПК, съгласно която когато издаването на акт или извършването на действие по ал. 2 включва експертиза или за нейното извършване е необходимо личното участие на заинтересованото лице, актът се издава до 14 дни. Тоест, кметът на Община Аврен е следвало да се произнесе в 14-дневен срок, а не 7-дневен. Следователно, считано от датата на представяне на съответните изискани документи от "П. БГ" ЕООД, а именно 08.01.2024 г., административният орган е следвало да се произнесе до 22.01.2024 г. вкл., а жалбата на "П. БГ" ЕООД против мълчалив отказ на кмета на Община Аврен по Заявление вх. № М-2234/09.11.2023 г. за заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка за СОС с идентификатор 04426.34.139.1.53, е подадена до АС - Варна на 22.02.2024 г. – т. е. в предвидения по чл. 149, ал. 2 АПК едномесечен срок от изтичане на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе.

3) **Определение № 8536 от 27.08.2024 г., по адм. дело № 397 от 2024 г. по описа на Административен съд Варна** е отменено с **Определение № 12014 от 07.11.2024 г. по адм. дело № 10258 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд** и вместо него съдът е постановил, че връща делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по него.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд е изложил следните твърдения:

С обжалваното определение, административният съд е оставил повторно без разглеждане жалбата на "П. БГ" ЕООД против мълчалив отказ на кмета на Община Аврен по заявление вх. № М-2234/09.11.2023 г. за заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка за самостоятелен обект в сграда с ид. № 04426.34.139.1.53. При постановяване на оспореното определение от фактическа страна съдът е приел, че с **Определение № 8867/16.07.2024 г., постановено по адм. д. № 5732/2024 на ВАС**, Върховният административен съд е дал указания за проверка наличието на предпоставките за извършване на експертиза в административното производство от страна на ответния орган. В тази връзка с негово разпореждане № 7776 от 26.07.2024 г., постановено по същото дело, съдебният състав е изискал становище от кмета на Община Аврен за наличие на необходимост и предпоставки за извършване на експертиза във връзка с подаденото от страна на "П. БГ" ЕООД заявление, инициирало производството по делото. В отговор на разпореждането органът посочил в свое писмо, че не е налице подобна необходимост, което било възприето като основание съдебният състав да заключи повторно, че срокът за произнасяне по заявлението е 7-дневен, тъй като е заявена административна услуга и той е изтекъл на 16.11.23 година. Съдът е изложил мотиви за това, че след изтичане на срока за произнасяне органът е изпратил до заявителя уведомление за отстраняване на нередовности, което според съдебния състав не възстановява автоматично срока за произнасяне, като хипотетично е посочил, че възприемането на обратното становище отново не променя крайният извод за просрочие на жалбата, тъй като и тогава срокът би се считал за изтекъл на 15.01.2024 г., т. е. месец преди подаване на процесната жалба пред Административен съд Варна.

В частната жалба на дружеството се аргументира различна теза. Обяснява се, че производството по делото бива прекратено повторно, след като с **определение № 8867/16.07.2024 г., постановено по адм. д. № 5732/2024 г. по описа на ВАС** предходното определение за прекратяване на производството, с № 3714/10.04.2024 г. на АС – Варна е било отменено с указания за продължаване на съдопроизводствените действия по същество. Жалбата преповтаря аргументите на ВАС от цитираното определение, като в допълнение най-общо аргументира липсата на основания за прекратяване на производството с отсъствието на нови обстоятелства за това, различни от отхвърлените от ВАС при предходното разглеждане. Кметът на Община Аврен оспорва частната жалба, като представя писмено възражение с контратеза в подкрепа на твърдението за изтекъл срок за произнасяне и постановен мълчалив отказ, който последвалите действия по събиране на допълнителни доказателства не възстановяват. Обвързва изтичането на срока с неизпълнение на указанията за представяне на схема на имота в срок от страна на заявителя.

Съставът на Върховния административен съд намира частната жалба за основателна. Аргументите са следните:

На първо място следва да бъде отбелязано, че след дадените указания за продължаване на

съдопроизводствените действия, обективирани в Определение № 8867/16.07.2024 г. по адм. д. № 5732/2024 г. по описа на ВАС, липсват установени от страна на съдебния състав нови обстоятелства, явяващи се основание за прекратяване на производството по делото. Въпросът за приложимостта на разпоредбата на чл. 57, ал. 3 АПК по аналогия, е решен с цитираното определение и нищо не е налагало изследването му повторно от страна на съдебния състав. В допълнение на горното съображение, следва да бъде отбелязано и това, че административните услуги са особена форма на административна дейност, именувана от страна на Закона за администрацията в § 1, т. 1 ДР "административно обслужване". Основна цел на тази дейност е снабдяване на гражданите и организациите с необходими им актове и волеизявления на съответната администрация при условията на бързина и срочност, при наличие на изискуемите за това предпоставки. Т. е. става ясно, че въведените от закона по-кратки срокове за административно обслужване са изцяло в услуга на заявителите на тези услуги. Тези срокове обаче започват да текат едва след пълна изрядност на заявителя. Когато последният сам не полага усилия за редовност на подаденото заявление, той търпи и негативите, свързани с по-бавното му административно обслужване, респ. опасността от прекратяване на административното производство поради неизпълнение указанията на съответния орган. По тази причина мълчалив отказ би бил налице едва при установено наличие на две предпоставки – редовност на заявлението и изтичане на правнорелевантните срокове за извършване на услугата, чийто начален момент е обусловен от редовността на жалбата. В конкретния случай видно от писмо на кмета на Община Аврен от 21.11.23 г. до Д. Ю. Ц., чрез адв. Д. Г. Георгиева относно заявление с вх. № М-2234/09.11.23 г. /лист 27 от административната преписка/ е, че е искано допълване на заявлението с представяне на оригинална схема за СОС 04426.34.139. 2. 53. В същото писмо се съдържа предупреждението, че ако в 3-дневен срок не се допълни административната преписка, производството ще бъде прекратено. Тоест, преценката на органа е била, че заявлението не е придружено с необходим за произнасянето документ. Това уведомление е било връчено на представителя на дружеството-заявител на 23.11.2023 г., като предоставеният тридневен срок изтича на 26.11.2023 г. – неделя, неприсъствен ден, поради което срокът се счита изтекъл на 27.11.2023 г. Липсват доказателства, сочещи на постановен акт, прекратяващ производството по заявлението на "П." БГ ЕООД след тази дата, въпреки бездействието на дружеството. Указанията са били изпълнени на 08.01.2024 г. В допълнение на горните съображения следва да бъде отчетено и обстоятелството, че видно от представената с частната жалба извадка от интернет сайта на Община Аврен, в рубриката "Информация за предоставяне на услуги", за услуга 2878 Обработване на заявление – декларация за обстоятелствена проверка, е предвиден срок за предоставянето ѝ – до 30 дни. Така определеният срок следва да се възприема в светлината на чл. 272 АПК, именован "Съразмерност на изпълнението", доколкото всяка административна услуга инкорпорира в себе си изрично или конклюдентно волеизявление за извършването ѝ, както и самото ѝ изпълнение. Според същата норма органът по изпълнението определя начините и средствата, които са най-благоприятни за гражданите или организациите, спрямо които или в полза на които се осъществява изпълнението, когато е възможно то да се извърши по няколко еднакво ефективни начина. В настоящият случай, органът е предвидил изпълнение на услугата в срок до 30 дни, който следва да бъде възприеман изцяло в полза на гражданите и организациите - заявители. Недопустимо е сам органът, установил този срок, да пренебрегва същия в полза на собственото си бездействие, поради което срокът от 30 дни за изпълнение на услугата следва да бъде зачетен. От изложеното по-горе става ясно, че нередовността на заявлението на "П. БГ" ЕООД е била отстранена на 08.01.2024 г., когато с молба от същата дата дружеството е представило изискания от органа документ. След като административното производство не е било прекратено от органа до 08.01.2024 г., тридесет дневният срок за произнасяне по заявлението е изтекъл на 07.02.2024 г., когато е формиран мълчалив отказ по него. Едномесечният срок за обжалването му по чл. 149, ал. 2 АПК в този случай изтича на 07.03.2024 г., а жалбата е подадена на 22.02.24 г. по електронната поща и е в срок.

4) Определение № 3391 от 02.04.2024 г., по адм. дело № 573 от 2024 г. по описа на Административен съд Варна е отменено с Определение № 6605 от 30.05.2024 г. по адм. дело № 4511 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че връща делото на същия съд и състав за продължаване на съдопроизводствените действия. За да приеме този правен резултат, Върховният административен съд е изложил следните мотиви:

Оспореният АПВ е издаден по подадено от "У. Г. И." ЕООД искане за прихващане или възстановяване на недължимо платена сума в размер на 142 023, 98 лв., внесена по силата на издаден и обжалван Ревизионен акт, отменен с Решение № 1327/07.02.2023 г. по адм. дело № 2237/2022 г. по описа на ВАС в частта му, с която са определени задължения за ДДС за данъчни периоди м. 11.2017 г. - м. 01.2020 г., ведно със съответните лихви.

В тази връзка правомерно частният жалбоподател поддържа, че със сила на пресъдено нещо е установено, че обжалваният РА в посочената му част е незаконосъобразен. Контroversният въпрос обаче се концентрира върху обективните предели на тази сила на пресъдено нещо, а разрешаването му е обусловено от отграничаването на обхвата на спора. За целта от Директора на Дирекция "ОДОП" – Варна е депозирано искане за поправка на очевидна фактическа грешка в решението по адм. дело № 2237/2022 г. на ВАС, което с Определение № 665/22.01.2024 г. на ВАС е отхвърлено. Според изложените от решаващия състав мотиви, с решението по адм. дело № 2237/2022 г. е отменен оспорения РА в частта му по ЗДДС изцяло.

Този изричен извод на тричленния състав сочи, че с влязло в сила решение на ВАС е отменен оспореният РА в частта му по ЗДДС за посочените данъчни периоди относно установените с него задължения за главница и лихви за забава в общ размер от 142 023, 98 лв., посочен и в подаденото от дружеството искане за прихващане или възстановяване. С издаденият АПВ обаче органът по приходите не се е произнесъл относно цялата претендирана от "У. Г. И." ЕООД сума, като на основание чл. 131, ал. 1 ДОПК за разликата над възстановения до поискания размер е възникнал мълчалив отказ. Същият е обжалван по административен ред, но по него липсва произнасяне на решаващия орган в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, с оглед на което и на основание чл. 156, ал. 4 вр. с чл. 131, ал. 2 ДОПК следва да се приеме, че е налице мълчаливо потвърждаване на мълчаливия отказ за издаване на АПВ. Следва, че в частта, представляваща разликата над отменената от решаващия орган част от оспореното АПВ до поисканата сума от 142 023, 98 лв. е налице мълчалив отказ, който е потвърден по административен ред и представлява годен предмет на оспорване. За дружеството е налице и правен интерес от неговото обжалване, с оглед на което неправилно Административен съд Варна е приел, че предявената жалба е недопустима и следва да се остави без разглеждане.

5) Определение от 22.06.2022 г., по адм. дело № 646 от 2022 г. по описа на Административен съд Варна е отменено с Определение № 884 от 26.01.2023 г. по адм. дело № 4511 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че връща делото на същия състав на Административен съд Варна за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат, Върховният административен съд е изложил следните твърдения:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по жалба на А. С. А. от гр. Варна срещу писмо на Агенция по вписванията/АПВ/, с което е оставено без уважение искането на жалбоподателя за заличаване на личните му данни, съдържащи се в публикувания дружествен договор по партидата на „К. И.“ ООД, раздел Актуален учредителен акт в Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ. Твърди се, че подал заявление- Приложение №2, за изтриване на лични данни до АВ – като администратор на лични данни. Посочил, че в публикувания дружествен договор били достъпни личните му данни– име, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването ѝ, дата на валидност и постоянен адрес, подпис. Нямало законово основание администраторът да обработва личните данни чрез публикуването им до неограничен кръг от хора, а това създавало безпокойство и опасност за личната неприкосновеност на жалбоподателя. Възможно било трети недобросъвестни лица да използват личните данни за противозаконни цели.

С оспореното писмо жалбоподателят бил информиран, че обработването на личните му данни чрез публикуването им представлява законово задължение. Посочвало се още, че при вписването на дружеството не бил представен екземпляр на дружествения договор със заличени данни, като жалбоподателят може да представи, към подаденото заявление със соченият вх. номер, екземпляр от дружествения договор със заличени данни и да заплати държавна такса, за да бъде уважено подаденото заявление.

За да отхвърли оспорването съда приема, че оспореното писмо няма белезите на индивидуален административен акт, а е има уведомителен и информативен характер. Не се касае за отказ да бъдат заличени данните, а разяснение на процедурата която А.С.А. следва да спазва, за да бъде

удовлетворено искането му.

Така постановеното определение на Административен съд Варна е неправилно.

В подаденото от А.С.А. заявление до Агенция по вписванията, Търговски регистър изрично се сочи, че заявителят, в качеството си на субект на данни, упражнява правото си на изтриване/заличаване на отнасящите се до него лични данни, които се съдържат в публикувания по партидата на „К. Интернационал“ООД дружествен договор, раздел „Актуален учредителен договор“, Търговски регистър. Безспорен факт по делото е, че както към момента на подаване на заявлението, така и към момента на постановяване на определението на първоинстанционния съд, обявеният по партидата на дружеството актуален дружествен договор съдържа лични данни на физическо лице- жалбоподателят, посочен като съдружник и управител на дружеството.

Правото на изтриване на лични данни на субектите на данни е изрично уредено в чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679.Видно от съдържанието на заявлението А.С.А е упражнил това свое право, което черпи пряко и непосредствено от Регламент (ЕС) 2016/679 в качеството си на физическо лице, субект на данни. Считано от 25.05.2018 г., Регламентът в своята цялост се прилага пряко в държавите членки, за които се въвежда единна стройна система от мерки, изисквания и правила с оглед гарантиране на правата на субектите на лични данни и защитата на предоставените им лични данни. Изяснен в случая е въпросът относно задължителната правна сила и непосредствено действие на разпоредбите на Регламента спрямо субектите на вътрешното право на всяка държава членка, считано от 25.05.2018 година. Спорният момент е във връзка с приложимостта на тези разпоредби в процесния случай и взаимодействието им с други специални разпоредби на вътрешното право, а именно – тези на ЗТРРЮЛНЦ, с които се регламентира производството по вписване на обстоятелства и обявяване на актове, подлежащи по закон на вписване, респ. – на обявяване, и отнасящи се до търговци, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клонове на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел.Предметът на всеки правен спор се определя от наведените пред съдебната инстанция конкретни фактически основания, на базата на които се формулира определено искане до съда, в защита на претендирано нарушено субективно право или законен интерес. В конкретния случай, производството пред АС-Хасково е образувано по жалбата на А.С.А от гр. Варна срещу писмо на АП, с оплакване за нарушено право на изтриване на лични данни съгласно чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 в хипотезата на параграф 1, б. „г“ от същата разпоредба – „личните данни са били обработени незаконосъобразно“, алтернативно на основанията по чл. 17, параграф 1, б. „б“ – „субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването“.

При подобно сезиране, административният съд е следвало да разгледа жалбата на А. именно като такава срещу администратор на лични данни (каквото безспорно представлява Агенция по вписванията – обстоятелство, неоспорено от ответната страна по делото), с искане за установяване на нарушено право на изтриване съгласно чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, което жалбоподателят е упражнил вследствие твърдяното от него незаконосъобразно обработване на личните му данни чрез обявяването им по партидата на Дружеството до неограничен кръг субекти, без наличие на някое от основанията за законосъобразно обработване, изчерпателно установени в списъка по чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. В жалбата си до първоинстанционния съд частния жалбоподател е развил подробни съображения в тази насока, като се е позовал и на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, относима към въпроса за защита на личните данни в рамките на регистърното производство по вписване на обстоятелства и обявяване на актове в ТР и РЮЛНЦ.

Неправилна е преценката на първоинстанционния състав, че заявената от А. А. пред Агенция по вписванията, Търговски регистър претенция за изтриване/заличаване на личните му данни от обявения в регистъра дружествен договор може да бъде удовлетворена единствено по реда на самото регистърно производство, уредено в ЗТРРЮЛНЦ, посредством представяне на нов екземпляр от подлежащия на обявяване акт, в който личните данни, които не се изискват по закон, са заличени. Фактите по делото сочат, че с подаване на заявлението си до Агенция по вписванията жалбоподателят е действал не в качеството на представляващ „К. И.“ООД, т.е. от името на дружеството, а в личното си качество на субект на данни, който счита, че са налице обстоятелствата по чл. 17, параграф 1, б. „г“, алтернативно – б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Именно субектите на данни са легитимизираните по смисъла на Регламента лица, в полза на които са признати правата по чл.чл. 15–22 от същия с оглед осъществяване обработването на личните им данни съгласно установените принципи и норми. Като му е указал реда по ЗТРРЮЛНЦ и го е препратил към представяне на препис от дружествен договор, в което личните данни, незадължителни по закон, следва да са заличени, административният орган на практика е постановил отговор, с който е отказал да разгледа искането за изтирване/заличаване на личните данни на жалбоподателя по партидата на дружеството, следователно оставено без уважение е искане с правно основание по чл. 17, параграф 1, б. „г“ и б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

В случая, административният орган и първоинстанционният съд погрешно са изтъквали искането, като са приели, че търсеният от А А краен резултат – заличаване на личните му данни от публикувания по партидата на дружеството актуален дружествен договор, следва да бъде постигнат по реда на регистърното производство, регламентирано в ЗТРРЮЛНЦ. Този извод не се споделя от касационната инстанция. Налице са две отделни административни производства, протичащи при различни условия и ред, съответно установени в отделни нормативни актове и насочени към реализирането на различни правни последици, настъпващи в правната сфера на различни субекти. От една страна е регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ, в което заявители на обстоятелствата, подлежащи на вписване и на актовете, подлежащи на обявяване, са лицата, притежаващи качеството търговци, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клонове на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. В случая това е дружеството, в което жалбоподателят е съдружник – „К. И. “ООД, което е представило за обявяване в Търговския регистър актуален учредителен договор. От друга страна, са предвидените в чл.чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 производства по реализиране на конкретни права от субектите на данни, част от които е и правото на изтирване по смисъла на чл. 17 от Регламента. Основателно е възражението на касационния жалбоподател, че редът по ЗТРРЮЛНЦ не представлява процедура/ред за упражняване на права от субекти на данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, а регистърно производство със страни Агенция по вписванията и съответния търговец. И в двата случая, Агенцията по вписванията е компетентният административен орган, пред който се развива съответното производство. При упражняването на правата на субектите на данни обаче следва да се има предвид, че в тежест на Агенцията, в качеството ѝ на администратор на лични данни, попадат определени задължения и изисквания, свързани с осигуряване на законосъобразното, добросъвестно и прозрачно обработване на личните данни, в степента и обема, необходими за целите, за които се обработват личните данни. Предвид гореизложеното, като е приел ЗТРРЮЛНЦ за приложим закон по отношение на искането на А.С.А за изтирване на личните му данни и му е указал необходимите стъпки за действие в съответствие с този закон, изпълнителният директор на Агенция по вписванията на практика е игнорирал субективното материално право на жалбоподателя по смисъла на чл. 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Неправилно административният съд е потвърдил този извод, като ръководейки се от нормативната уредба на ЗТРРЮЛНЦ е формирал становище за липса на постановен административен акт, съдържащ разпоредително властническо волеизявление, с което да се засягат или застрашават права и законни интереси на жалбоподателя.

В конкретния случай, следва да се съобрази предвидената в чл. 79 на Регламент (ЕС) 2016/679 специална уредба на правото на ефективна съдебна защита срещу администратор на лични данни. Съгласно цитираната разпоредба, без да се засягат които и да било налични административни или несъдебни средства за защита, включително правото на подаване на жалба до надзорен орган, всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента. На правото по чл. 79 от Регламента съответства разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, чиято редакция гласи, че при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния акт. Именно въз основа на тези разпоредби, гарантираща правото на достъп до съд на всеки субект на данни, който твърди нарушено право на законосъобразно и добросъвестно обработване на личните му данни, първоинстанционният съд е следвало да приеме за разглеждане по същество жалбата

б) **Определение № 7979 от 02.08.2024 г., по адм. дело №1511 от 2024 г. по описа на**

Административен съд Варна е отменено с Определение №10776 от 10.10.2024 г. по адм. дело №9472 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че връща делото на същия състав на Административен съд- Варна за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат, Върховният административен съд е изложил следните мотиви: С обжалваното определение е оставена без разглеждане жалбата на В. И. Х. против отказ, обективиран в писмо на Д. К. - член на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) за предоставяне на информация по заявление и е прекратено производството по делото. Административният съд е прекратил производството по делото, защото е приел, че оспореното писмо не представлява отказ да се предостави информация, а има само уведомителен характер. Касационната инстанция счита, че така постановеното определение е валидно, допустимо, но неправилно. Правилно и обосновано АС-Варна е приел, че оспореното писмо е издадено по повод искане на жалбоподателката за предоставяне на достъп до обществена информация, но изводът му относно характера на атакувания акт не кореспондира с неговото съдържание. Действително писмото от 03.07.2024 г. съдържа разяснения относно нормативната уредба относно възможностите за създаване на актове, за които се иска информация от В. Х., но освен тази уведомителна (разяснителна) част липсва изрично изявление, че въобще не са създавани такива актове или не се съхраняват в КЕВР, защото не са създадени или защото не са му предоставени. На практика с обсъжданото писмо се отказва да бъде уважено искане за предоставяне на достъп до обществена информация, а наличието на законно основание за издаване на акт с подобно съдържание е предмет по същество на спора, а не по допустимостта на жалбата. Като е достигнал до противоположен правен извод АС-Варна е постановил незаконосъобразно определение, поради което обжалваното определение е отменено, а делото върнато на АС- Варна за продължаване на съдопроизводствените действия, съобразно мотивите на настоящото определение и разглеждане на спора при изясняване на всички относими факти.

7) Протоколно определение от 02.10.2024 г., по адм. дело № 1739 от 2024 г. по описа на Административен съд Варна е отменено с Определение № 244 от 10.01.2025 г. по адм. дело № 11258 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че връща делото на административния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат, Върховният административен съд е изложил следните мотиви: Производството по адм.д. № 1739/2024г. по описа на Административен съд Варна е образувано по жалба на Д. С. П. от гр. Варна срещу Заповед № 320 от 02.07.2024г. на временно изпълняващия длъжността Кмет на район „Приморски“ при община – Варна, с която на основание чл.587, ал.2 от ГПК във вр. с искане от жалбоподателката за определяне на свидетели за извършване на обстоятелствена проверка за придобиване право на собственост върху имот по КК и КР на гр. Варна, са определени трима свидетели, третият от които не е посочен от жалбоподателката, а избран от издателя на заповедта.

За да остави без разглеждане жалбата срещу заповедта и да прекрати производството по делото, административният съд е приел на първо място, че, въпреки обстоятелството, че жалбата е насочена срещу „ изричен отказ на кмета на район „Приморски“ да извърши административната услуга по заверка на молбата – декларация така, както е заявена“, по същество се оспорва съдържанието на извършеното от кмета в заповедта му вписване на тримата свидетели, които да се явят пред нотариуса при осъществяване на обстоятелствената проверка, единият от които не е предложен от жалбоподателката, а избран от самия кмет на района. Административният съд е приел, че поисканата административна услуга е извършена с направеното от административния орган посочване на трима свидетели, поради което не се обжалва отказ за извършване на услугата, а се оспорва съдържанието на документ, което, съгласно утвърдената съдебна практика, може да се извърши само по реда на чл.81, ал.2 от АПК- пред по-горестоящия административен орган, но не и по съдебен ред. По тези съображения и на основание чл.159, т.1 административният съд е оставил без разглеждане жалбата срещу Заповед № 320 от 02.07.2024г. на временно изпълняващия длъжността Кмет на район „Приморски“ при община – Варна и е прекратил производството по делото.

Касационната инстанция счита, определението е неправилно, действително жалбата не е насочена срещу мълчалив отказ за извършване на административната услуга „ заверка на молба-декларация за обстоятелствена проверка“, доколкото тази услуга още не е извършена, тъй като

липсва окончателна заверка от кмета на района и изходящ номер върху молбата – декларация. Не може да се приеме, че с издаване на заповедта, с която се определят тримата свидетели, административната услуга вече е извършена – от една страна, а от друга – че действителният предмет на обжалване е оспорване съдържанието на документ, което се осъществява само пред по-горестоящия административен орган по реда на чл. 81, ал. 2 от АПК, но не и пред съд. Заповедта на кмета на район „Приморски“ – община Варна съставлява волеизявление на административен орган, направено при осъществяване на административна дейност, с което по същество се накърняват права и законни интереси на заявителката, поискала заверка на молбата – декларация, доколкото със заповедта не се определят свидетелите, така както са посочени от нея, а един от тях е заменен с трето, непосочено в молбата-декларация лице. Обжалваната заповед отговаря на изискванията на чл. 21, ал. 1 от АПК и съставлява подлежащ на обжалване пред съд административен акт. Като е приел обратното/ липса на годин за оспорване акт по смисъла на чл. 159, т. 1 от АПК/, съдът е постановил определението си в противоречие с материалния закон.

8) Протоколно определение № 12054 от 13.11.2024 г., по адм. дело № 2051 от 2024 г. по описа на Административен съд Варна е отменено с Определение № 1144 от 11.02.2025 г. по адм. дело № 1060 от 2025 г. по описа на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановява, че връща делото на същия състав на Административен съд – Варна за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат, Върховният административен съд е изложил следните мотиви: За да постанови оспореното определение административният съд е приел, че жалбоподателите не са изпълнили в срок неговите указания да внесат определения им депозит по назначена служебно СТЕ, с която съдът е искал да установи дали те са от кръга на заинтересованите лица по смисъла на чл. 131, ал. 2 от ЗУТ с правен интерес да обжалват процесната виза. От тук счел, че след като не са изпълнили указанията му, то е налице липса на техен правен интерес от оспорването. На основание чл. 159, т. 4 от АПК, оставил без разглеждане жалбата им и прекратил производството по делото.

Касационната инстанция излага мотиви за неправилност на определението. Предмет на оспорване в първоинстанционното производство е виза за "проучване и проектиране възможността за подземно застрояване и покритие на нивото на уличния терен – за паркомясто в жилищна сграда в УПИ XI – 298, кв. 20 а, съответстващ на ПИ с идентификатор 10135.2575.1454 по плана на, гр. Варна", издадена на основание чл. 140, ал. 2 от ЗУТ. Видно от представен още с жалбата срещу процесната виза нотариален акт, както и от самата виза, имотът на жалбоподателите – УПИ IX – 297, кв. 20 а, съответстващ на ПИ с идентификатор 10135.2575.1455 по плана на гр. Варна, е съседен на този предмет на визата. Съгласно чл. 140, ал. 2 от ЗУТ - визата за проектиране представлява копие /извадка/ от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл. 36 ЗУТ. От графичната част на процесната виза е видно, че с нея се предвижда възможност за подземно застрояване и покритие на нивото на уличния терен за паркомясто, като същото е ситуирано на границата с имота на жалбоподателите. В конкретния случай, видно от приложените по делото писмени доказателства, визата в графичната си част е извадка от действащия ПУП - ПРЗ, одобрен със заповед № 84/20.11.1985 г. на председател на ИК на ОБНС Варна, но в нея е отразено предвиждане за ново застрояване в процесния имот, което е ситуирано на границата с имота на жалбоподателите. Следователно последните, в качеството си на собственици на съседен на процесния имот, на основание чл. 131, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗУТ, имат правен интерес от оспорване на издадената виза за проучване и проектиране. За извеждането на този извод по делото са били налични съответните писмени доказателства, не са необходими специални знания и съдът ненужно е назначил СТЕ. В следствие неправилно е обвързал неплащането на определения за СТЕ депозит с извод за липса на правен интерес на жалбоподателите да оспорят процесната виза, оставил жалбата им без разглеждане и е прекратил производството по делото.

9) Протоколно определение № 8797 от 04.09.2024 г., по адм. дело № 2354 от 2023 г. по описа на Административен съд Варна е отменено с Определение № 271 от 13.01.2025 г. по адм. дело № 12054 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановява, че връща делото на същия състав на Административен съд – Варна за продължаване

на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат, Върховният административен съд е изложил следните твърдения: С обжалваното определение административният съд е оставил жалбата на И. И. без разглеждане и е прекратил производството по делото в тази му част на основание чл. 159, т. 4 АПК. За да постанови този резултат съдът е приел, че с Решение №50-793/12.10.2023г. на Общински съвет-Провадия за Вр.ИД Кмет на Община Провадия е определен И. И. до полагане на клетва на новоизбрания кмет. Със Заповед на Областения управител на област Варна Решение № 50-793/12.10.2023 г. на Общински съвет-Провадия е върнато, респ. не е породило правнодействие. С оглед обстоятелството, че жалбата срещу заповедта е депозирана в Административен съд - Варна на 24.10.2023 г., И.И. е нямал правен интерес от оспорването и, което обстоятелство не се санира с приетото на 26.10.2023 г. (2 дни след датата на депозиране на жалбата) Решение № 51-797 на Общински съвет-Провадия, с което отново е избран за Вр.ИД кмет на община Провадия, считано от 20.10.2023 г. Отделно от това съдът е приел, че към датата на постановяване на обжалваното определение жалбоподателят не заема длъжност Вр.ИД кмет на Община Провадия, респ. административният акт не влече настъпване на щета спрямо него, няма нарушено или застрашено право или интерес, които да бъдат защитени по съдебен ред. Отпаднала е нуждата от съдебна защита, поради отпадане на правния интерес.

Касационната инстанция излага мотиви за неправилност на определението. Същото е постановено в противоречие с влязло в сила Определение № 3789 от 29.03.2024 г., постановено по адм. дело №206/2024 г. по описа на ВАС, с което е отменено Определение № 3050 от 31.10.2023 г., постановено по адм. дело № 2354/2023 г. по описа на Административен съд Варна и делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия, именно въз основа на приетото, че е налице правен интерес от оспорването от жалбоподателя И.И. С обжалваното определение административният съд повторно, с идентични мотиви, основаващи отмененото му определение, отново прекратява производството по делото, в нарушение на разпоредбата на чл. 235, ал. 2 АПК. Немотивирано, необосновано и в противоречие на материалния закон е прието в обжалваното определение, че след като жалбоподателя към момента на постановяване на обжалваното определение не заема длъжност временно изпълняващ длъжността кмет на община Провадия, то вече оспореният административен акт не нарушава неговите права и интереси, предпоставящи защита пред съд. Оспорената заповед определя временно изпълняващ длъжността кмет на община във времеви диапазон, в рамките на който е налице и акт на друг орган с който е определен именно жалбоподателят за изпълняващ същата длъжност. Обстоятелството, че този времеви период е изтекъл не основава отпадане на правния интерес, защото от законосъобразността на оспорената пред съда заповед произтича тази на осъществяване от определения с нея или от жалбоподателя права и задължения на кмет на общината.

10) **Определение № 3050 от 31.10.2023 г., по адм. дело №2354 от 2023 г. по описа на Административен съд Варна** е отменено с Определение № 3789 от 29.03.2024 г. по адм. дело № 206 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че връща делото на същия състав на Административен съд – Варна за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат, Върховният административен съд е изложил следните твърдения:

С обжалваното определение, административният съд е оставил без разглеждане жалбата на И. И. срещу Заповед на Областен управител на област с административен център гр. Варна и е прекратил производството по адм. д. №20237050702354 по описа на Административния съд – Варна за 2023 година. За да постанови този резултат съдът е приел за установено, че с обжалваната заповед на областния управител, директора на дирекция "Финанси и бюджет" при Община Провадия е назначена за временно изпълняващ длъжността кмет на Община Провадия, с всички произтичащи от това последици съгласно действащото законодателство. Установил е, че с решение на Общинския съвет – Провадия от 12.10.23 г. И. И. е избран за временно изпълняващ длъжността кмет на Община Провадия, считано от 20.10.23 г. до полагане на клетва от новоизбрания кмет, на което решение е допуснато предварително изпълнение. Съдът е установил,

че това решение на ОбС-Провадия е върнато на общинския съвет със заповед на областния управител от 20.10.23 г., на осн. чл. 45, ал. 4 ЗМСМА. Във връзка с тази заповед, Общинският съвет-Провадия е приел решение от 26.10.23 г. със същото съдържание като предходното свое от 12.10.23 година. Въз основа на така установеното, съдът е приел, че към 23.10.23 г. Общинският съвет-Провадия не е изпълнил задължението си да избере временно изпълняващ длъжността кмет и той да е един от зам. кметовете, тъй като решението му от 12.10.23 г. е върнато за ново обсъждане на Общинския съвет със заповед на областния управител и съгласно чл. 45, ал. 7 ЗМСМА върнатия за ново обсъждане акт от общинския съвет не влиза в сила. Съдът е формирал извод, че към момента на подаване на жалбата срещу заповедта на областния управител, И. И. няма качеството на временно изпълняващ длъжността кмет на Община Провадия, поради което за него не е налице интерес от обжалването на заповедта на областния управител. Съдът е посочил също така, че И. И. не е бил страна в административното правоотношение по повод на което е издадена оспорената заповед, поради което не разполага с активна процесуална легитимация да я оспорва.

Върховният административен съд преценява частната жалба като допустима и основателна. И. И., в качеството му на избран от ОбС – Провадия за временно изпълняващ длъжността кмет на Община Провадия, считано от 20 октомври 2023 г. до полагане на клетва на новоизбрания кмет има правен интерес от обжалване на заповедта на областния управител на област с административен център – гр. Варна, с която за приблизително същия период, а именно от 27.10.23 г. до полагане на клетва от новоизбрания кмет, е назначено за временно изпълняващ длъжността кмет на Община Провадия лице, заемащо друга длъжност в тази община. Със заповедта на областния управител не се зачита избора на И. И. за временно изпълняващ длъжността кмет на Община Провадия, като тези правомощия се предоставят на друг. Твърдението на И.И., че изборът му е легитимен и, че към момента на издаване на заповедта от областния управител, изпълнява тази длъжност, обосновават интереса му от оспорването на заповедта, тъй като тя засяга неговите интереси и правомощия в качеството му на избран временно изпълняващ длъжността кмет на Община Провадия от общинския съвет на общината. Д. И. е временно изпълняващ длъжността кмет на Община Провадия към момента на издаване на заповедта от областния управител, респективно, доколкото са били налице предпоставките на чл. 42, ал. 10 ЗМСМА за назначаване на такъв от областния управител е въпрос, който следва да се разреши по съществото на спора. За пълнота на контрола от настоящата инстанция по отношение на обжалваното определение, следва да се посочи, че административният съд неправилно с мотиви по същество е преценявал допустимостта на жалбата.

11) **Определение № 3848 от 12.04.2024 г., по адм. дело №2391 от 2023 г. по описа на Административен съд Варна** е отменено с **Определение № 1002 от 07.02.2025 г. по адм. дело № 11090 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд** в частта, в която жалбата на П. Т. Т. против Заповед от 15.10.2012 г. на кмета на район "Младост" при Община Варна в частта ѝ по т. 1.2, изменена с негова Заповед от 17.10.2012 г., с искане за прогласяването ѝ за нищожна е преценена, като недопустима, поради липсата на правен интерес за жалбоподателя и вместо това е постановил, че връща делото на същия състав на Административен съд – Варна за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд преценява определението като валидно и допустимо, но неправилно в частта му, в която жалбата на П. Т. Т. против Заповед от 15.10.2012 г. на кмета на район "Младост" при Община Варна в частта ѝ по т. 1.2, изменена с негова Заповед от 17.10.2012 г., с искане за прогласяването ѝ за нищожна е преценена, като недопустима, поради липсата на правен интерес за лицето.

Съобразно чл. 147 АПК, приложим по казуса по силата на препращащата разпоредба на чл. 184 АПК, право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 16.04.2013 г. на Върховния административен съд по тълк. дело № 1/2012 г., при оспорване на административни актове с искане за обявяване на нищожност, правният интерес за оспорващия следва да се преценява към момента на подаване на жалбата, т. е. към момента на подаване на първоинстанционната жалба. Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават

административни актове (чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), поради което, в нарушение на материалния закон, първоинстанционният съд е формирал извод, че правният интерес на Т. да подаде жалба с искане за прогласяване на нищожност на Запове от 15.10.2012 г., следва да се преценява, считано от годината на раждане на детето му.

Обратно на приетото от решаващия състав на Административния съд – Варна, съставът на Върховния административен съд преценява, че за П. Т. е налице личен, пряк и непосредствен интерес от оспорване на Заповед от 15.10.2012 г. на кмета на район "Младост" при Община Варна в частта ѝ по т. 1.2. по отношение на нейната валидност.

Интересът му произтича от следното: лицето е жител на гр. Варна и се легитимира като баща на дете, живущо в III—ти микрорайон, южно от който в тревна площ, част от ПИ 10135.3511.273, е обособена кучешката площадка. Обосновава интереса си с твърдения, че достъпът до блокът се осъществява през ПИ 10135.3511.273 и че е ограничено правото му да ползва тази част от имота, в която се намира процесната площадка, доколкото въпросната част е общо достъпна, както и с други доводи за незаконосъобразност на регламентираната "кучешка площадка" в нарушение на правилата и изискванията на ЗУТ. Поддържа, че регламентираният в заповедта обект пречи на нормалното ползване на имота, в който е предвиден и който съобразно местонахождението си, следва да се урегулира за широко обществено ползване - като паркове и градинки, места за паркиране или подземни паркинги и площадки за игра, които следва да са общо достъпни. В допълнителни уточнителни молби, представени по делото в отговор на разпореждания на съда, с които са изисквани уточнения от жалбоподателя на жалбата му, Т. поддържа и възражения за създавани смущения от площадката за кучета и експлоатацията ѝ, свързани с околната среда, хигиената и отразяването им върху хората. Тези възражения в жалбата, както и твърдението, че детето на жалбоподателя живее в близост до обекта, с което той има контакти и на което е длъжен да осигури разходки и игри, обосновават прекия му интерес от оспорването с твърдения за нищожност на заповедта в посочената от нея част. Твърдението, че заповедта в оспорената ѝ част касае имот общинска собственост, както и от съдържанието ѝ, я определя като акт на кмета по управление на общинска собственост (чл. 8, ал. 11 от Закона за общинската собственост), който подлежи на оспорване по аргумент от самата разпоредба във вр. с чл. 45, ал. 1 и ал. 12 ЗМСМА. Законодателят изрично е допуснал възможността за контрол за законосъобразност по реда на АПК върху този управленски акт. Правото на оспорването е обусловено от наличието на правен интерес за оспорващия, тоест, актът да нарушава или застрашава негови права, свободи или законни интереси. В конкретния случай, този интерес се обосновава със задължението на общината, на което кореспондира правото на жителите ѝ, за осигуряване опазването на жизнената среда и установените здравни изисквания, произтичащо от чл. 31 от Закона за здравето, както и от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

12) Определение № 5635 от 31.05.2024 г., по адм. дело №2391 от 2023 г. по описа на Административен съд Варна е отменено с **Определение № 10202 от 30.09.2024 г. по адм. дело № 8705 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд** и вместо него съдът е постановил, че връща делото на същия състав на Административен съд – Варна за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд излага следните твърдения: С **Определение № 5635 от 31.05.2024 г. по административно дело № 2391 от 2023 г. по описа на Административен съд – Варна** е върната частна жалба с вх. № 6213/29.04.2024 г., подадена от П. Т. Т. срещу **Определение № 3848 от 12.04.2024 г. за прекратяване на производството по същото дело**, поради недопустимост на оспорването.

Съдът е приел, че жалбоподателят не е изпълнил дадените му с **Разпореждане № 4491/29.04.2024 г. указания** за отстраняване нередовности на подадената частна жалба с вх. № 6213/29.04.2024 г., след като те са му били надлежно съобщени чрез съдебен адресат – адв. В. В.

Касационната инстанция излага твърденията си за неправилност на определението като посочва първо, че в частната жалба не е посочен съдебен адресат, а алтернативно са посочени два адреса и има изрично искане съобщенията да се връчват по ЕПЕП, което не е изпълнено от съда. Второ, в частната жалба действително е посочено, че се подава чрез адв. В. В., но тя не е определена изрично за съдебен адресат по смисъла на чл. 40 ГПК. За нея по делото няма и представено пълномощно. Трето, всички процесуални действия по делото са извършвани лично от П. Т., който е подписал и всички изходящи от него книжа по делото, включително и двете частни жалби.

Следователно първоинстанционният съд неправилно е счел, че е съобщил надлежно на П. Т. указанията, дадени с Разпореждане № 4491 от 29.04.2024 г. Сроктът за изпълнение на тези указания не е започнал да тече, поради което частната жалба с вх. № 6213/29.04.2024 г. неправилно е върната.

13) **Определение № 687 от 07.03.2023 г., по адм. дело № 2803 от 2022 г. по описа на Административен съд Варна** е отменено с **Определение № 10202 от 30.09.2024 г. по адм. дело № 8705 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд** в частта, с която на основание чл. 158, ал. 3 от АПК е оставена без разглеждане жалбата на Н. Н. срещу Решение №ППН-01-639/2021 г. на Комисия за защита на личните данни, производството по делото е прекратено и е осъден да заплати на Комисията за защита на личните данни юрисконсултско възнаграждение и вместо него съдът е постановява, че връща делото на същия състав на Административен съд – Варна за продължаване на съдопроизводствените действия.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд излага следните твърдения:

За да остави без разглеждане жалбата на Н. Н. срещу Решение №ППН-01-639/2021 г. на КЗЛД, административният съд е приел, че с **Определение № 114/12.01.2023 г. по адм. дело № 2803/2022 г. на АС - Варна** на жалбоподателя Н. е предоставена възможност да отстрани нередовностите в подадената от него жалба като внесе държавна такса в размер на 10 лева за водене на производството по делото, но в предоставения му 7-дневен срок жалбоподателят не е отстранил нередовностите в жалбата. С **определението от 12.01.2023 г.** е оставено без уважение искането на Н. за освобождаването му от внасяне на държавна такса в производството по адм. дело № 2803/2022 г., което определение в тази му част е оставено в сила с **Определение № 1527/13.02.2023 г., постановено по адм. дело № 1245/2023 г. по описа на ВАС.** Според административния съд Н. не е отстранил нередовността на жалбата по отношение на заплащане на дължимата държавна такса в указания от съда срок, поради което е счел, че са налице основанията на чл. 158, ал. 3 от АПК. Административният съд обаче не е предоставил 7-дневен срок на жалбоподателя след съобщаване на **Определение № 1527/13.02.2023 г., постановено по адм. дело № 1245/2023 г. по описа на ВАС** да внесе държавна такса за водене на съдебното производство, а директно е прекратил съдебното производство, с което е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила. Следва **Определение № 687/07.03.2023 г. на АС - Варна**, в обжалваната му част, т. е. в частта, с която е оставена жалбата на Н. срещу горесцитираното решение от 22.11.2022 г. на КЗЛД без разглеждане, прекратено е производството по делото и е осъден Н. за разноски в размер на 100 лв. да се отмени, като на жалбоподателя Н. се предостави 7 - дневен срок за отстраняване на нередовността по жалбата, а именно - да внесе по сметка на АС-Варна държавна такса в размер на 10 лв.

Определението в частта му, с която е отказано предоставянето на правна помощ по адм. дело № 2803/2022 г. е законосъобразно, като касационната инстанция споделя изложените от първоинстанционния съд съображения за липсата на условията на чл. 23, ал. 3 от Закона за правната помощ и на основание чл. 236, вр. с чл. 221, ал. 2, изр. 2-ро от АПК препраща към тях.

По частна жалба срещу **Определение № 1248/04.05.2023 г. по адм. дело № 2803/2022 г. по описа на Административен съд Варна:**

С **Определение № 1248/04.05.2023 г. по адм. дело № 2803/2022 г., Административен съд- Варна** е оставил без уважение искането на Н. Н. за изменение на **Определение № 687/07.03.2023 г.** постановено по същото дело, в частта за разноските.

За да постанови обжалваното определение, АС е изложил мотиви за липса на основания за изменение на съдебното определение, с което Н. Н. е осъден да заплати на Комисия за защита на личните данни юрисконсултско възнаграждение за първата инстанция в размер на 100 лева, тъй като са били налице основанията по чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгл. чл. 144 от АПК.

Върховният административен съд счита, **определението за неправилно, тъй като частната жалба на Н. срещу определението от 07.03.2023 г. е приета от касационна инстанция за основателна, а разноските са присъдени във връзка с производството по дело, което законосъобразно е прекратено, т. е. същите са недължими с оглед изхода на спора.**

-Отменени решения.

Отменени решения поради нарушение на материалния закон.

1) **Решение № 1559 от 2023 г. от 10.11.2023 г. на Административен съд- Варна** е отменено с **Решение №7149 от 11.06.2024 г. на Върховния административен съд** и вместо него съдът

постановява, че отменя ревизионен акт, издаден от органи по приходите при ТД на НАП - Варна, потвърден с решение № 75/31.05.2022 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - Варна, с който на "Т. П." ЕООД, представлявано от управителя А. Т., са определени задължения по ЗДДС за данъчен период м. 12/2018 г. общо в размер на 232 503, 81 лв., от които 176 024, 70 главница и 56 479, 11 лв. лихви,

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд е съобразил следните твърдения:

В касационната жалба на "Т. П." ЕООД се правят оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение поради наличие на отменителни основания по чл. 209, т. 3 АПК - допуснато нарушение на материалния закон и необоснованост. Отбелязва се, че принципно между страните няма спор по фактите, а единствено и само по тълкуването и прилагането на материалния закон. Навеждат се доводи, че неправилно и в противоречие с правния режим на облагането на ВОП, решаващият съд, съответно органът по приходите, са приели, че придобиването на въпросната лодка от дружеството подлежи на облагане по реда на дял IV от българския ЗДДС. Алтернативно, в случай на невъзприемане на тази теза, се поддържа оплакване, че неправилно органите по приходите не са признали на дружеството право на данъчен кредит при условията на чл. 73а ЗДДС.

Касационната инстанция споделя напълно оплакванията на касатора, че в противоречие на материалния закон на ревизираното дружество не е било признато право на данъчен кредит по извършеното придобиване на вещта. Доводите и аргументите на настоящата съдебна инстанция в тази насока се свеждат до следното:

Първоинстанционният съд е приел, че признаването на право на данъчен кредит на жалбоподателя не е предмет на настоящия правен спор, доколкото такъв въпрос не е разглеждан в рамките на ревизионното производство, ревизионният акт не съдържа отказ от признаване на право на данъчен кредит и липсва произнасяне от ответника по този въпрос. Изложеното в тази насока обаче е невярно. Видно от констативната част на ревизионния доклад, ревизиращите органи са приели, че на основание чл. 62, ал. 2 ЗДДС за дружеството не възниква право на данъчен кредит. Направено е изрично позоваване на решението на Съда на Европейския съюз от 22.04.2010 г. по съединени дела С - 536/08 и С - 539/08 /т. н. дело Facet Trading BV. Това обстоятелство /непризнаването на право на данъчен кредит/ е изрично отбелязано и в решението на директора на Д "ОДОП" - Варна - стр. 4, най-отгоре, но то не е обсъдено и при административното оспорване.

Касационната инстанция намира, че не съществува процесуална пречка това обстоятелство да бъде обсъдено в настоящето съдебно производство, доколкото при условията на чл. 218, ал. 2 АПК касационната инстанция следи служебно за правилното приложение на материалния закон.

По делото няма спор, че придобитата при извършения ВОП вещ /лодка/ е регистрирана под български флаг, използва се за стопанската дейност на клона на дружеството в Гърция като се отдава под наем с цел обход на гръцките острови - обикновено плавания до Сароническия архопелаг, Цикладите и Деканезите /така записано изрично и на стр. 2 на решението на директора на Д "ОДОП" - Варна. При режима на самоначисляване на ДДС, начисляването на данъка и признаването на правото на приспадане на данъчния кредит в същия размер са за едни и същи данъчни периоди, при което резултатът за всеки период следва да е нула. Поради това би могло да се приеме, че при начисляването на ДДС с ревизионния акт, без да бъде признато правото на данъчен кредит, се нарушават принципите на данъчен неутралитет и пропорционалност. В този смисъл в съдебната практика е решение № 3740 от 19.04.2022 г. на Върховния административен съд, първо отделение, постановено по адм. д. № 8315/2021 г.

Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне: 1. данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави; Съгласно чл. 73а, ал. 1 ЗДДС при доставки, данъкът за които е изискуем от получателя, правото на приспадане на данъчен кредит е налице и когато получателят не е спазил изискванията на чл. 72 и/или доставчикът на стоката не е издал документ, и/или получателят не разполага с документ по чл. 71, т. 2, 4, 5 и 10, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя. В случая няма спор, че получателят/ревизираното лице/ не е начислил данъка чрез съставяне на протокол по чл. 117 ЗДДС, както и че правото на данъчен кредит не е упражнено през данъчен период м. 12/2018 г. Не

е спорно обаче и обстоятелство, че придобитата чрез ВОП вещ е заведена счетоводно като актив и се ползва в икономическата му дейност. Позоваването на тълкуването на закона, дадено в Решението на СЕС от 02.04.2010 г. по съединени дела C – 536/08 и C – 539/08 в случая е несъстоятелно и извадено от контекста и смисъла на съдебния акт, а и противоречи на смисъла и принципите на ДДС. Видно от диспозитива на съдебното решение, в него е посочено изрично, че ограничението за признаване на право на данъчен кредит се отнася единствено само за лицето, което се намира в положението, посочено в чл. 286, § 2, първа алинея от Директива 77/338 ЕИО на Съвета от 17.05.1977 г. относно хармонизацията на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота – обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа. В т. 40 на въпросното решение се посочва, че приспадането на ДДС, начислено върху придобитите от данъчно задълженото лице "междинни стоки и услуги" /подчертаването е на настоящия състав/, е поставено в зависимост от условието, че така придобитите стоки и услуги ще се ползват за нуждите на облагаемите доставки на данъчнозадълженото лице. Т. е. ограничението на правото на данъчен кредит във въпросното решение касае т. н. междинни стоки и услуги, т. е. касае се за тристранна операция, при която придобиващия по ВОП извършва последваща доставка, която също се явява ВОП, а не за доставка, при която задълженото лице придобива вещ, която използва в извършваната от него икономическа дейност, какъвто е процесния случай. Аргументи в тази насока могат да бъдат изведени и от нормите на чл. 9, ал. 1 и чл. 10, ал. 1 ППЗДДС, които регламентират удостоверяването на обстоятелствата при вътрешно общностно придобиване/чл. 9, ал. 1 и извършването на корекции/чл. 10, ал. 1/, които норми биха били приложими, ако доставката беше обложена от държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, или когато данъкът при условията на ч. 62, ал. 2 ЗДДС е начислен с протокол по чл. 117, ал. 2 ЗДДС и впоследствие лицето се сдобие с документ, че стоката е обложена от държавата-членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. Непризнаването на право на данъчен кредит на ревизираното дружество по извършеното придобиване чрез ВОП влиза в противоречие с нормата на чл. 17, § 3, б. "а" от цитираната Шеста директива, съгласно която държавите-членки дават също на всяко данъчнозадължено лице правото на приспадане или възстановяване на данъка върху добавената стойност, посочен в параграф 2, доколкото стоките и услугите се използват за нуждите на: а) сделки, свързани със стопанските дейности, посочени в член 4, параграф 2, които се извършват в друга страна и които биха отговаряли на условията за приспадане на данъка, ако биха били извършени на територията на страната. Предвид на гореизложеното следва да бъде прието, че правилно органът по приходите е начислил данък по въпросния ВОП, но неправилно не е признал на задълженото лице право на данъчен кредит по него, което прави издаденият ревизионен акт незаконосъобразен.

Като е приел друго и е потвърдил оспорения ревизионен акт, Административен съд – Варна е постановил едно неправилно съдебно решение. При условията на чл. 222, ал. 1 АПК същото следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено друго такова.

2) Решение №1686 от 2029 г. от 29.11.2023 г. по адм. дело №1542 от 2023 г. на Административен съд- Варна е отменено с Решение №9255 от 26.07.2024 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отхвърля жалбата на Я. Г. Г. срещу Заповед № 3653-3824/07.06.2023 г., издадена от директора на ОДМВР-Варна, в частта ѝ по т. 2, с която е временно отстранен от длъжност и е разпоредено да му бъдат изети служебна карта, личния знак и служебното оръжие, както и жалбата на Я. Г. Г. срещу Заповед № 3653-5772/18.08.2023 г., издадена от директора на ОДМВР-Варна.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд е съобразил следните твърдения:

За да постанови обжалваното решение АС-Варна е приел, че оспорените заповеди са издадени от компетентен орган, в законоустановената писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но в нарушение на материалния закон и неговата цел. Според първоинстанционния съд е установено наличието на първата от двете кумулативно необходими предпоставки по чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР, но по отношение на втората предпоставка, в заповед от 07.06.2023 г на директора на ОДМВР -Варна няма изложени обективни данни служебното положение на Г. да затрудни разкриването на обективната истина. Съдът е посочил, че не е спазен принципа за съразмерност по чл. 6 АПК, като засягането на правата и законните интереси на жалбоподателя чрез издаване на процесните заповеди, не е съобразено с целта, за

която актът е издаден, и приложената мярка засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото.

Кассационната инстанция излага следното:

Правното основание за издаване на Заповед № 365з-3824/07.06.2023 г. в оспорената ѝ част, е разпоредбата на чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР, според която държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. Противно на възприетото от първоинстанционния съд в процесния случай материалноправните предпоставки за временно отстраняване на младши инспектор Я. Г. са изпълнени. Временното отстраняване от длъжност е извършено от органа, образувал дисциплинарното производство срещу служителя на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 ЗМВР, при наличие на данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР - деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение". Временното отстраняване от длъжност е мотивирано с част от съображенията изложени в предложението за образуване на дисциплинарно производство, а именно: във връзка с изпълняваната длъжност като служител в ОДМВР-Варна, младши инспектор и старши полицай Г. би могъл да се сдобие със служебна информация във връзка с воденото разследване и да получи достъп до лични данни и адреси на свидетели по случая, на които да окаже въздействие и по този начин да затрудни разследването. Тези мотиви кореспондират с необходимостта в хода на дисциплинарното производство да се събират доказателства, вкл. такива по смисъла на чл. 44 АПК - сведения от не участващи в производството лица, включително от други полицейски служители и граждани. Това означава, че служебното положение на служителят би затруднило разкриването на обективната истина при провеждането на образуваното срещу него дисциплинарно производство в смисъл, че предвид заеманата длъжност, същия е възможно да извърши действия в качеството му на полицейски орган, с които да окаже въздействие върху свидетели и манипулира служебна информация като по този начин създаде пречки за разкриване на обективната истина в хода на дисциплинарното производство. Изложените мотиви за временното отстраняване покриват законовия минимум, за да се приеме, че заповедта е мотивирана. Сроктът за отстраняване от длъжност по закон е кратък - два месеца, поради което мярката е пропорционална и не засяга правото на труд на служител в по-голяма степен от най-необходимото за целта. Не посочването на срок в оспорената заповед не влече като последица нейната незаконосъобразност. Предвид издаване на последващата заповед - на 18.08.2023 г., с която е удължен срока за отстраняването на служител до 19.09.2023 г. е видно, че е спазен законоустановения срок, съгласно нормата на чл. 214, ал. 3 ЗМВР. Липсват твърдения и данни служителят да е бил отстранен от работа за време извън законоустановеното.

Неправилно АС-Варна е приел за нарушен принципа за съразмерност- Заповед № от 07.06.2023 г., издадена от директора на ОДМВР-Варна в оспорената ѝ част, е издадена в съответствие с целите на приложимата материалноправна норма - осигуряване разкриването на обективната истина в хода на дисциплинарното производство.

3) Решение №1109 от 15.08.2022 г. по адм. дело №2815 от 2021 г. на Административен съд-Варна е отменено с Решение № 2638 от 14.03.2023 г. по адм. дело №10212 от 2022 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя заповед от 30.11.2021 г. на кмета на район "Аспарухово", община Варна

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд е съобразил следните твърдения:

По делото е установено, че през 1970 г. наследодателят на касаторката, заедно с неговата сестра са изградили жилищна сграда намираща се в имот, който по сега действащата КК на Варна е с идентификатор 10135.5503.156. Не е спорно, че през 2011-2012 г. в тази сграда е възникнал пожар, при който са унищожени покривната конструкция, дограмата, а стените са се напукали и е паднала мазилката с която са били покрити. Така сградата е била необитаема до 2021 г. когато е започнало осъществяването на строителни работи с цел възстановяване на сградата. На 29.09.2021 г. работна група от инспектори в отдел контрол на строителството, в общинската администрация са извършили проверка. Резултатите са отразени в констативен акт № 72 от същата дата. Специалистите са констатирали, че се извършва строителство, без разрешение за строеж и без

одобрени проекти. В констативния акт, в частта му "окомерна скица" служителите изрично са отбелязали съществуващата стара част от жилищната сграда, както и извършеното ново строителство без строителни книжа. Кметът на район Аспарухово, надлежно оправомощен да издава заповеди по чл. 225а от ЗУТ, е постановил процесната заповед, с която наредил на А. М., да премахне цялата сграда. Административен съд – Варна, като е приел, че е налице незаконен строеж, че същият не е търпим и че със заповедта не е нарушен принципа на пропорционалност, е отхвърлил оспорването на г-жа М.. Така постановеното решение е неправилно. Както е посочено, специалистите по строителството, изготвили констативния акт, са установили на място, че строежът включва в себе си части от старата сграда и новоизграждаща се част. Събраните по делото доказателства, установяващи годината изграждане /1970 г. / и заключението на експертизата – че сградата е била допустима по действащия към изграждането й ЗРП, както и че не противоречи на правилата за застрояване, са индия, че запазените части от съществуващата преди пожара сграда, представляват търпим строеж по смисъла на § 16, ал. 1 от ЗУТ. В същото време във от съмнение, че изграденото през 2021 г., е незаконно строителство и същото не попада в никоя от хипотезите за търпимост.

Административният орган е следвало да разграничи, двете категории строителство, така както е сторено в констативния акт, и е следвало да издаде заповед за премахване, само за незаконната и нетърпима част сградата, а не за цялата сграда. Като е наредил премахване на цялата сграда, кметът на район Аспарухово е постановил незаконосъобразен административен акт, който е следвало да бъде отменен. Отхвърляйки оспорването, Административен съд – Варна е постановил неправилно съдебно решение, което следва да бъде касирано, а вместо него да бъде отменен оспорения административен акт.

4) Решение №436 от 30.03.2023 г. по адм. дело №2927 от 2022 г. на Административен съд-Варна е отменено с Решение №2660 от 03.03.2024 г. по адм. дело №6046 от 2023 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отхвърля жалбата на "У."ООД срещу Заповед от 24.11.2022 г., издадена от директора на РЗОК – Стара Загора, в частта ѝ по т. 1-6, с която, за нарушения на разпоредбите на чл. 8, ал. 1, т. 4, от Индивидуален договор от 10.01.2022 г., са наложени шест финансови неустойки от по 50 лева и за нарушения на разпоредбите на чл. 8, ал. 1, т. 4, от Индивидуален договор от 10.01.2022 г. и чл. 50, ал. 1, т. 6, буква "а" от този договор, са наложени шест финансови неустойки от по 50 лева.

За да приеме този правен резултат съдът, е съобразил следните твърдения: От фактическа страна по делото е установено, че със Заповед от 26.09.2022 г., на основание чл. 72 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), директорът на РЗОК – Стара Загора наредил да бъде извършена финансова проверка на аптека "М", собственост на "У" ООД с ръководител м. ф. Г. Й. по изпълнение на Индивидуален договор № 24-1773/10.01.2022 г., като определил лицата, които да извършат проверката и срок за извършването ѝ.

За резултатите от проверката бил съставен Констативен протокол №Р-1129/27.10.2022 г., с който било установено, че на едно и също здравноосигурено лице /ЗОЛ/ в пет случая и на още едно лице е предписан и отпуснат лекарствен продукт Metostad CR 23. 75, в нарушение на възрастови ограничения, указани в "Ограничения в предписването" на Приложение I на Позитивен лекарствен списък в изпълнение на общо седем рецепти. Прието е, че отпускането на това лекарство на пациента по шестте рецепти представлява нарушение на чл. 8, ал. 1, т. 4, от ИД № 24-1773/10.01.2022 г., защото според колонката "Ограничения в предписанието" на Приложение № 1 на ПЛС за предписаното лекарство е налице изискване да се отпуска само на лица от 6 до 18 години. По подадените от дружеството писмени възражения заседавала арбитражна комисия, която не стигнала до решение поради равен брой гласове- 3 на 3.

Впоследствие била издадена и мотивираната заповед, в която, по относимата част, било посочено още, че рецептата/предписанието не следва да се изпълнява от аптеката, ако не отговаря на изискванията по чл. 2 от договора с НЗОК от 2019 г. и 2022 г., както и че изпълнителят се задължава да отпуска лекарствени препарати, които са включени в списъка по чл. 262, ал. 6, т. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/ и съответно в списъка с лекарствени продукти, които НЗОК заплаща напълно или частично по реда на Наредба 10, за домашно лечение на ЗОЛ на територията на страната, публикувана на интернет страницата на НЗОК. Посочено е, че нарушените клаузи в индивидуалните договори от 2022 г. не освобождават от отговорност изпълнителя, т. е. аптеката, тъй като въведеното ограничение за възраст от 6 до 18

години се среща за първи път още от януари 2020 г. с оглед Списъка с лекарствата, които НЗОК заплаща по реда на Наредба № 10/24.03.2009 г. за условията и реда за заплащането на лекарствени продукти по чл. 262, ал. 6, т. 1 от ЗЛПХМ, на медицинските изделия и на диетични храни за специални медицински цели.

Административният съд е приел, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при наличие на фактически и правни основания за издаването ѝ, при спазване на административно-производствени правила, но същата, не съответства на материалния закон.

Поред касационната инстанция остановено решение на АС-Варна е валидно и допустимо, но неправилно. Съгласно разпоредбата на чл. 262, ал. 1 от ЗЛПХМ, "Позитивният лекарствен списък се изготвя и поддържа от съвета и включва лекарствени продукти, отпускани по лекарско предписание и заплащани със средства от бюджета на НЗОК, от държавния бюджет извън обхвата на задължителното здравно осигуряване, от бюджета на лечебните заведения по чл. 5 от Закона за лечебните заведения и от бюджета на лечебните заведения с държавно и/или общинско участие по чл. 9 и 10 от Закона за лечебните заведения".

Снователно е възражението в касационната жалба досежно обстоятелството, че от Приложение № 1 на ПЛС, терапевтичните показания за код по Международна класификация на болестите /МКБ/ III. 0 и III. 9 изискват препаратът Metostad CR 23. 75 да се отпуска само за деца и юноши от 6 до 18 години. Отпускането му от страна на аптеката нарушава чл. 8, ал. 1, т. 4 от индивидуалния договор от 2022 г., тъй като не е спазено изискването, произтичащо от разпоредбата на чл. 23, ал. 5 от Наредба № 4/04.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти, във връзка с чл. 259, ал. 1, т. 4 от ЗЛПХМ. Лекарственият продукт е отпуснат на лице, което е над 65-годишна възраст. Неправилен е изводът на съда, че аптеката следва да се освободи от отговорност, като се съобрази правилото на чл. 12, ал. 5 от индивидуалния договор, поради факта, че е налице разминаване между поддруката "Списъци с лекарствени продукти" на сайта на НЗОК/където за процесния медицински препарат е налице възрастово ограничение/ и поддруката "Софтуер аптеки", където за същия лекарствен препарат възрастово ограничение е въведено едва през юни 2023 г. От друга страна безспорен факт е, че съгласно Приложение I на позитивния лекарствен списък, наличен на страницата на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствени продукти, терапевтичните показания за този продукт, изискват отпускането му само на деца и юноши от 6 до 18 години. В качеството си на изпълнител по договора с НЗОК/РЗОК, аптеката е субект, който носи самостоятелна отговорност по изпълнението на този договор, както и на всички законови и подзаконови разпоредби/изисквания по отношение на присъщата дейност. Категоричен е изводът, че рецепта/електронно предписание не трябва да се изпълнява от аптеката при положение, че не отговаря на изискванията, които са посочени в чл. 2 от договора с НЗОК за отпускане на лекарствени продукти, медицински изделия и диетични храни, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК.

Аргумент в подкрепа на това е и разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 6 от Указание по прилагане и тълкуване на договор за отпускане на лекарствени продукти, медицински изделия и диетични храни за специални цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК РД-16-29/30.03.2020, изготвено съвместно с представители на Българския фармацевтичен съюз, според което магистър-фармацевтът не изпълнява рецептата и я връща на приносителя ѝ при несъответствие между предписания брой опаковки от ЛП и определената доза на прием и другите общи изисквания по предписване на ЛП, МИ и ДХСМЦ, както и при несъответствия с ограниченията в лекарствения списък. Не са оборени констатациите на извършената проверка относно отпускането на лекарствения продукт на лица, които не са в предвиденото ограничение, а именно: за деца и юноши от 6 до 18 години. Ограничението съществува от януари 2020 г. и вкарването на лекарствения продукт в актуализационни файлове е нелогично и неоправдано. Позитивният лекарствен списък е публикуван в сайта на НЗОК и е общодостъпен.

Несъблюдавайки вмененото му от чл. 24, ал. 1, т. 4 ЗЛПХМ задължение да следи за настъпили промени в Приложение № 1 на Позитивния лекарствен списък и цените на лекарствени продукти на интернет страницата на Министерството на здравеопазването и НЗОК, изпълнителят/аптеката/ е извършил вмененото му нарушение, за което правилно е санкциониран.

Съставът на Върховния административен съд счита, че отменяйки заповедта на директора на РЗОК- Стара Загора, първоинстанционният съд е постановил своя акт в нарушение на

материалния закон, достигайки до необоснован правен извод, че заповедта е материалноправно незаконосъобразна/ в сищия смисъл и решение № 12269/12.12.2023 г. по адм. дело № 3270/2023 г. на ВАС VI отделение/.

Отменени решения поради нарушение на съдопроизводствените правила.

1) Решение №1429 от 07.11.2022 г. по адм. дело №73 от 2021 г. на Административен съд-Варна е отменено с Решение №5341 от 29.04.2024 г. по адм. дело №4123 от 2023 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че връща делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд – Варна по отношение на жалбата, подадена от А. А.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд е съобразил следните твърдения:

Първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, като не е изпълнил задълженията си по чл. 171, ал. 2 и ал. 5 от АПК, във връзка с чл. 9, ал. 3 и ал. 4 от АПК, произнасяйки се без да е установил по безспорен начин и изяснил правно релевантните факти, относими към спорните по делото въпроси, касаещи законосъобразността на оспорения акт, а именно - определянето с процесния ПУП – ИПРЗ на нова устройствена зона "Ц1" и спазване изискването по чл. 36, ал. 1 от ЗУТ. Общото правило по чл. 103, ал. 4 от ЗУТ предвижда съобразяването на всеки устройствен план с предвижданията на устройствените схеми и планове от по-горна степен, частен случай на което е дължимото съответствие на ПУП с ОУП, който и план определя общата структура и преобладаващото предназначение на териториите, както и общият режим на устройство на всяка от териториите със съответните правила и нормативи. В случая съдът приема, позовавайки се на заключението на вещите лица по приетата по делото тройна съдебно-техническа експертиза, че УПИ II – 280 попада в обхвата на защитената територия за опазване на културното наследство, без обаче да изложи каквито и да било мотиви по един от основните доводи на жалбоподателите за неправилно определена устройствена зона предвид именно попадането на процесния имот в охраната зона на археологическия резерват "Античен град Одесос – Варна". Следва да се има предвид, че в заключението по приетата тройна съдебно-техническа експертиза, както и при разпита на вещите лица в откритото съдебно заседание, се сочи категорично, че процесният имот попада в охраната зона на резерват "Одесос" и правилно е определена устройствената зона "Ц1", без обаче становището на вещите лица за устройствена зона да е обосновано от същите и подкрепено със съответните установявания. В тази връзка съдът също не излага каквито и да било мотиви с оглед на установеното от вещите лица, както и не сочи защо кредитира приета по делото съдебно-техническа експертиза в тази ѝ част, независимо от направените възражения на жалбоподателите по отношение на предвидената устройствена зона "Ц1", а не "Ц2". С оглед на това преди всичко съдът е следвало да изясни каква е устройствената зона по одобрения ОУП на гр. Варна за територията, съставляваща "охранна зона" на резерват "Одесос", в която безспорно се установява, че попада процесното УПИ и по нея какви са устройствените показатели за застрояване, характерът и начина на застрояване, и едва след това да се произнесе по законосъобразното определяне на устройствената зона, както и по отношение спазването на останалите нормативни изисквания. При тази си преценка съдът е следвало да съобрази също така и установеното в Приложение № 1 "Показатели за устройство и застрояване към правилата и нормативите за прилагане на плана" към одобрения ОУП на гр. Варна по отношение на устройствени зони "Ц1" и "Ц2", както и в Приложение № 3 "Специфични изисквания към подробните устройствени планове" към чл. 4, ал. 2 от Специфичните правила и нормативи към ОУП на гр. Варна.

В нарушение на съдопроизводствените правила съдът е извел и извод за спазване изискванията на чл. 31, ал. 2, т. 1 и чл. 36 от ЗУТ, без да е изяснил релевантни факти в тази връзка и позовавайки се изцяло само на приетата тройна съдебно-техническа експертиза. В процесния случай одобреният РУП с процесната заповед е изработен на основание чл. 113, ал. 2 от ЗУТ за конкретизиране на подробния устройствен план при условията на чл. 36 от ЗУТ. Съгласно приложимата в случая алинея 1 на чл. 36 от ЗУТ, за запазване на заварени годни сгради се допуска в работните устройствени планове фактическото разположение на заварените сгради да не отговаря на изискващите се разстояния, ако сградите са масивни и имат трайност най-малко още 25 години или са обекти на културно-историческото наследство по смисъла на Закона за културното наследство, като в тези случаи изискващото се разстояние между заварените сгради и предвидените с плана сгради в съседните урегулирани поземлени имоти може да бъде намалено най-много с една трета, като линиите на застрояване се установят в съответствие с разположението на заварената сграда. Видно от заключението на приетата по делото тройна

съдебно-техническа експертиза, вещите лица са извършили конкретни изчисления с цел доказване спазване на нормата на чл. 36, ал. 1 от ЗУТ при съобразяване на височината на заварената сградата в УПИ I – 6 /кота стреха 15.35 м. / и на новопредвидената сграда в УПИ II – 280 /кота корниз 19.88 м. /, както и на разстоянието на съществуващата сграда до страничната регулационна граница – 2.60 м., и разстоянието до тази странична граница на новопредвидената сграда – 3.00 м. При съобразяване на предвидените по плана разстояния и приложимите норми, посочените от вещите лица разстояния са правилно изчислени, но същите обаче не обосновават техният лаконичен краен извод, че "процесния ПУП – РУП е спазил изискването на чл. 36 от ЗУТ". Този преповторен извод от съда също не е мотивиран от него в нарушение на чл. 172а, ал. 2 от АПК, а и не се подкрепя от направените по делото установявания, доколкото нито едно от посочените разстояния не съответства на изискването по чл. 36, ал. 1 от ЗУТ и установеното в плана отстояние от 3.00 м. до страничната регулационна граница с УПИ I – 6. Нито вещите лица, нито съдът са обосנוвали защо приемат при така направените от тях изчисления спазване на разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗУТ. С оглед на това при липсата на безспорни установявания по делото на релевантните въпроси по спора, на основание чл. 171, ал. 2 от АПК, първоинстанционният съд е следвало да събере допълнителни доказателства, възлагайки и допълнителна съдебно-техническа експертиза с цел установяване на тези обстоятелства. Първоинстанционният съд е бил длъжен да изследва тези въпроси служебно, дори и при процесуалното бездействие на страните, в изпълнение на задължението му да съдейства за установяване на обективната истина. Съдът е следвало да изясни факти и обстоятелства относими към одобрения проект на ПУП-ИПРЗ и РУП, свързани с това спазени ли са действително разпоредбите на чл. 31, ал. 2, т. 1 и чл. 36, ал. 1 от ЗУТ при предвиденото в процесния проект на ПУП отстояние 3.00 м. от линията на застрояване в УПИ II – 280 към страничната регулационна граница с УПИ I – 6, както и правилно ли е определена за процесната територия устройствена зона "Ц1", като тук се съобрази не само с установявания на вещи лица, но и с приетите специфични правила и нормативи за прилагане на ОУП на гр. Варна, и едва след това да се произнесе по законосъобразността на оспорената заповед. В мотивите си също така съдът не следва да преповтаря само обстоятелствената част на приетата съдебно-техническата експертиза, а да изложи, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение, своите правни изводи, които и не винаги следва да почиват само и единствено на експертното становище на вещото лице. Посочените нарушения на съдопроизводствените правила са съществени, тъй като са довели до неизясняването на делото от фактическа страна, което е и определящо за правилността на съдебното решение и същевременно представлява пречка касационната инстанция да се произнесе по съществото на спора.

Обжалваното решение е отменено като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствени правила, а делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Административен съд – Варна, при което съдът следва да се произнесе относно законосъобразността на оспорения административен акт като попълни делото с всички допустими и относими доказателства, обсъди в съвкупност събраните доказателства и да обоснове фактическите и правните си изводи относно релевантните по спора факти и обстоятелства.

2) Решение № 1044 от 14.07.2023 г. по адм. дело №144 от 2023 г. на Административен съд-Варна е отменено с Решение №2670 от 06.03.2024 г. по адм. дело №9421 от 2023 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд при съобразяване мотивите на настоящия съдебен акт.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд излага следните твърдения: С обжалваното решение съдът е отменил оспорената виза. Обжалваното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка. От съществено значение за проверката на съответствието на издадената виза с материалноправните разпоредби е установяване на съществуващото положение на процесната жилищна сграда с идентификатор 10135.1501.1225. 4, в частност – налице ли е и съществува ли таванско помещение, което може да се преустрои по реда на чл. 50, т. 1, б. "б" ЗУТ. Отговор на този въпрос е поставен като задача на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза по адм. дело № 449/2021 г. на Административен съд – Варна. Заключение на експерта, както в писмена форма, така и при разпита му в открито съдебно заседание на 8.03.2022 г., е че сграда с идентификатор 10135.1501.1225.4 представлява едноетажна жилищна сграда със застроена площ от 52 кв.м. с одобрени проекти от 18.10.1956 г. и

позволителен билет № 847/12.10.1956 г., със скатен покрив с височина на кота било 3 м. и височина на кота корниз 0 м., от дървена конструкция, покрит с керемиди. На зададен конкретен въпрос от назначения особено представител на Н. Н. и П. Т., относно наличието в момента на подпокривно пространство на сградата, вещото лице отново излага становище за установен скатен покрив с кота било 3 м. и кота корниз 0 м.

Предвид изложеното, необоснован е изводът на решаващия съд за липса на съществуващо таванско помещение за процесната жилищна сграда с идентификатор 10135.1501.1225.4 по КKKP на гр. Варна. Съдът е изложил мотиви за възприемане на заключение на вещото лице в тази насока, въпреки че експертът при неколккратно поставени въпроси реално не обсъжда наличието или липсата на таванско помещение или подпокривно пространство на сградата. Соченият от вещото лице скатен покрив с височина на кота било 3 м. и височина на кота корниз 0 м., от дървена конструкция, покрит с керемиди, по никакъв начин не дава отговор на изрично поставения му въпрос, доколкото и обособяването на таванско помещение не е технически невъзможно при така установената разлика от 3 метра между кота било и кота корниз на покрива. Освен това, в експертизата се сочи наличието на одобрени проекти за сградата от 18.10.1956 г., които не са обсъждани допълнително и не се представят по делото. В тази връзка съдът е следвало да изясни тази непълнота на отговора по заключението чрез поставяне на конкретен въпрос на експерта или възлагане на задачата на друго вещо лице и да постанови решение по спора едва след установяване на безпротиворечиви фактически констатации.

Изложените от съда мотиви за липса на отразени във визата на конкретната височина и разположение на предвидения надзид, касаят последващ етап на разрешаване на строителство, поради което липсата на такива стойности не могат на самостоятелно основание да обосноват извод за материална незаконосъобразност на издадения административен акт.

Предвид изложеното, без тези фактически установявания касационната инстанция като инстанция на правото не може да провери материалната законосъобразност на обжалваното решение. Касационната инстанция се произнася по приложението на закона спрямо установените от първата инстанция като инстанция по същество факти и не може за пръв път да установява нови фактически констатации. Това налага отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на инстанцията по същество, който да установи безспорно релевантните за изхода на спора обстоятелства относно наличието или не на таванско помещение на града с идентификатор 10135.1501.1225.4 по КKKP на гр. Варна, което да може да се преустрои по реда на чл. 50, т. 1, б. "б" ЗУТ.

3) Решение № 21 от 11.01.2023 г. по адм. дело №201 от 2022 г. на Административен съд - Варна е отменено с Решение №10732 от 07.11.2023 г. по адм. дело № 2268 от 2023 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че връща делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд - Варна.

Върховният административен съд за да приеме този правен резултат е съобразил следните твърдения: За да отхвърли като неоснователна подадената жалба срещу РА, първоинстанционният съд е свел правния спор до преценката за вида и характера на извършваната дейност от Ж. Д. през ревизирания период и получавал ли е фактически от името и за сметка на "Р. 86" ЕООД, "К. 17" ЕООД и "С. трейд" ЕООД суми от "наложен платеж" и банкови преводи. В мотивите е прието, че жалбоподателят не оспорва извършването на дейността по представените от "Е. Експрес" ООД доказателства и получаването на реализираните суми от процесните продажби.

Въз основа на чл. 9, § 1 от Директива 2006/11/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г., съдът е направил извод, че дейността не е с инцидентен характер, извършвани са многократно продажби, в резултат от което лицето е реализирало доходи от тази търговска дейност и дължи данък по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ. От справките по делото се установяват конкретните данни за всяка пратка, описанието на стоките и т. н., което затвърждава извода за продажба на стоки чрез дружествата, на които жалбоподателят е бил едноличен собственик на капитала и управител. В подкрепа на заключението, че жалбоподателят е действал като търговец по смисъла на чл. 1, т. 1 ТЗ на свой риск, който не е регистриран като такъв, е отнесена и информацията от посочения интернет сайт за пазаруване. Според съда е налице кореспонденция с информацията на оптичен носител от "Е. Експрес" ООД. Фактът, че Ж. Д. е управител на дружествата води до основателност на констатациите на органите по приходите за наличие на индикации за укриване на приходи или

доходи по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК. По делото не са "кредитирани" доказателства (стр. 27, абз. 7 от решението), че оспорващият е предприемал действия и е ръководил дейността на трите дружества, както и че приходите са преминавали през техния патримониум. С оглед на изложените мотиви съдът е обосновал и заключение за правилно приложение с РА на относимите законовите разпоредби на ЗДДС, КСО и ЗЗО.

Постановеното съдебно решение е валидно и допустимо, но неправилно поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, довели до необоснованост на изводите на съда от фактическа и правна страна.

На първо място следва да се посочи, че касационната инстанция споделя изводите на първостепенния съд относно валидността на РА. Извършената проверка в тази насока и констатациите са обосновани, изчерпателни и в съответствие със събрания доказателствен материал по делото. Неоснователни са оплакванията в касационната жалба за непроизнасяне по направените възражения. Доводите срещу изготвянето на РА/РД и ЗВР в предвидената от закона форма и проверката за наличието на квалифициран електронен подпис на издателите са общи и в тях не се посочва конкретно допуснато нарушение. Освен съображенията на процесуалния представител на ответника по този въпрос, в касационната жалба и в хода на делото касаторът не заявява изрично искане за прогласяване нищожността на РА. Първостепенния съд правилно е приел, че РА е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма.

По различен начин стои отговорът на касационните оплаквания, свързани със събирането и преценката на доказателствата по делото и изводите на административния съд по приложението на материалния закон. Заключение по същество в настоящия случай е направено при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, които със сигурност са спомогнали за погрешното тълкуване на разпоредбите на гражданския и данъчните закони. С оглед на посоченото касационната инстанция приема, че задължението за обективна и последователна преценка по същество не е изпълнено надлежно - чл. 160, ал. 2 ДОПК вр. чл. 170 и чл. 172а, ал. 2 АПК.

Първоинстанционният съд не е изпълнил задължението за отделяне на спорните факти от безспорните и въз основа на това да разпреди доказателствената тежест между страните с цел прецизна и обоснована квалификация на доходите и съответно на реда за тяхното данъчно третиране. Основателни са направените възражения от касатора във връзка с оспорването на основание чл. 193 ГПК в с. з. на 20.04.2022 г. и писмено становище от 03.05.2022 г., касаещо следните документи – 11 бр. разпечатки т. нар. "фишове" и електронни справки. Предвид обективност на изводите, липсва произнасяне и по направеното оспорване от процесуалния представител на ответника със становището по жалбата срещу РА.

От значение за изясняване на спорните факти по делото - получаването и вида на доходите от жалбоподателя, характерът/обемът на дейността и респективно, реда за облагане и размера на публичните задължения, са единствено отношенията между страните, документите по сделките и останалите събрани преки и косвени доказателства в тази връзка. Поради липсата на нарочно произнасяне по оспорването на представените електронни таблици и 11 бр. "фишове", на този етап от процеса остава нерешен въпросът дали информацията и документите от третото лице са електронни документи по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета, съответно дали представянето на документ, издаден от трето за спора лице и възпроизвеждащ съдържанието на първични счетоводни документи, следва да се приеме като пряко доказателство за получени приходи от Ж. Д., а не от дружествата. В случая не е налице и надлежно обсъждане на резултатите от приетите експертните заключения по ССЕ съгласно чл. 202 ГПК, които потвърждават отсъствието на друга първична и съпътстваща сделките документация.

Предвид твърденията на ревизиращия екип в РА/РД и изявленията на процесуалния представител на ДД "ОДОП" Варна в хода на делото, то главният спорен въпрос следва да е относно доказателствената сила на документите, установяващи получените приходи/доходи от Ж. Д., а не постъпленията по банковите сметки на "Р. 86" ЕООД, "К. 17" ЕООД, "С. трейд" ЕООД. В този случай достатъчни да обосноват законосъобразност на констатациите в обжалвания РА биха били директните преводи от "Е. Експрес" ООД към физическото лице и придружаващата ги първична документация по сделките. Електронните справки, макар и съдържащи "над 7 000 записа", безспорно нямат характер на първичен счетоводен документ, защото съдържат обобщени данни и такива в табличен вид от трето, неучастващо в спора лице. Въз основа на тях не може да се достигне до фактическите и правни изводи по същество, направени от решаващия съд.

Съгласно фактите по делото, определените данъчни и осигурителни задължения по реда на чл. 122-124а ДОПК с РА на Ж. Д. произтичат от извода на органите по приходите за извършване на търговска дейност като ЕТ без регистрация, осъществявана чрез трите дружества "Р. 86" ЕООД, "К. 17" ЕООД и "С. трейд" ЕООД. Констатациите за това звучат абсурдно, тъй като игнорират самостоятелната гражданска и търговска правосубектност на юридическите лица, вкл. като носители на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски съгласно чл. 14, т. 1 ДОПК и събраните доказателства. Безспорно е, че всички обороти от куриерски продажби в края на 2017 г. и през 2018 г. са превеждани от "Е. Експрес" ООД по банковите сметки на дружествата и едва след това са получени на каса от ревизираното лице, в качеството му на управител на съответното дружество или преведени по лична банкова сметка на лицето с основание "дивидент". За това свидетелстват както развитието на отношенията с куриерската фирма, така и отговорът от "Н. К. България" ЕООД относно потребителските профили на "Рила 86" ЕООД, "Копи 17" ЕООД, "С трейд" ЕООД и "К. 11" ЕООД. Неправилни са изводите на първоинстанционния съд, че по делото не са събрани доказателства спорните приходи да са преминали в патримониума на юридическите лица. Според съда, жалбоподателят като едноличен собственик и управител на дружествата, следва да се счита за отговорен в лично качество, като ЕТ без регистрация. Подобна данъчна конструкция, дори в резултат от приложението на особения ред по чл. 122 и сл. ДОПК, не може да бъде приета за целите на прякото и на косвеното облагане. Също толкова нелепо е твърдението на органите по приходите, че правно-организационната форма на тези дружества е ЕООД, което "... категорично е предпоставка за привидност на документооборота и в движението на паричните средства" (стр. 15, абз. 1 от решение № 269/03.12.2021 г. на ДД "ОДОП" Варна). В нормите на чл. 122-124а ДОПК не е регламентиран конкретен вид и размер на данъка. Единствената цел на ревизията при особени случаи е да бъдат преодолените практическите хипотези на обективна невъзможност облагането да се извърши по общия ред на закона. Затова по арт. чл. 121, ал. 1 ДОПК, винаги следва да се приложи "... установения(т) от съответния закон размер на данъка" при наличието изчерпателно изброените обстоятелства по т. т. 1-8, включително относимите към настоящия казус твърдения за неподаване на данъчна декларация - т. 1 и данни за укрити приходи или доходи - т. 2. Процесуалната последица на презумпцията по чл. 124, ал. 2 ДОПК се изразява единствено в разместване на доказателствената тежест в процеса, а не и до възникване на неуредени данъчни и осигурителни състави в материалния закон. Изложеното дотук не е съобразено от първоинстанционния съд. В постановеното решение липсват мотиви относно облагането с данък по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ, ДДС и участието в осигурителния доход и в облагаемия оборот по смисъла на чл. 96, ал. 2 ЗДДС, на получените парични средства от сметките на "Р. 86" ЕООД, "К. 17" ЕООД и "С. трейд" ЕООД. Не са направени никакви изводи относно преведените суми по лична сметка на жалбоподателя с основание "дивидент". Потвърждаването на РА в този вид е довело до безкритично отхвърляне на специалния ред за облагане с окончателен данък, без съдът да е обсъдил въобще хипотезата на дивидент и "скрито разпределение на печалбата" по смисъла на § 1, т. 5, б "в" и § 1, т. 8 ДР ЗДДФЛ във вр. с § 1, т. 5 ЗКПО. Констатираните пропуски препятстват възможността за касационен контрол. В обобщение касационният съдебен състав приема, че решението е неправилно, като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които са довели до нарушаване на правото на защита на страната, до непопълване на делото с относими и допустими доказателства, съответно до неизясняване на фактите, от значение за правилното разрешаване на спора. Последното не може да бъде поправено предвид забраната по чл. 220 АПК за нови фактически установявания в касационното производство. Налице е соченото от касатора основание по чл. 209, т. 3 АПК и съдебният акт следва да бъде отменен изцяло.

4) Решение № 1369 от 20.10.2023 г. по адм. дело № 376 от 2023 г. на Административен съд - Варна е отменено с Решение № 4046 от 03.04.2024 г. по адм. дело № 501 от 2024 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че връща делото на Административен съд - Варна за ново разглеждане, съобразно дадените указания в мотивите на настоящото решение. Върховният административен съд за да приеме този правен резултат е съобразил следните твърдения: Основният и единствен въпрос който следва да бъде изследван в така повдигнатия спор е дали одобрения с решение № 2405-10 от 23, 24 и 30.06.2010 г. на Общински съвет - Варна План за регулация и застрояване на [жк], Варна е акуратно нанесен в КК по силата на оспорената

заповед на началника на СГКК – Варна. По делото е изслушана съдебно техническа експертиза, към заключението на която са приложени три комбинирани скици, но нито една от тях не сравнява ПУП-ПРЗ и изменението на КК осъществено с оспорената заповед. В съдебно заседание вещото лице, на въпрос поставен от защитата на касатора е отговорило: "тази част 1728 която е приобщена към пътя 9575 не съответства на пътя нанесен ПУП-ПРЗ". Противно на твърдяното от касатора, че и без да са необходими специални знания, ставало ясно, че имот с идентификатор оконचाващ на 1728, не бил част от имот с идентификатор окончаващ на 9575, касационната инстанция намира, че при сравняване на скица № 28007/14.10.2009 г. отнасяща се за имот 1728, копие от кадастрална карта отразяващо изменението за имот 9575 и приложеното извлечение от ПУП-ПРЗ от 2010 г. (не е възможно посочването на № на лист, тъй като административната преписка е прикачена към корицата на делото без да е номерирана) се стига до извода, че вероятно ПУП-ПРЗ е правилно отразен в кадастралната карта.

Делото е останало неизяснено, като посочения по-горе основен въпрос не е получил еднозначен отговор, нещо повече изразеното от вещото лице устно становище е внесло допълнително съмнение. Решението следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане, при ползване на лице притежаващо специални знания и чрез изготвяне на комбинирана скица, съчетаваща влезлия в сила ПУП-ПРЗ от 2010 г. и изменената с процесната заповед кадастрална карта, следва по категоричен начин бъде изяснен въпроса, дали регулационният план е вярно нанесен в кадастралната карта.

5) Решение № 1008 от 21.07.2022 г. по адм. дело №397 от 2022 г. на Административен съд-Варна е отменено с Решение №4919 от 10.05.2023 г. по адм. дело №7811 от 2022 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът връща делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд – Варна.

Върховният административен съд за да приеме този правен резултат е съобразил следните твърдения: Административен съд Варна е констатирал, че заповедта за възлагане на ревизията и заповедите за изменение, за спиране и възобновяване на ревизията са издадени от компетентни органи, оправомощени с изрична заповед на Директора на ТД на НАП – Варна. Приел е също така, че М. Г., началник на сектор "Ревизии" е компетентна за издаване на решения за изземване на преписка съгласно заповед за Директора на ТД на НАП – Варна, и случаите на изземване включват основания за отвод или самоотвод или трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. За да прогласи ревизионния акт за нищожен, първоинстанционният съд е приел, че в случая не е налице хипотеза по чл. 7, ал. 3 от ДОПК, тъй като към датата на издаване на Решение от 24.11.2021 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, Н. П не е била в трайна невъзможност да изпълнява служебните си задължения. Съдът е приел, че в решението не са конкретизирани нито обстоятелствата, които има предвид издателят на решението, нито доказателствата, в които се съдържат същите. Направен е извод, че в решението липсват мотиви кои обстоятелства са обусловили изземването на правомощията по извършване на ревизията на В. И от първоначално определения със ЗВР № Р-03000320007388-020-001 от 02.12.2020 г. за ръководител на ревизиращия екип – Н. П и възлагането им на друг орган по приходите – Е. Г. Съдът приема, че от представения пред съда болничен лист № Е20212184093 от 12.11.2021 г., съгласно който на Н. П е поставена диагноза, е видно, че същата е в отпуск поради общо заболяване за периода от 12.11.2021 г. до 11.12.2021 г., поради което съдът е приел, че решението за изземване визира хипотеза на временна неработоспособност на определения за ръководител на ревизията орган по приходите. Съдът се е позовал на съдебна практика, според която отпусъкът поради болест в хипотезата на временна неработоспособност не съставлява трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, по смисъла на чл. 7, ал. 3 от ДОПК, а временна такава, поради което е счел, че в такива хипотези следва да бъде издавана заповед за заместване при условията и реда на чл. 84, ал. 1 от Закона за държавния служител или

производството да бъде спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Въз основа на това, съдът е направил извод, че органът по приходите, който е подписал ревизионния акт в качеството на ръководител на ревизията, не е притежавал материална компетентност и това е довело до нищожност на издадения ревизионен акт.

Касационната съдебна инстанция не споделя извода на първоинстанционния съд, че процесният ревизионен акт е нищожен като издаден от орган без материална компетентност.

В случая съдът неправилно е приел, че не са налице предпоставките за изнемване разглеждането и решаването на ревизионното производство от Н. П. и възлагане на правомощията по извършване на ревизията на Е. Г., а именно трайна невъзможност на първата за изпълнение на служебните ѝ задължения. Макар към момента на издаване на заповедта за изнемване на производството да е бил издаден само един болничен лист, продължителността на нетрудоспособността и естеството на диагнозата безспорно са обосновавали извода за трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Този извод е потвърден от представените в касационното производство 10 бр. болнични листи за период от 12.10.2021 г. до 07.08.2022 г., през който Н. П. не е била в състояние да изпълнява служебните си задължения. Тази невъзможност за изпълнение на служебните задължения на определения възлагащ орган попада в обхвата на приложното поле на чл. 7, ал. 3 от ДОПК и правилно е преценена от ръководителя на сектор "Ревизии" като трайна, доколкото още при възникването си е надхвърляла процесуалните срокове в конкретното ревизионно производство и е можело обосновано да се предвиди, че ще продължи значително във времето. С оглед на данните по делото касационната съдебна инстанция намира, че са налице доказателства, които установяват наличието на трайна невъзможност за изпълнение на функциите по отношение на Н. П. в качеството ѝ на ръководител на ревизията, което е обусловило необходимостта от издаването на Решение № Р-03000320007388-098-001 от 24.11.2021 г. на възложилата ревизията орган по приходите на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК за изнемване на производство Р-03000320007388, водено срещу В. И., от Н. П. в качеството на ръководител на ревизия и възлагане на правомощията на Е. Г. в качеството на ръководител на ревизията. По силата на това решение Е. Г. придобива качеството на ръководител на ревизията, поради което същата има надлежна материална компетентност да подпише и издаде процесния ревизионен акт. Като е приел друго, първоинстанционният съд е постановил неправилно съдебно решение. В решението липсват мотиви по отношение на материалната законосъобразност на ревизионния акт, поради което при условията на чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК същото следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане по същество от друг състав на Административен съд – Варна.

б) Решение № 715 от 19.05.2022 г. по адм. дело №1360 от 2021 г. на Административен съд-Варна е отменено с Решение №4201 от 20.04.2023 г. по адм. дело №7543 от 2022 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът връща делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Върховният административен съд за да приеме този правен резултат е съобразил следните твърдения:

За да отхвърли жалбата относно отказаното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от "А. Барс" ЕООД, първоинстанционният съд въз основа на подробен анализ на събраните по делото доказателства е направил обобщаващ извод, че от събраните по делото доказателства не е установено процесните строително-монтажни работи да са извършени от този търговец, съгласно съставените актове обр. 19 между него и "Е. Строй 6" ЕООД, както и че не е доказано установените извършени на място такива да са извършени именно от издателя на фактурите и затова е възприел констатациите на приходните органи, включително и за основанието, на което данъчният кредит е отказан – чл. 70, ал. 5 ЗДДС.

Фактическите установявания на съда в тази им част се свеждат до следното: 1. "Е. Строй 6" ЕООД като изпълнител по договорите за възлагане на обществени поръчки със съответния възложител не е подал информация, че ще ползва подизпълнители съобразно чл. 64-66 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, напротив декларираше че няма да възлага на трети страни изпълнението на части от поръчката; 2. Прието е, че данните от съставените Акт обр. 19 за извършени СМР в отношенията между "А. Барс" ЕООД и "Е. Строй 6" ЕООД не кореспондират с данните от представените от съответния възложител (Община Иваново, респ. Община Варна) доказателства за извършените на място в обектите СМР, като според установяванията на съда

приетите от възложителя на обществената поръчка СМР са по-малко като количества от декларираните и описани като извършени от "А. Барс" ЕООД; 3. Липсва материална, техническа, технологична и кадрова обезпеченост за този доставчик; 4. Не са представени доказателства за начина на калкулиране на цената на услугата, за мястото на пребиваване на лицата, назначени от "А. Барс" ЕООД, за транспорта им до мястото на извършване на СМР, заповеди за командироване, документи за нощувка, за предоставени работни облекла и предпазни средства, за извършен инструктаж по ЗБУТ; 5. Наличието на доказателства, че друго доставчик – "З. А. ООД" е извършило на място често от разглежданите СМР, респ. че самият "А. Барс" ЕООД със собствени ресурс е осъществил възложените му от Община Варна СМР. В обобщение е прието, че жалбоподателят, чиято е доказателствената тежест, не е установил конкретни и убедителни доказателства, че доставките по процесните фактури са реално извършени.

По отношение на непризнатото право на данъчен кредит по фактурите, издадени от "К. Груп" ЕООД, "Б. България" ООД и "С." ЕООД, съдът е споделил изцяло тезата на органите по приходите, че липсват доказателства закупените материали да са вложени в облагаемата икономическа дейност на "Е. Строй 6" ЕООД, поради което е потвърдил РА в тази му част, с аргумента че не е на лице последната от кумулативните материално правни предпоставки, дефинирани в чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Решението на Административен съд – Варна е частично неправилно поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Първо, относно отказаното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от "А. Барс" ЕООД.

Принципно правилно първоинстанционният съд е приел, че разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят възникването на правото на приспадане на данъчен кредит от кумулативното осъществяване на елементите на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, както и последващото им използване в облагаемата дейност на търговеца. Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС и в Решението от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, който в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е отново застъпено в Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11, съобразно което "Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка".

Материално правните предпоставки за възникването на правото на приспадане са формулирани нееднократно в съдебната практика на ВАС, а и тази на СЕС. Както е посочено и в т. 25 от Решение от 13 февруари 2014 г. по дело С-18/13 на СЕС /а и в редица други/ "Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (вж. Решение по дело Боник, посочено по-горе, точка 29 и цитираната съдебна практика). Следователно, ако тези условия са изпълнени, приспадането по принцип не може да бъде отказано. ". Преценката относно това дали са налице тези условия /в частност спорните такива в процеса относно извършването на услугите/ се прави от съда в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право.

Установяването на всички посочени кумулативни предпоставки и то по отношение на пряката /а не на предходни/ доставка е изцяло в доказателствена тежест на лицето, което претендира правото, съобразно общите правила на чл. 154, ал. 1 от ГПК, а и практиката на ВАС и на СЕС.

При справяне с така възложената му доказателствена тежест, би стоял въпросът за добросъвестността на получателя в аспекта на извършена измама/респ. злоупотреба с права и неговото знание и/или участие, безспорно доказателствената тежест за установяването на които обстоятелства стои изцяло в данъчната администрация. Именно това са били обстоятелствата в

главното производство при които е постановено Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С-142/11 и С-80/11, а именно "че, първо, сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е извършена видно от съответната фактура и второ, тази фактура съдържа данните, изисквани от Директива 2006/112, поради което са изпълнени предвидените в тази директива процесуални и материалноправни условия за възникването и упражняването на правото на приспадане" /т. 44 и т. 52/. Процесните фактури, издадени от "А. Барс" ЕООД, по които е отказано право на данъчен кредит, както е установено и от първостепенният съд.

Установено е още в хода на ревизията, че доставчикът е отразил спорните фактури в Дневника за продажби по чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, съответно начисленият по тях ДДС участва в резултата за данъчен период месец Март 2020 г., деклариран по СД по ЗДДС от "А. Барс" ЕООД и че за периода от 01.10.2019 г. до 15.05.2020 г. по данни от ИМ на НАП същият търговец има декларирани 47 броя лица, назначени по трудов договор, от които едва двама в хода на ревизията са отрekli да са работили за този работодател.

Не се спори и че от страна на "Е. Строй 6" ЕООД още в хода на ревизията са представени посочените по-горе Договори, ведно с Количествено-стойностни сметки, Констативни приемо-предавателни протоколи. Безспорно част от доказателствения материал по делото са цитирането по-горе Договори, сключени с Община Иваново, респ. Община Варна, вкл. и частично актове обр. 12, заповедна книга за единия от обектите, Констативни приемо-предавателни протоколи за действително извършени строително-монтажни работи за установяване извършването и заплащане на натурални видове строително-монтажни работи с възложител Община Иваново/Община Врана и изпълнител "Е. Строй 6" ЕООД с посочени позиции на различни СМР. Част от доказателствения материал по делото са и доказателствата, представени от "З." ООД в отношенията на този търговец с "А. Барс" ЕООД.

Тези именно доказателства са подложени на анализ от състава на Административен съд – Варна и всъщност данните от същите – за извършени/неизвършени на място СМР, респ. начина на тяхното осъществяване и прочие факти са в основаната на решаващия извод за липсата на доказателства за осъществена доставка на услуга – СМР от страна на "А. Барс" ЕООД и то в пълните им обеми, въпреки че част от данните си кореспондират вкл. и съобразно установяванията на първоинстанционния съд. При наличие на фактури, отговарящи на изискванията на чл. 114 ЗДДС, и приложени към тях договори и протоколи, позволяващи да бъде определен точно вида и предмета на услугите и доставките, безспорно на изследване от съда подлежи наличието на другите две основни предпоставки за признаване правото на данъчен кредит на получателя, а именно - реалното предоставяне на услугите в изпълнение изискването на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС и използването на резултата от тях за извършването от получателя им облагаеми доставки съгласно изискването на чл. 69, ал. 1 ЗДДС. Наличието на посочените две предпоставки е задължително условие за признаване на правото на приспадане на ДДС на получателя и според категоричната позиция на СЕС, застъпена в постановените от него решения по преюдициални запитвания, свързани с тълкуване нормите на Директива 2006/112/ЕС на Съвета.

В тази връзка обаче съдът е допуснал съществено процесуално нарушение като не е указал изрично на жалбоподателя по реда на чл. 170, ал. 3 от АПК, съответно не е изпълнил и задължението си по чл. 171, ал. 4, предложение второ АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, че за обстоятелствата, свързани с установяване осъществяването на място на СМР във вида и обемите, посочени в съставените протоколи, респ. за съответствието между същите тези СМР и приетата работа от Община Иваново, респ. Община Варна. Още веднъж следва да се посочи, че нито приходната администрация, нито съдът разполагат със специални знания за да определят колко наети работника и за колко време са в състояние да осъществят фактурираните СМР, нито дали такива и то в посочените обеми (било и частично) са осъществени на място и дали е на лице съответствие (вкл. и частично) между данните от процесните фактури и тези за последваща реализация, вкл. и спрямо строителната документация за съответния обект. Т. е. на основание чл. 171, ал. 2 АПК съдът в тези случаи следва вкл. и служебно да назначи вещо лице. Когато за изясняването на правния спор от фактическа страна се налага приемане и изслушване на заключение на вещо лице, и без такова правният спор не може да бъде решен, неназначаването служебно от съда на експертиза дори и при липсата на искане от страната е съществено процесуално нарушение. Още веднъж следва да се подчертае, че при доказано реалното осъществяване (дори и частично, ако не се установят в пълен обем) на доставките и последващото

им използване най-общо казано в икономическата дейността на ревизирия субект за осъществяване на последващи облагаеми доставки, правото на данъчен кредит не може да бъде отказано с мотиви за недоказана кадрова (а данните по делото са за деклариран 47 броя сключени трудови договора), техническа и материална обезпеченост на доставчика (отделен е и въпросът за чия сметка е било предвидено осигуряването на материалите и механизацията), освен ако приходната администрация докаже и то въз основа на обективни данни, че самото данъчно задължено лице се позовава на процесните сделки с цел измама или че то знае или е трябвало да знае, че чрез тях участва в сделка, част от измама с ДДС, осъществена от неговия доставчик или от друг доставчик по веригата от доставки. / решение на СЕС от 6 декември 2012 по дело C-285/11, Боник, т. 40, решение на СЕС от 21 юни 2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, Mahageben и David, т. 66; решение на СЕС от 6 септември 2012 по дело C-324/11, G. T., т. 45; решение на СЕС от 13 февруари 2014 г. по дело C-18/13, М. П., т. 31/. Идентично е постановеното и с Решение на СЕС по дело C-18/13, съобразно което не се допуска на ДЗЛ да не се признае право на приспадане на извършена услуга само поради това, че доставчикът или неговия подизпълнител не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, стига посочените обстоятелства да не сочат на наличието на измама и въз основа на посочени от приходните органи обективни данни да се установи, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане е част от тази измама. Позоваването на такива обективни факти, респ. тяхното доказване лежи изцяло в доказателствена тежест на органите по приходите. Безспорно измама, извършена от самото данъчно задължено лице, упражняващо правото на приспадане, е налице, когато то само със собствен материален и кадрови ресурс, или чрез друг подизпълнител, е извършило услугите, във връзка с които претендира приспадане на ДДС по фактури, издадени от други доставчици. В случая такова е твърдението на ревизиращите органи, издали РА, по отношение на процесните строителни услуги, но бланкетното установяване на съда, че дейностите, фактурирани от "З." ООД, са частично "идентични" с тези, фактурирани от "А. Барс" ЕООД, не е подкрепено с доказателства, а още по-малко е подкрепено с доказателства и твърдението, че "Е. Строй 6" ЕООД със собствени ресурс е осъществил остатък от спорните СМР. Доказателствената тежест за установяване на тези факти лежи изцяло за приходната администрация по правилото на чл. 154 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Допуснатите нарушения на съдопроизводствените правила са съществени и поради това, че на практика са довели до лишаване от правото на защита на жалбоподателя, а и до необоснованост на фактическите установявания от страна на първостепенния съд, което пречат касационния контрол, вкл. и в аспекта на забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция, което ще лиши страните в процеса от една съдебна инстанция, а и пречат проверката за съответствието на решението в тази му част с материалния закон.

С оглед така изложените съображения касационна инстанция намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено в тази му част на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ АПК вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия първоинстанционен съд, като при новото разглеждане съдът следва да изясни спорните между страните факти, съобразно това и изложеното по-горе в мотивите да разпредели доказателствената тежест в процеса в изпълнение задължението си по чл. 170, ал. 3 от АПК, съответно това по чл. 171, ал. 5 от АПК и укаже на страните, за кои обстоятелства от значение за делото не сочат доказателства, като допусне изготвянето на СТЕ за установяване на посочените по-горе и възприети от него като релевантни за разрешаването на правния спор факти, вкл. при преценка да преформулира служебно /чл. 171, ал. 2 от АПК/ поставените въпроси.

2. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени на "Е. Строй 6" ЕООД от "К. Груп" ЕООД, "Б. България" ООД и "С." ЕООД за закупени материали и Доначисления ДДС на основание чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗДДС.

Каквито и да било съображения против неправилността на съдебния акт в тези му части не са изложени в касационната жалба, но предвид цялостното му обжалване и задължението по чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция установи следното.

Правилно е прието, че в случая липсват доказателства, ангажирани от ревизирия субект, посочените материали да са вложени в последващи облагаеми доставки – една от кумулативните предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на данъчен кредит, така както бяха очертани по-горе, поради което и правилно същото е отказано.

Обезсилени съдебни актове:

1) Решение № 1517/21.11.2022 г. по адм. дело № 2416/2021 г. на Административен съд - Варна е обезсилено с Решение № 624 от 03.05.2023 г. по адм. дело № 285 от 2023 г. на Варненския административен съд, като вместо него съдът постановява, че отменя решението в частта, в която е отхвърлен предявеният от В. А. Х. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието иск с правно основание чл. 284 ал. 1 ЗИНЗС за заплащане на обезщетение за нанесени на ищеца имуществени вреди като последица от нанесен му побой и проявяване на жестоко отношение от служители на Затвора – Ловеч.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд е изложил следните твърдения:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с подаден от В. А. Х. срещу ГД „Изпълнение на наказанията“ иск с правно основание чл. 284 ал. 1 ЗИНЗС за обезщетение в размер на 100 000 /сто хиляди/ лева за претърпени от ищеца неимуществени и имуществени вреди, вследствие на нанесен му на 11.09.2019 г. побой и проявено жестоко отношение от служители на Затвора - Ловеч като с исковата молба е заявена и акцесорна претенция за мораторна лихва, считано от датата на увреждането 11.09.2019 г. до окончателното изплащане на главницата от 100 000 лв. Според обстоятелствената част на исковата молба на 11.09.2019 г. по време на открит престой в Затвора - Ловеч служители от надзорно-охранителния състав са нанесли побой на ищеца, докато ръцете му са били зад гърба с белезници, след което са го държали затворен в килия, заключван с белезници и връзван с колани за леглото, отправяли са му обиди и заплахи за убийство като не са го допусkali и на каре на открито. Като последица от всички тези незаконосъобразни действия ищецът е посочил, че е загубил спокойния си сън, апетита и част от телесното си тегло като всичко това е било съпроводено с чувство на безпокойство, яд, незащитеност, липса на желание за живот, физически болки и стрес. Във връзка с постановено от първоинстанционния съд разпореждане № 14182/04.11.2021 г. ищецът е подал писмен отговор с.д. № 16638/11.11.2021 г., в който е посочил, че искът му за сумата от 100 000 лв. е само за причинените му неимуществени вреди. Уточнил е, че „отпада“ претенцията му за обезщетение за причинени имуществени вреди, тъй като „засега“ не е претърпял такива, защото все още няма средства да оправи избитите си зъби. С това си изявление ищецът на практика е извършил оттегляне на иска по чл. 284 ал. 1 ЗИНЗ в частта на претендираното обезщетение за имуществени вреди. Въпреки това, до приключване на производството по делото в първата инстанция съдът не е постановил определение, с което да прекрати производството в частта на иска за обезщетение за имуществени вреди поради извършеното оттегляне на исковата претенция в условията на чл. 232 изр. първо ГПК вр. чл. 204 ал. 5 АПК вр. чл. 285 изр. първо ЗИНЗС, като дори с диспозитива на решение № 1517/21.11.2022 г. съдът е постановил, че отхвърля иска по чл. 284 ал. 1 ЗИНЗС за присъждане на обезщетение в размер на 100 000 лв. за причинени на ищеца неимуществени и имуществени вреди.

Поради своевременно предприетото от ищеца десезиране на съда с исковата претенция за обезщетение за имуществени вреди решението в частта, с която съдът е отхвърлил иска за обезщетение за претърпени имуществени вреди /при това без конкретно посочване на размера им/ следва да се обезсили като недопустимо.

2) Определение № 3107 от 03.11.2023 г. по адм. дело № 2438/2021 г. на Административен съд - Варна е обезсилено с Определение № 6924 от 06.06.2024 г. по адм. дело № 1596 от 2024 г. на Върховния административен съд, като вместо него съдът постановява, че обезсилва определението и оставя без разглеждане оспорването на областния управител на област Варна по писмо № РД-23-0802-120(2)/2.11.2023 г. срещу разпореждането за допускане на предварителното изпълнение на решение № 51-797 по протокол № 51 от заседанието на Общинския съвет - Провадия, проведено на 26.10.2023 г.

За да приеме този правен резултат Върховният административен съд е изложил следните твърдения: Административен съд Варна е приел, че оспорването е допустимо, тъй като е подадено в срока по чл. 60, ал. 5 АПК от надлежна страна, в съответствие с правомощието на областния управител по чл. 45, ал. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

От правна страна административният съд приел, че оспорването на областния управител е

основателно. Съгласно чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. Съгласно чл. 60, ал. 2 АПК разпореждането за предварително изпълнение се мотивира. В случая органът не изложил мотиви относно обстоятелствата, наложили допускането на предварителното изпълнение на акта, нямало и доказателства, обосноваващи преценката на органа. Мотиви липсвали и в докладна записка № 2473/25.10.2023 г., с която било направено предложението до Общинския съвет-Провадия. Видно от съставения за заседанието протокол, необходимостта от допускане на предварително изпълнение не била разглеждана. Поради това административният съд отменил разпореждането за допускане на предварителното изпълнение на решението на Общинския съвет - Провадия.

Касационната инстанция намира, че определението е недопустимо.

Решение № 51-797 по протокол № 51 от заседанието на Общинския съвет-Провадия, проведено на 26.10.2023 г., е прието при условията на чл. 45, ал. 9 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, тъй като със заповед № РД-23-7706-147/20.10.2023 г. областният управител върнал предходно постановеното от Общинския съвет - Провадия решение № 50-793 по протокол № 50 от заседание, проведено на 12.10.2023 г.

Съгласно чл. 144 от Конституцията на Република България централните държавни органи и техните представители по места осъществяват контрол за законосъобразност върху актовете на органите на местното управление, когато това е предвидено със закон. Като орган на изпълнителната власт в областта областният управител може да оспорва незаконосъобразни административни актове на общинските съвети по реда на Закона за местното самоуправление и местната администрация (чл. 32, ал. 2 ЗА).

Съгласно чл. 45, ал. 4 ЗМСМА областният управител упражнява контрол за законосъобразност на актовете на общинските съвети, освен ако в закон е предвидено друго. Той може да върне незаконосъобразните актове за ново обсъждане в общинския съвет или да ги оспори пред съответния административен съд. Предвидените две форми на контрол - административен и съдебен, които се реализират посредством правомощията на областния управител по чл. 45, ал. 4 ЗМСМА, възпрепятстват правното действие на административните актове на общинските съвети, когато тези правомощия на областния управител бъдат упражнени. Ако областният управител върне акта за ново разглеждане, върнатият за ново обсъждане акт не влиза в сила и се разглежда от общинския съвет в 14-дневен срок от получаването му. Ако областният управител оспори акта по съдебен ред, оспорването спира изпълнението на индивидуалните и на общите административни актове и действието на подзаконовите нормативни актове, издадени от общинските съвети, освен ако съдът постанови друго.

Възложеният на областния управител контрол върху административните актове, издавани от общинските съвети, който той упражнява преди актовете да породят правни последици, следва да се определи като предварителен. Съгласно чл. 22, ал. 1 ЗМСМА актовете на общинския съвет се изпращат на кмета на общината и на областния управител в 7-дневен срок от приемането им с цел да бъде формирано становище относно тяхната законосъобразност. Ако областният управител не упражни правомощията си по чл. 45, ал. 4 ЗМСМА, административните актове на общинските съвети се съобщават на заинтересованите лица и се разгласяват на населението по реда, предвиден в чл. 22, ал. 2 ЗМСМА. Те влизат в сила в предвидения от закона срок, считано от съобщаването, съответно, от разгласяването им, освен ако не бъде подадена жалба от заинтересовано лице/лица по реда на Административнопроцесуалния кодекс (срещу индивидуалните и общите административни актове). При положение, че Законът за местното самоуправление и местната администрация урежда като пряка последица от оспорването на областния управител спиране на изпълнението на издадения от общинския съвет административен акт, контролиращият орган не може да оспори пред съда разпореждането, с което се допуска предварителното му изпълнение, а да не оспори самото решение. Разпореждането по чл. 60, ал. 1 АПК, с което се допуска предварителното изпълнение на индивидуалния административен акт, респективно отказът да се допусне, има насоченост към правата и законните интереси на заинтересованите от не/издаването на акта лица, които именно могат да го обжалват съгласно чл. 60, ал. 5 АПК. Областният

управител, който не защитава свое право или законен интерес, а упражнява контролното си правомощие, не може да оспори предварителното изпълнение на административния акт по реда на чл. 60, ал. 5 АПК - той трябва да оспори незаконосъобразния административен акт по реда на специалния закон, за да спре неговото изпълнение.

Административният съд не е съобразил въведения от оспорващия недопустим предмет, поради което е постановил порочен съдебен акт, който следва да се обезсили. Оспорването на областния управител по писмо №РД-23-0802-120(2)/2.11.2023 г. следва да се остави без разглеждане и да се прекрати съдебното производство.

IV. Дела с отменен ход по същество на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна за атестационния период -15.02.2022 г. - 15.02.2025 г.

Адм. дело № 667 от 2021 г. с основание за отмяна на хода по същество- за събиране на допълнителни доказателства- чл. 144 АПК и чл. 159, т.1 АПК.

Адм. дело № 1329 от 2021 г. с основание за отмяна на хода по същество- неправилно конститурана страна по делото- чл. 253 ГПК, във вр.с чл. 144 АПК и чл. 159, т.1 АПК.

Адм. дело № 72 от 2022 г. с основание за отмяна на хода по същество- жалбата е недопустима- чл. 159, ал.1. т.1 АПК.

Адм. дело № 1300 от 2022 г. с основание за отмяна на хода по същество- за събиране на допълнителни доказателства- чл.253 ГПК, във вр.с. чл 144 АПК.

Адм. дело № 1324 от 2022 г. с основание за отмяна на хода по същество- за обосноваване на правен интерес от обжалването от страна на жалбоподател- чл. 253 ГПК, вр. с чл. 144 АПК.

Адм. дело № 1550 от 2022 г. с основание за отмяна на хода по същество- за доказване срочността на жалбата-чл. 253 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК и чл. 159, т. 1 АПК.

Адм. дело № 2496 от 2022 г. с основание за отмяна на хода по същество- нередовно призована страна-чл. 253 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК и чл. 159, т. 1 АПК.

Адм. дело № 2806 от 2022 г. с основание за отмяна на хода по същество- изчаква произнасяне по к. ч.жалба от ВАС, чл. 253 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК и чл. 159, т. 1 АПК.

Адм. дело № 2806 от 2022 г. с основание за отмяна на хода по същество- чл. 253 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, на основание чл. 158, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 181, ал. 1 АПК.

Адм. дело № 2831 от 2022 г. с основание за отмяна на хода по същество- чл. 159, т. 4 АПК във връзка с чл. 131, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ.

АНД.К. № 1846 от 2024 г. с основание за отмяна на хода по същество- спира производството по делото до произнасяне по ТД № 2 от 2023 г. на НК на (ВКС) и съдиите от Първа и Втора колегии на ВАС, чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

V. Спрени дела на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна за атестационния период- 15.02.2022 г. - 15.02.2025 г.

Адм. дело № 646 от 2022 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във вр. с чл. от 144 АПК, дело С-200/23 г. по описа на СЕС

Адм. дело № 1201 от 2022 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. гр. дело № 8288/2022 год. по описа на Районен съд гр. Варна.

АНД.К. дело № 1450 от 2022 г. с основание за спиране-чл. 229, т. 7 от ГПК, във вр. с чл. 292 от ГПК и чл. 125 от Закона за съдебната власт, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, вр. чл. 144 от АПК, тълкувателно дело № 5/2022 г. на ОС на съдиите от НК на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС.

АНД.К. дело № 2165 от 2022 г. с основание за спиране- чл. 229, т. 7 от ГПК, във вр. с чл. 292 от ГПК и чл. 125 от Закона за съдебната власт, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, вр. чл. 144 от АПК, тълкувателно дело № 4/2022 г по описа на ВАС

АНД.К. дело № 2442 от 2022 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. чл.144 АПК, дело № С-292/2022 г. на СЕС.

Адм. дело № 837 от 2023 г. с основание за спиране- чл.229, ал.1, т.4 ГПК, вр.чл.144 АПК, дело № С-784/2022 г. на СЕС.

АНД.К. дело № 1195 от 2023 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и чл. 144 АПК, дело № С-292/2022 г. на СЕС.

АНД.К. дело № 1329 от 2023 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във връзка с чл. 631, ал. 1 от ГПК, приложими на основание чл. 144 от АПК, дело С-227/22 г. на СЕС.

АНД.К. дело № 2073 от 2023 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и чл. 144 АПК, дело № С-61/2023 г. на СЕС.

Адм. дело № 573 от 2024 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, до постановяване на съдебен акт по адм. дело № 2237/2022 г. по описа на ВАС.

Адм. дело № 971 от 2024 г. с основание за спиране- чл. 229 ал. 1 т. 4 ГПК вр.чл.144 АПК, кас.адм.дело № С-23/2024 год. по описа на СЕС.

АНД.К. дело № 1110 от 2024 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. чл.144 АПК дело С-61/23 г. на СЕС.

АНД.К. дело № 1185 от 2024 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. чл. 144 АПК, дело С-61/23 г. на СЕС.

АНД.К. дело № 1254 от 2024 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. чл.144 АПК, дело С-61/23 г. на СЕС.

Адм. дело № 1358 от 2024 г. с основание за спиране- чл.229, ал.1, т.4 от ГПК вр.чл.144 от АПК, вр. пар. 2 от ДОПК, тълкувателно дело № 5/2024 год. по описа на ВАС.

АНД.К. дело № 1817 от 2024 г. с основание за спиране- чл. 631 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, дело №С-61/2023 г. на СЕС.

АНД.К. дело № 1846 от 2024 г. с основание за спиране- чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. чл. 144 АПК, тълкувателно дело № 2 от 2023 г. по описа на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на ВКС и съдиите от Първа и Втора колегии на ВАС.

АНД.К. дело № 1943 от 2024 г. с основание за спиране- чл.229, ал.1, т.4 ГПК, вр. чл.144 АПК, дело С-61/23 г. на СЕС.

АНД.К. дело № 2567 от 2024 г. с основание за спиране- чл.229, ал.1, т.4 ГПК, вр. чл.144 АПК, дело С-61/23 г. на СЕС.

VI. Дела със самоотводи на Васил Румен Пеловски- съдия в Административен съд Варна за атестационния период- 15.02.2022 г. - 15.02.2025 г.

Адм. дело № 49 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- жалбата е подадена против акт, постановен от Адм. съд-Варна;

Адм. дело № 174 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.съд- Варна;

Адм. дело № 230 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК - ответник по делото е АдмС-Варна;

Адм. дело № 353 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- страна по делото е Адм. съд –Варна;

Адм. дело № 549 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК - страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.съд- Варна;

Адм. дело № 550 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, обжалва се акт на председателя на Адм. Съд –Варна;

Адм. дело № 562 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК - страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.съд- Варна;

Адм. дело № 853 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- страна по делото е председателят на Адм. съд –Варна;

Адм. дело № 1099 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК - страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.съд- Варна;

Адм. дело № 2027 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Адм. дело № 2803 от 2022 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК - страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.сътд-Варна;

Адм. дело № 115 от 2023 г. с основание за отвод- Чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК - страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.сътд-Варна;

Адм. дело № 205 от 2023 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК - страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.сътд-Варна;

Адм. дело № 257 от 2023 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- страна по делото направила искане за отвод на съдията- докладчик;

АНД.К. дело № 968 от 2023 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.5 от ГПК, вр. чл.144 от АПК - съдията е участвал в съдебния състав, постановил предходно Решение по оспорения АА;

Адм. дело № 2048 от 2023 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- страна по делото е Председателят на Адм. съд –Варна;

Адм. дело № 2068 от 2023 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК;

АНД.К. дело № 2122 от 2023 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.5 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- съдията е участвал в съдебния състав, постановил предходно Решение по оспорения АА;

Адм. дело № 2456 от 2023 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК /Страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.сътд-Варна/

Частно адм. дело №1022 от 2024 г. с основание за отвод- чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК, вр.чл.144 от АПК;

АНД.К. дело № 1237 от 2024 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК;

Частно адм. дело № 1707 от 2024 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК- страна по делото направила искане за отвод на всички съдии от Адм.сътд-Варна;

Адм. дело № 1822 от 2024 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК;

Адм. дело № 2896 от 2024 г. с основание за отвод- чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК, вр. чл.144 от АПК;

Посетени съдебни заседания:

С писмо с изх. № 10-88-1/15.04.2025 г. са изискани: 1) 10 броя подбрани на произволен принцип протоколи от проведени открити съдебни заседания по дела от съдия Васил Руменов Пеловски на произволно избрани дати попадащи в обхвата на периода на атестацията - 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г.; 2) Графиците на съдебните заседания за датите, за които са предоставени протоколите.; 3) Пет броя определения/разпореждания от проведени закрити съдебни заседания в обхвата на периода на атестацията -15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. отразяващи насрочването на делото, допускане на съдебни експертизи, указания към страните. С писмо изисканите допълнително протоколи, определения/разпореждания и графици на заседания са своевременно представени. С оглед на което ПАК е прегледала и проверила:

1) протокол от открито съдебно заседание проведено на 20.03.2024 г. по адм. дело № 271/2024г. от 11:00 часа, заседанието е приключило в 11:17 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 28.06.2023 г. по адм. дело № 618/2023 г. от 11:30 часа, заседанието е приключило в 11:39 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 18.09.2024 г. по адм. дело № 1358/2023 г. от 11:15 часа, заседанието е приключило в 11:27 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 11.12.2024 г. по адм. дело № 2159/2024г. от 10:15 часа, заседанието е приключило в 11:25 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 03.06.2024 г. по адм. дело № 2173/2023г. от 11:15 часа, заседанието е приключило в 11:40 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 05.04.2023 г. по адм. дело № 2209/2022г. от 10:30 часа, заседанието е приключило в 10:40 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 01.06.2022 г. по адм. дело № 2603/2021г. от 10:30 часа, заседанието е приключило в 10:59 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 10.07.2024 г. по адм. дело № 2635/2023г. от 11:00 часа, заседанието е приключило в 11:15 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 15.05.2024 г. по адм. дело № 2635/2023г. от 11:00 часа, заседанието е приключило в 11:16 часа; протокол от открито съдебно заседание

проведено на 05.02.2025 г. по адм. дело № 2954/2024 г. от 12:00 часа, заседанието е приключило в 11:20 часа; 2) график на съдебни заседания проведени на 01.06.2022 г. разгледани са 5 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 28.06.2023 г. разгледани са 3 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 05.04.2023 г. разгледани са 6 дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 20.03.2024 г. разгледани са 3 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 03.06.2024 г. разгледани са 5 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 10.07.2024 г. разгледани са 8 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 15.05.2024 г. разгледани са 7 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 05.02.2025 г. разгледани са 5 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 11.12.2024 г. разгледани са 9 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 18.09.2024 г. разгледани са 4 бр. дела от съдия Пеловски; 3) определение от закрито съдебно заседание проведено на 26.05.2022 г. по адм. дело № 992/2022 г.; определение от закрито съдебно заседание проведено на 15.10.2024 г. по адм. дело № 2051/2024 г.; определение от закрито съдебно заседание проведено на 10.11.2023 г. по адм. дело № 2221/2023 г.; определение от закрито съдебно заседание проведено на 06.12.2024 г. по адм. дело № 2674/2024 г.; определение от закрито съдебно заседание проведено на 15.06.2023 г. по адм. дело № 628/2023 г.;

Събеседвания:

Проведено е събеседване със съдия Васил Пеловски в разговор в свободна форма по материята на разглежданите дела. Личните впечатления на ПАК са за човек с чувство за отговорност, добър професионалист с натрупан опит в работата му като магистрат и желание за повишаване на квалификацията и уменията като съдия. Атестиращият магистрат обосновава излага мнението си и аргументирано отстоява позицията си.

Достоверна писмена информация:

1. Част I от единния формуляр за атестиране – кадрова справка.
2. Част IV от единния формуляр за атестиране от органите на съдебната власт, в който е работил атестиращия магистрат за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. съдържаща статистически данни и констатации по общите критерии за атестиране по чл. 198 от ЗСВ.
3. Копия на електронен вариант от съдебни актове изброени по – горе в единния формуляр.
4. Становище на комисията по професионална етика при Административен съд Варна.
5. Справка за периода на ползване на продължителен отпуск поради временна неработоспособност във връзка с изискването на чл. 58, ал. 2, т. 3 от Наредба № 2 за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд и открита процедура атестиране на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд- Варна, за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. От нея е видно, че в периода на атестиране не е ползвал продължителен отпуск поради временна неработоспособност.
6. Служебна бележка за наличието на поощрения, наложени наказания и заповеди по реда на чл. 327 ЗСВ във връзка с изискването на чл. 58, ал. 2, т. 7 от Наредба № 2 за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд и открита процедура за атестиране на Васил Руменов Пеловски – Съдия в Административен съд Варна, за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. Тя удостоверява, че: 1. За периода на атестиране съдия Васил Пеловски не е получавал поощрения.; 2. На съдия Васил Пеловски не са налагани наказания и заповеди по реда на чл. 327 от ЗСВ.
7. Справка за извършените планови/годишни проверки и по сигнали от Инспектората към ВСС на дейността на магистрата ведно с предприетите мерки по направените в акта констатации за периода на атестиране, както и за проверките по глава трета „а“ на ЗСВ и глава девета, раздели I „а“ и I „б“ на ЗСВ. Във връзка с изискването на чл. 58, ал. 2, т. 8 от Наредба № 2 за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд и открита

процедура за атестиране на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд – Варна, за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. От нея се установява следната информация, както следва:

1. В периода на атестиране в Административен съд Варна не е извършвана комплексна планова проверка от Инспектората към Висшия съдебен съвет.; 2. В периода на атестиране в Административен съд Варна не са извършвани проверки на организацията на дейността на съдия Васил Руменов Пеловски.;

8. Справка от ИВСС с изх. № _____ от _____ г. относно извършени проверки по сигнали и резултатите от тях, вкл. по глава девета, раздели Ia и Ib на ЗСВ и заявления срещу нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок по Глава трета ЗСВ по отношение на съдия Васил Пеловски, от която е видно, че: а/ за атестирания период 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. срещу съдия Пеловски не са постъпвали основателни жалби и сигнали; б/ в ИВСС не са постъпвали сигнали по реда на Ib от глава девета на ЗСВ; в/ през 2024 г. съдия Пеловски е подал декларация за имущество и интереси и проверка по раздел Ia от глава девета на ЗСВ приключила с Доклад за съответствие на основание чл. 175 ж, ал.1 от ЗСВ; г/ не са постъпвали заявления срещу нарушаване правото на разглеждане на делата в разумен срок, считано от 10.03.2017 г.

9. Справка за извършените проверки на организацията на дейността на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна, съответно предприетите мерки за периода на атестиране от горестоящия орган на съдебната власт във връзка с изискването на чл. 58, ал.2, т.9 от Наредба №2 за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд и откритата процедура за атестиране на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна, за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. Тя удостоверява, че в периода на атестиране не са извършвани проверки на организацията на дейността на магистрата от горестоящия орган на съдебната власт.

ЕДИНЕН ФОРМУЛЯР ЗА АТЕСТИРАНЕ НА СЪДИЯ, ПРЕДСЕДАТЕЛ И ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪД

Съдия Васил Руменов Пеловски

Период на атестиране: 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г.

Част IV-а

А. Съдии - граждански, административни

1.	Общ брой и вид на делата за разглеждане - висящи от предходен период, новообразувани и върнати за ново разглеждане, отчетени към началото на атестационния период						
1.1	Първоинстанционни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	администр.	ч.администр.	фирмени
					246	30	
1.2	Въззивни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски			
1.3	Касационни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	административни	ч.административни	
					131	11	
Констатации: При встъпването на съдията му се преразпределят 33 броя несвършени дела.							

2.	Спазване на сроковете			
2.1.	Общ брой и вид на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период - 41			
	до 3 месеца	от 3 до 6 месеца	от 6 месеца до 1 година	над 1 година
	16	9	8	8
2.1.1	Обявени за решаване от делата по т.2.1.			
	до 3 месеца	от 3 до 6 месеца	от 6 месеца до 1 година	над 1 година
	3	1	3	1
2.2	Срокове за разглеждане на делото от образуването до постановяване на съдебния акт, с който приключва производството			
	Дела през периода на атестиране - брой			
	година/вид	постъпили – новообразувани и върнати за ново разглеждане	свършени	дела с продължителност над една година свършени в атестацион- ния период
				останали несвършени и причините за това
	15.02.2022 г. – 31.12.2022 г.			
	адм.дела	52	55	1
	ч.адм.дела	9	7	
	касац.адм.дела	39	39	2
	ч.касац.адм.дела	3	2	
	ОБЩО за годината:	103	103	3
	2023 година			
	адм.дела	72	73	3
	ч.адм.дела	10	11	
	касац.адм.дела	43	39	1
	ч.касац.адм.дела	4	5	
	ОБЩО за годината:	129	128	4

2024 година				
адм.дела	83	73		7 – (2725/2019; 667/2021; 646/2022; 837/2023; 1412/2022; 2752/2023; 2354/2023)
ч.адм.дела	10	11		
касац.адм.дела	40	36		1 – (2073/2023)
ч.касац.адм.дела	3	2		
ОБЩО за годината:	136	122	0	8
01.01.2025 г. - 15.02.2025 г.				
адм.дела	11	10		7 – (2725/2019; 667/2021; 646/2022; 1412/2022; 837/2023; 110/2024; 2354/2023)
ч.адм.дела	1	1		
касац.адм.дела	4	12		
ч.касац.адм.дела	1	1		
ОБЩО за годината:	17	24	0	7
ОБЩО за периода на атестация:	386	378	7	13

Констатации:

1. 2725/2019 г. – преразпределено на съдия Васил Пеловски на 15.02.2022 г., поради смяна на председателя на състава. Предходен председател на състава е съдия Валентин Пушевски. С Определение от 30.08.2021 г. производството по адм. дело № 2725 по описа за 2019 г. на АдмС-Варна е спряно от предходния съдия докладчик – Валентин Пушевски, до приключване на исковото производство, образувано по предявения от Н: Т Н и С Т Н положителен установителен иск срещу Държавата с предмет правото на собственост върху НИ № 50123 площ от 607 кв.м., част от ПИ 30497.502.121 целият с площ от 1207 кв.м. в м. „Орехчето“ с окончателен съдебен акт.

С писмо изх. № 1393/13.02.2025 г. от Окръжен съд Варна (ВОС) е предоставена информация, че след отмяна на Решение № 1363/30.07.2021 г. по гр. д. № 1124/2021 г. на ВОС от ВКС, делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на окръжния съд. Образувано е гр. д. № 2623/2022 г. на ВОС, по което е постановено Решение № 100/03.02.2025 г., за което срокът за касационно обжалване не е изтекъл.

2. 667/2021г. - преразпределено на съдия Васил Пеловски на 15.02.2022 г., поради смяна на председателя на състава. Предходен председател на състава е съдия Валентин Пушевски. Производството по делото е било спряно от предходния съдия докладчик – Валентин Пушевски, до приключване на гр. дело № 3389/2020 г. по описа на Окръжен съд - Варна. Последното е приключило на 05.11.2024 г., поради което е отпаднало основанието за спиране на делото, съдебното производство е възобновено на 18.11.2024 г., като делото е насрочено за разглеждане в открито заседание на 08.01.2025 г. С оглед правилното конституиране на всички заинтересовани страни по делото, последното е насрочено за разглеждане на 19.03.2025 г. от 12:00 часа.

3. 2125/2021 г. - преразпределено на съдия Васил Пеловски на 15.02.2022 г., поради смяна на председателя на състава. Предходен председател на състава е съдия Валентин Пушевски. По делото е допуснато извършване на съдебно-техническа експертиза и съдебно аграрна експертиза. След изслушване на заключенията по допуснатите експертизи по искане на жалбоподателя е допусната и комплексна съдебна експертиза. По искане на жалбоподателя по делото многократно е правен опит за снабдяване с документи от третото неучастващо лице по делото СЕРЕС ООД да представи заявлението на „Органик грейн“ ООД за сертифициране на имоти, по повод на което заявление е издаден сертификат № 83749 от 20.02.2020 г. Делото е отлагано за събиране на доказателства с цел изясняване на фактическата обстановка. Делото е приключило с Решение № 291/08.03.2023 г. Решението на АдмС-Варна е потвърдено с Решение № 6249/22.05.2024 г. по адм. д. № 7087/2023 г. на ВАС.

4. 2350/2021г. - преразпределено на съдия Васил Пеловски на 15.02.2022 г., поради смяна на председателя на състава. Предходен председател на състава е съдия Валентин Пушевски. Делото е отлагано за събиране на доказателства, а именно: Министърът на туризма да предостави от информационната система СУНИ по партидата на конкретното дружество - „ЧЕРНОМОРИЕ 2011“ ООД, по подаденото от същото заявление, дали е постъпвало Приложение № 4, както и да изрази становище, дали възразява изцяло по претендираните от жалбоподателя суми, подлежат ли същите на верификация и допустими ли са те за финансиране по посочената мярка. Допусната е съдебно счетоводна експертиза, заключението по която е депозирано в съда на 06.12.2022 г. По искане на жалбоподателя е допусната допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която е депозирано по делото на 13.02.2023 г. Делото приключило с Решение № 383/22.05.2023 г. Решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

5. 646/2022 г. е образувано на 16.03.2022 г. По делото са насрочени и провеждани 6 (шест) открити съдебни заседания. Отлагано е поради нередовно призоваване на заинтересованата страна по него - „КЕМОБАУ ИНТЕРНАЦИОНАЛ“ ООД. След няколко опита за надлежното призоваване на заинтересованата страна „Кемобау Интернационал“ ООД за участие в съдебно заседание, съдът е разпоредил да бъде призована по реда на чл. 18а, ал. 9 АПК, чрез поставяне на уведомление. С Протоколно определение от 19.04.2023 г. производството по делото е спряно до приключване на производството пред Съда на Европейския съюз по дело С-200/23 г. по отправено преюдициално запитване от страна на ВАС. След постановяване на решение от СЕС – 04.10.2024 г., с определение от 16.10.2024 г. е възобновено производството и е насрочено за открито съдебно заседание на 15.11.2024 г. Делото е отложено заради нередовно призоваване на заинтересованата страна. Насрочено

е за 22.01.2025 г. С Решение № 2150/24.02.2025 г. делото е приключило (в едномесечния срок предвид неprisъствените дни 22.02. и 23.02.2025 г.). Срокът за касационна обжалване не е изтекъл.

6. 1412/2022 г. – преразпределено на с. В. Пеловски на 02.09.2024 г., поради дългосрочно командироване на съдия Марияна Бахчеван, XIX състав;
След преразпределението на делото са проведени три открити съдебни заседания – 13.11.2024 г., 08.01.2025 г. и 19.02.2025 г. Направени са множество доказателствени искания от страна на жалбоподателката и процесуалния ѝ представител, по които съдът се е произнесъл. С Решение от № 2692/10.03.2025 г. делото е приключило и към настоящия момент тече срок за касационна обжалване.

7. 2165/2022 г. е образувано на 19.09.2022 г.;
Производството по КАНД № 2165/2022 г. на АдмС - Варна, е спряно с Протоколно определение от 27.10.2022 г. до постановяване на съвместно решение/постановление от Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС по Тълкувателно дело № 4/2022 г. по описа на Върховния административен съд на Република България. С Тълкувателно постановление № 1/19.04.2024 г. ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС са се произнесли по образуваното тълкувателно дело № 4/2022г. Производството по делото е възобновено на 22.04.2024 г. и е насрочено открито съдебно заседание на 23.05.2024 г. Делото приключило с Решение № 6527/24.06.2024 г. (предвид първият присъствен ден след 23.06.2024 г.) в едномесечния срок за произнасяне.

8. 2806/2022 г. е образувано на 09.12.2022 г.;
По делото са проведени 2 (две) открити съдебни заседания. С определение 20.02.2023 г. жалбата е оставена без разглеждане жалбата – с искане за обявяване на оспорения акт като унищожаем и нищожен. С определение на ВАС от 23.05.2023 г. делото е върната за продължаване на съдопроизводствените действия. С определение от 15.06.2023 г. жалбата е оставена без разглеждане по искането за обявяване на оспорения акт за унищожаем. С определения от ВАС на 10.10.2023 г. обжалваното определение е оставено в сила. Делото е насрочено, проведени са 2 (две) открити съдебни заседания. С Решение № 2956/21.03.2024 г. съдът се е произнесъл по делото, като постановения съдебен акт не е обжалван.

9. 837/2023 г. е образувано на 13.04.2023 г.;
Производство по делото е спряно с Протоколно определение от 31.05.2023 г. до приключване на производството с произнасяне на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело № С 784/2022 г. СЕС се е произнесъл с Решение от 12.02.2025 г. Към настоящия момент делото е възобновено и насрочено за 16.04.2025 г.

10. 2073/2023 г. е образувано на 14.09.2023 г.;
Производството по КАНД № 20237050702073/2023 г. на Административен съд – Варна е спряно с Протоколно определение от 23.11.2023 г. до постановяване на съдебен акт от СЕС по дело № С-61/2023 г. Производството по делото е възобновено на 09.12.2024 г. и е насрочено открито съдебно заседание на 30.01.2025 г. Делото е приключило с Решение № 1661/13.02.2025 г. в едномесечния срок за произнасяне.

11. 2354/2023 г. – е образувано на 25.10.2023 г.;
С определение жалбата е оставена без разглеждане на 31.10.2023 г. С определение на ВАС делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия на 29.03.2024 г. Към делото е присъединено адм. дело № 2450/2023 г. за съвместно разглеждане. С определение делото е прекратено по отношение на единия от жалбоподателите на 04.09.2024 г. Делото е насрочено и е проведено открито съдебно заседание на 05.03.2025 г. и е обявено за решаване. Предстои постановяване на съдебен акт в законоустановения срок.

12. 2752/2023 г. преразпределено на съдия Васил Пеловски на 02.09.2024 г., поради дългосрочно командироване на съдия Марияна Бахчеван, XIX състав.
След преразпределението на делото са проведени три открити съдебни заседания – 09.10.2024 г., 13.11.2024 г. и 08.01.2025 г. Направени са множество доказателствени искания от страните по делото, по които съдът се е произнесъл. С Решение № 1530/10.02.2025 г. делото е приключено и към настоящия момент тече срок за касационна обжалване.

13. 110/2024 г. преразпределено на съдия Васил Пеловски на 02.09.2024 г. поради дългосрочно командироване на съдия Марияна Бахчеван, XIX състав.

След преразпределение на делото са проведени две открити съдебни заседания – 02.10.2024 г. и 11.12.2024 г., като за събиране на доказателства и изразяване на становище по представени такива в съдебно заседание, същото е отложено и насрочено трето съдебно заседание на 19.03.2025 г. от 11:00 часа.

2.3 Срокове за изготвяне на съдебните актове (от обявяването за решаване до изготвянето на съдебния акт)					
година/вид	брой изготвени актове	изготвени в срок до 1 месец	изготвени в срок до 3 месеца	изготвени в срок до 1 година	изготвени в срок над 1 година
15.02.2022 година – 31.12.2022 година					
първоинст.адм.дела	55	53	2		
ч.първоинст.адм.дела	7	7			
касац.адм.дела	39	39			
ч.касац.адм.дела	2	2			
ОБЩО за годината:	103	101	2		
2023 година					
първоинст.адм.дела	73	73			
ч.първоинст.адм.дела	11	11			
касац.адм.дела	39	39			
ч.касац.адм.дела	5	5			
ОБЩО за годината:	128	128			
2024 година					
първоинст.адм.дела	73	72	1		
ч.първоинст.адм.дела	11	11			
касац.адм.дела	36	36			
ч.касац.адм.дела	2	2			
ОБЩО за годината:	122	121	1		
01.01.2025 година -15.02.2025 година					
първоинст.адм.дела	10	10			
ч.първоинст.адм.дела	1	1			
касац.адм.дела	12	12			
ч.касац.адм.дела	1	1			
ОБЩО за годината:	24	24			
ОБЩО за периода на атестация:	377	374	3		

3. Резултати от инстанционен контрол (брой потвърдени и отменени актове и основанията за това)								
година/вид	постановени	подлежащи на обжалване	обжалвани	потвърдени	изцяло отменени*1	изменени	прекратени	недопуснати до касац. обжалване*2
15.02.2022 г. – 31.12.2022 г.								
първоинст.адм.дела	55	45	20	13	3	1		
ч.първоинст.адм.д.	7							
касац.адм.дела	39	3	3	3				
ч.касац.адм.дела	2	3						
ОБЩО за годината:	103	51	23	16	3	1		
2023 година								
първоинст.адм.дела	73	58	30	19	9	2		
ч.първоинст.адм.д.	11	4	1		1			
ч.касац.адм.дела	5							
ОБЩО за годината:	89	62	31	19	10	2		
2024 година								
първоинст.адм.дела	73	64	21	6	8	1		
ч.първоинст.адм.д.	11	5						
ч.касац.адм.дела	2							
ОБЩО за годината:	86	69	21	6	8	1		
1.01.2025г. -15.02.2025 г.								
първоинст.адм.дела	10	8	6					

ч. първоинст. адм. д.	1						
ч. касац. адм. дела	1						
ОБЩО за годината:	12	8	6				
ОБЩО за периода на атестация:	290	190	81	41	21	4	

*1 - от тях се посочва и брой отменени актове по извънредните способи за отмяна

*2 - отнася се само за граждански дела

Запознаване на атестираните с данните посочени в част IV-а

Заместител: Васил Руменов Павловски 10.03.2025г.

Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестираните в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт

година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
15.02.2022 г.– 31.12.2022 г.						
Натовареност на органа на съдебната власт	1217	2049	2662	268	7,65	9,93
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	103	136	103	10,5	12,95	9,8
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд - Сливен					Няма данни	
Административен съд - Плевен					Няма данни	
2023 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	2897	3730	2985	292	12,77	10,22
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	129	162	129	12	13,9	10,75
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд - Сливен					11,45	9,64
Административен съд - Плевен					11,52	9,53
2024 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	3172	3917	2930	288	13,60	10,17
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	136	170	122	12	13,82	10,17

Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд - Слевен					Няма данни	
Административен съд - Плевен					Няма данни	
01.01.2025 г. – 15.02.2025 г.						
Натовареност на органа на съдебната власт	324	372	344	48	7,75	7,17
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	17	65	24	1,5	43,33	16
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд - Сливен					Няма данни	
Административен съд - Плевен					Няма данни	

Забележка: По посочените параметри - постъпили, за разглеждане и свършени дела са включени общ брой граждански и наказателни дела.

Индивидуалната натовареност на атестирания съдия се определя според статистическите данни и данните от Системата за изчисляване натовареността на съдиите, съобразно Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети с решение на ВСС.

Дата: 10.03.2025

Изготвил:

Част VI
Общи критерии за атестиране на съдия, председател и
заместник-председател - констатации, цифрова оценка

1.	Правни познания и умения за прилагането им <i>Констатации:</i> От част IV „а“ обобщена от единния формуляр за атестиране от органите на съдебната власт се установява, че през атестационния период 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г са постъпили общо 386 бр. дела от тях от съдия Васил Пеловски са свършени 378 бр. дела. Свършените спрямо постъпилите са 97,9 %. Съдия Пеловски през посоченото време е разгледал 246 първоинстанционни административни дела и 30 бр. частни административни дела. Той се е произнасял в състав по касационни дела, като общо за периода те са- 131 административни дела и 11 частни административни дела. Общо за периода изготвените актове са 377 бр. от тях изготвени в срок до един месец са 374 бр. – 99,2 %. Дела изготвени в срок до 3 месеца са 3 бр.- 0,8%. Дела с продължителност до 1 година над 1 година свършени в атестационния период или останалите несвършени няма. Броят и видът на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период са: до 3 месеца – 16 бр.,от тях обявени за решаване 3 б., от 3 до 6 месеца- 9 бр., от тях обявени за решаване 1 бр., от 6 месеца до 1 година – 8 бр., от тях обявени за решаване 3 бр. и над 1 година 8 бр., от тях обявени за решаване 1 бр. От постановените общо за атестационния период съдебни актове на обжалване са подлежали 190 бр., от тях са обжалвани 81 бр.- 42,6 % от подлежащите на обжалване. От върнатите от инстанционен контрол съдебни актове общо 66 бр.(чиито сбор се получава от сбора на потвърдените, отменените и изменените), 41бр. – 62,1 % са потвърдени, 21 бр.- 31,8 % са изцяло отменени, 4 бр.- 6,1 % са изменени, прекратени дела- няма. За атестационния период съдия Пеловски има изцяло или частично отменени определения- 13 бр., обезсилени изцяло или частично решения- 2 бр., отменени решения поради нарушение на материалния закон- 4 бр., отменени решения поради нарушение на съдопроизводствените правила- 6 бр., като едната част от частично отменените са приложени в файловия мениджър. Делата с отменен ход по същество за посочения период са 11 бр., отводите са 24 бр., а спрените дела са 19 бр. От прегледа на постановените от съдия Пеловски съдебни актове се налага извода, че той има добра теоретична подготовка по административно право и процес, която поддържа и усъвършенства, включително чрез участие в различни проекти. Като се отчетат констатираните пропуски в работата на съдията за атестирания период, отразени в изцяло отменените съдебни актове, при отчитане на техния брой, основанията за отмяна по вид и съдържание, мотивират атестационния състав да определи оценка по този критерии близка до максималната или 19 точки. Оценка: 19 т.
-----------	--

2.	Умение за анализ на правнорелевантните факти
<i>Констатации:</i>	
Атестиращия съдия осъществява правилна преценка относно релевантните факти и обстоятелствата по спора, последователно изследва тяхното осъществяване в обективната действителност, като обсъжда подробно, пълно и последователно събраните по делото доказателства и значението им за правния спор, при формирането на фактическите и правните си изводи излага последователни и обосновани мотиви. Съдебните актове са написани на ясен професионален език, мотивите са подробни, логични и обосновани, а диспозитивите – ясни, точни и пълни. При тези съображения и като се отчетат изцяло отменените съдебни актове поради и обезсилените съдебни актове, атестационният състав определи оценка близка до максималната, или 19 точки.	
<i>Оценка: 19 т.</i>	

3.	Умение за оптимална организация на работата
<i>Констатации:</i>	
Предоставена е справка IV- „а“ за дейността на съдия Васил Пеловски в Административен съд Варна за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. От нея е видно, че за периода 15.02.2022 г.- 31.12.2022 г. натовареността на атестиращия магистрат се определя от брой постъпили дела- 103 , от брой дела за разглеждане- 136, от брой свършени дела- 103, от отработени човекомесеци- 10,5. Действителната натовареност на съдия Пеловски за същата година към делата за разглеждане е 12,95, а към свършените дела 9,8. За 2023 г. натовареността на атестиращия магистрат се определя от брой постъпили дела- 129 , от брой дела за разглеждане- 162, от брой свършени дела- 129, от отработени човекомесеци- 12. Действителната натовареност на съдия Пеловски за същата година към делата за разглеждане е 13,9, а към свършените дела 10,75. За 2024 г. натовареността на атестиращия магистрат се определя от брой постъпили дела- 136 , от брой дела за разглеждане- 170, от брой свършени дела- 122, от отработени човекомесеци- 12. Действителната натовареност на съдия Пеловски за същата година към делата за разглеждане е 13,82, а към свършените дела 10,17. За периода 01.01.2025 г. – 15.02.2025 г. натовареността на атестиращия магистрат се определя от брой постъпили дела- 17, от брой дела за разглеждане- 65, от брой свършени дела-24, от отработени човекомесеци- 1,5. Действителната натовареност на съдия Пеловски за същата година към делата за разглеждане е 43,33, а към свършените дела 16.	
Налична по атестационната преписка е справка за извършените планови/годишни проверки и по сигнали от Инспектората към ВСС на дейността на магистрата ведно с предприетите мерки по направените в акта констатации за периода на атестиране, както и за проверките по глава трета „а“ на ЗСВ и глава девета, раздели I „а“ и I „б“ на ЗСВ. Във връзка с изискването на чл. 58, ал. 2, т. 8 от Наредба № 2 за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд и открита процедура за атестиране на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд – Варна, за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. От нея се установява следната информация, както следва: 1. В периода на атестиране в Административен съд Варна не е извършвана комплексна планова проверка от Инспектората към Висшия съдебен съвет.; 2. В периода на атестиране в Административен съд Варна не са извършвани проверки на организацията на дейността на съдия Васил Руменов Пеловски;	
3. Справка от ИВСС с изх. № _____ г. относно извършени проверки по сигнали и резултатите от тях, вкл. по глава девета, раздели Ia и Ib на ЗСВ и заявления срещу нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок по Глава трета ЗСВ по отношение на съдия Васил Пеловски, от която е видно, че: за атестиращия период 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. срещу съдия Пеловски не са постъпвали основателни жалби и сигнали; в ИВСС на са постъпвали сигнали по реда на Ib от глава девета на ЗСВ, не са постъпвали заявления срещу нарушаване правото на разглеждане на делата в разумен срок, считано от 10.03.2017 г.	
4. Справка за извършените проверки на организацията на дейността на Васил Руменов	

	Пеловски-съдия в Административен съд Варна, съответно предприетите мерки за периода на атестиране от горестоящия орган на съдебната власт във връзка с изискването на чл. 58, ал.2, т.9 от Наредба №2 за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд и откритата процедура за атестиране на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна, за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. Тя удостоверява, че в периода на атестиране не са извършвани проверки на организацията на дейността на магистрата от горестоящия орган на съдебната власт. При администрирането, разглеждането и приключването на делата съдията рационално разпределя и групира служебните си задачи и ангажменти съобразно тяхната значимост и тежест. Не се констатира забавяния при преценка за редовността и допустимостта на жалбите и насрочването им в открито съдебно заседание, както и при събирането на доказателствата и обявяване на делата за решаване. Поради изложеното на атестирания съдия следва да се дадат максимален брой точки.
	Оценка: 15 т.

4.	Експедитивност и дисциплинираност Констатации: От част IV „а“ обобщена от единния формуляр за атестиране от органите на съдебната власт се установява, че през атестационния период 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г са постъпили общо 386 бр. дела от тях от съдия Васил Пеловски са свършени 378 бр. дела. Свършените спрямо постъпилите са 97,9 %. Съдия Пеловски през посоченото време е разгледал 246 първоинстанционни административни дела и 30 бр. частни административни дела. Той се е произнасяла в състав по касационни дела, като общо за периода те са 131 административни дела и 11 частни административни дела. Общо за периода изготвените актове са 377 бр. от тях изготвени в срок до един месец са 374 бр. – 99,2%. Дела изготвени в срок до 3 месеца са 3 бр.- 0,8%. Дела с продължителност до 1 година над 1 година свършени в атестационния период или останалите несвършени няма. Броят и видът на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период са: до 3 месеца – 16 бр.,от тях обявени за решаване 3 б., от 3 до 6 месеца- 9 бр., от тях обявени за решаване 1 бр., от 6 месеца до 1 година – 8 бр., от тях обявени за решаване 3 бр. и над 1 година 8 бр., от тях обявени за решаване 1 бр. От постановените общо за атестационния период съдебни актове на обжалване са подлежали 190 бр., от тях са обжалвани 81 бр.- 42,6 % от подлежащите на обжалване. От върнатите от инстанционен контрол съдебни актове общо 66 бр.(чиито сбор се получава от сбора на потвърдените, отменените и изменените), 41бр. –62,1 % са потвърдени, 21 бр.-31,8 % са изцяло отменени, 4 бр.- 6,1 % са изменени, прекратени дела- няма. За атестационния период съдия Пеловски има изцяло или частично отменени определения- 13 бр., обезсилени изцяло или частично решения- 2 бр., отменени решения поради нарушение на материалния закон- 4 бр., отменени решения поради нарушение на съдопроизводствените правила- 6 бр., като едната част от частично отменените са приложени в файловия мениджър. Делата с отменен ход по същество за посочения период са 11 бр., отводите са 24 бр., а спрените дела са 19 бр. Налична е по атестационната преписка справка за периода за ползване на продължителен отпуск поради временна неработоспособност във връзка с изискването на чл.58, ал.2, т.3 от Наредба №2 за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник председател на съд и откритата процедура за атестиране на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. . От нея е видно, че в периода на атестиране не е ползвал продължителен отпуск поради временна неработоспособност. За периода на атестиране съдия Васил Пеловски не е получавал поощрения. На съдия Васил Руменов Пеловски не са налагани наказания и заповеди по реда на чл. 327 от ЗСВ. За атестирания период съдията няма поощрения и не са й налагани наказания. При тези данни оценката по този критерий е максималната или 8 точки. Оценка: 8 т.
------------------	---

5. Спазване на правилата за етично поведение

Констатации:

Васил Руменов Пеловски е съдия в Административен съд - Варна от 15.02.2022 г.

Придобитият от Васил Пеловски практически опит на заеманите преди това длъжности обуславя изначалната му компетентност в административното право и процес, и способства за неговото качествено правораздаване, с изключително добра организация на работата. Тези факти са отчетени и от съдия-наставника на съдия Пеловски при изготвяне на становището до Комисията по атестиране и конкурси при Съдийската колегия на ВСС за първата година от встъпването му като магистрат. На магистрата е присъщо бързото вникване в особеностите на казуса и отнасянето им по обективен и по разбираем начин към нормите на закона, обезпечавайки същевременно публичност на действията и актовете, при съобразяване с общочовешките ценности, което обосновава извод за етично поведение на съдия Васил Пеловски, в съответствие с принципа за справедливост.

Отговорното му отношение към работата и личното му поведение, както при изпълнение на служебните му задължения, така и в извънслужебната му дейност сочат на висок морал и почтеност, недосегаем за компромиси с честността и справедливостта и непозволяващ му да черпи полза от служебното си положение за лична облага. При изпълнение на служебните си задължения съдия Васил Пеловски упражнява правомощията си недопускаяки и неподдавайки се на натиск, заплахи, пряка и косвена намеса в работа - външна или вътрешна за съдебната система, от политически или икономически фактори. Извън службата съдията с поведението си способства за утвърждаване в обществото на представата за независимост на съдебната власт, демонстрирайки неподвластност и икономическа независимост. Съдия Васил Пеловски не допуска да създава съмнение, че има предпочитание, привилегироване, предразсъдъци или лично отношение към страните и техните процесуални представители. Не се констатира магистратът да си позволява да прави изявления по висящи производства, ангажиращи го с крайния изход на спора, като с поведението си избягва и да дава основание за отвод по конкретни случаи. В съответствие с изискванията за конфиденциалност съдия Пеловски не допуска да изразява публично предварително становище по разглежданите от него дела, съобразява тайната на съвещанието и служебната тайна по отношение станалите му известни факти при или по повод на изпълнение на служебните му задължения, както и не използва неправомерно станалата му известна информация. Поведението на съдия Васил Пеловски съответства на високото положение на съдийската професия — действията, постъпките и изказванията му не компрометират честта на съдията и стандартите за благоприличие. Старанието на съдията за налагането на лични ограничения е осъзнато, с желание е и без затруднение.

Съдия Васил Пеловски зачита правото на участниците в съдебните производства да изразяват становища, да правят искания и възражения. Присъщо на съдия Васил Пеловски е честното и открито изразяване на позиция и на отношението си към колегите съдии и към служителите в съда. Съдията е внимателен и вежлив, показва уважението, което дължи на колегите си, служителите в съда и участниците в процеса, отличава се с поведение, което е основано на изискани обноси и държание, като учтивостта и любезността му са естествено присъщи. В колегиялните отношения проявява толерантност - търпеливо изслушва и приема различни аргументи и мнения, същевременно отстоява и мотивира становището си.

Спазването на етичните правила за поведение и нравствените качества на съдия Васил Пеловски по естествен начин рефлектират положително на професионализма и квалификацията му. Приоритет за магистрата пред всяка друга дейност е изпълнението на служебните задължения, като осъществяване на други дейности по поети ангажименти по проекти на ВСС не пречатстват качествено и срочно правораздаване.

В периода от встъпването си като съдия Васил Пеловски участва и в дейностите по няколко проекта:

1. проект „Разработка и внедряване в съдебната система на софтуер за ускорено създаване и възпроизвеждане на актове и други документи чрез диктовка и автоматично конвертиране на гласов запис в текст /voice-to-text/ и съпътстващи системи за обработка“, финансиран по

Програма „Добро управление“, проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.;

2. проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“, сключен между ВСС и Министерство на правосъдието, финансиран по финансиран по програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.;

3. проект „Въвеждане на способности за алтернативно разрешаване на спорове (АРС) в съдебната система в България - пилотно въвеждане на задължителна съдебна медиация; доизграждане на мрежата от съдебни центрове във всички окръжни райони на страната; разработване на стратегия за пълноценно използване на други алтернативни способности за решаване на спорове“;

4. проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта от защита правата на децата в производства пред съд“.

Освен участието на съдия Васил Пеловски в обученията, посочени в кадровата му справка, участието му в различните дейности по посочените проекти, сочи на една по-широка компетентност и стремеж да надгражда и да придобива нови познания. Наблюдава се стремеж у съдията към непрекъснато усъвършенстване на знанията и уменията, отдаденост на работата, активност за преодоляване на противоречиви становище и уеднаквяване практиката на съда по идентични спорни казуси.

Съдията поема отговорност за своите действия и решения и показва готовност да обясни и обоснове своите решения пред обществото и колегите си. В личния живот не компрометира репутацията и достойнството на съдията. Становището на Комисията за професионална етика при Административен съд - Варна е, че съдия Васил Пеловски спазва правилата за етично поведение, действа в съответствие с високите стандарти за етично поведение, установени в Кодекса за етично поведение на българските съдии и притежава изискуемите за съдиите нравствени качества. Със спазването на етичните норми съдия Пеловски допринася за поддържане на общественото доверие в съдебната система, а и нравствените му качества са основополагащи за функционирането на една справедлива и ефективна съдебна система.

Направените заключения за описаните факти се основават на анализ на цялостното поведение на подлежащия на предварителна атестация съдия, кадровата му справка, както и изготвеното становище от съдия Мария Желязкова, в качеството ѝ на наставник на съдия Васил Пеловски за първата му година от встъпването му като съдия, поради което по този критерий следва да се дадат максимален брой точки.

Оценка: 12 т.

Част VII
Специфични критерии за атестиране на съдия, председател и
заместник-председател - констатации, цифрова оценка

1.	Спазване на графика за провеждане на съдебни заседания <i>Констатации:</i> С писмо с изх. № 1 4 1 г. са изискани: 1) 10 броя подбрани на произволен принцип протоколи от проведени открити съдебни заседания по дела председателствани от съдия Васил Руменов Пеловски на произволно избрани дати попадащи в обхвата на периода на атестацията - 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г.; 2) Графиците на съдебните заседания за датите, за които са предоставени протоколите.; 3) Пет броя определения/разпореждания от проведени закрити съдебни заседания в обхвата на периода на атестацията -15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. отразяващи насрочването на делото, допускане на съдебни експертизи, указания към страните. С писмо изисканите допълнително протоколи, определения/разпореждания и графици на заседания са своевременно представени. С оглед на което ПАК е прегледала и проверила: график на съдебни заседания проведени на 01.06.2022 г. разгледани са 5 бр дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 28.06.2023 разгледани са 3 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 05.04.2023 г. разгледани са 6 дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 20.03.2024 г. разгледани са 3 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 03.06.2024 г. разгледани са 5 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 10.07.2024 г. разгледани са 8 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 15.05.2024 г. разгледани са 7 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 05.02.2025 г. разгледани са 5 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 11.12.2024 г. разгледани са 9 бр. дела от съдия Пеловски; график на съдебни заседания проведени на 18.09.2024 г. разгледани са 4 бр. дела от съдия Пеловски. След извършена проверка по описаните в част III дела ПАК установи дисциплинираност, експедитивност, добросъвестност и точност в работата на атестирувания съдия. Съдия Пеловски проявява професионализъм при подготовката, насрочването, разглеждането на делото, воденето на съдебно заседание. Почти всички дела се приключват в края на същата година спазва се графикът за провеждане на съдебните заседания. Не се констатира забавяния при преценка за редовността и допустимостта на жалбите и насрочването им в открито съдебно заседание, както и при съобразяването на доказателствата и обявяването на делата за решаване. Поради изложеното на атестирувания съдия следва да се дадат максимален брой точки. <i>Оценка: 3 т.</i>
2.	Умение за водене на съдебно заседание и съставяне на протокол <i>Констатации:</i> Помощната атестационна комисия се е запознала и с изисканите и предоставени протоколи от открити съдебни заседания водени от съдия Пеловски, а по точно: протокол от открито съдебно заседание проведено на 20.03.2024 г. по адм. дело № 271/2024г. от 11:00 часа, заседанието е приключило в 11:17 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 28.06.2023 г. по адм. дело № 618/2023 г. от 11:30 часа, заседанието е приключило в 11:39 часа;протокол от открито съдебно заседание проведено на 18.09.2024 г. по адм. дело № 1358/2023 г. от 11:15 часа, заседанието е приключило в 11:27 часа;протокол от открито съдебно заседание проведено на 11.12.2024 г. по адм. дело № 2159/2024г. от 10:15 часа, заседанието е приключило в 11:25 часа;протокол от открито съдебно заседание проведено на 03.06.2024 г. по адм. дело № 2173/2023г. от 11:15 часа, заседанието е приключило в 11:40 часа;протокол от открито съдебно заседание проведено на 05.04.2023 г. по адм. дело № 2209/2022г. от 10:30 часа, заседанието е приключило в 10:40 часа; протокол от открито

	съдебно заседание проведено на 01.06.2022 г. по адм. дело № 2603/2021г. от 10:30 часа, заседанието е приключило в 10:59 часа;протокол от открито съдебно заседание проведено на 10.07.2024 г. по адм. дело № 2635/2023г. от 11:00 часа, заседанието е приключило в 11:15 часа;протокол от открито съдебно заседание проведено на 15.05.2024 г. по адм. дело № 2635/2023г. от 11:00 часа, заседанието е приключило в 11:16 часа;протокол от открито съдебно заседание проведено на 05.02.2025 г. по адм. дело № 2954/2024 г. от 12:00 часа, заседанието е приключило в 11:20 часа. При изпълнение на служебните си задължения, магистратът спазва принципа на равнопоставеност на страните, осигурява условия за състезателен, справедлив и безпристрастен процес. Съдебните заседания се провеждат при спазване на часовия график и с дължимото уважение към участниците в процеса, поради което на атестирания съдия следва да се дадат максимален брой точки. Оценка: 7 т.
--	---

3.	Администриране на дела и жалби, подготовка за съдебно заседание Констатации: От пак са разгледани и проверени предоставените от Административен съд Варна определения/разпореждания от проведени закрити съдебни заседания в обхвата на периода на атестацията отразяващи насрочването на делото, допускане на съдебни експертизи, указания към страните. И по конкретно- определение от закрито съдебно заседание проведено на 26.05.2022 г. по адм. дело № 992/2022 г.; определение от закрито съдебно заседание проведено на 15.10.2024 г. по адм. дело № 2051/2024 г.; определение от закрито съдебно заседание проведено на 10.11.2023 г. по адм. дело № 2221/2023 г.; определение от закрито съдебно заседание проведено на 06.12.2024 г. по адм. дело № 2674/2024 г.; определение от закрито съдебно заседание проведено на 15.06.2023 г. по адм. дело № 628/2023 г. Съдия Пеловски, се подготвя задълбочено за провеждане на съдебното заседание. Взима необходимите мерки за редовното призоваване на страните и за попълването на делото с поисканите от страните доказателства преди съдебното заседание. Относно броя на делата с отменен ход по същество, предвид че той е значителен и завишен говори, че съдията не се запознава детайлно с материалите по делото, което от своя страна води до неправилна употреба на процесуалния способ, поради което на атестираният следва да се даде близка до максималната оценка или 9 точки. Оценка: 9 т.
----	---

4.	Брой необжалвани от подлежащите на обжалване съдебни актове; потвърдените обжалвани съдебни актове; отменените или обезсилени съдебни актове, изцяло или частично, и основанията за това Констатации: От част IV- а от единния формуляр за атестиране се установява, че в рамките на атестационния период, съдия Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна е постановил общо 377 бр. съдени актове. От тях 190 бр. са подлежали на обжалване, като 81 бр. са били обжалвани (42,6 %) . През атестационния период общо 66 бр. съдебни акта са били върнати от инстанционен контрол. Като от тях: - 41 бр. акта (или 62,1%) са потвърдени от касационната инстанция; - 21 бр акта (или 31,8 %) са изцяло отменени; - 4 бр. акта (или 6,1%) са изменени. - Прекратени дела няма. Предвид обстоятелството, че изцяло отменени съдебни актове са 21 бр. – 31,8% настоящата комисия следва да даде по този критерий три от възможни пет точки на съдия Васил Руменов Пеловски. Оценка: 3 т.
----	---

Словесна оценка: 95 т.

Част IX
Обобщен доклад на помощната атестационна комисия,
предложение за комплексна оценка

1. Обобщен доклад на помощната атестационна комисия:

Атестацията на съдия Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд Варна обхваща периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. През атестационния период 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. са постъпили общо 386 бр. дела от тях от съдия Васил Пеловски са свършени 378 бр. дела. Свършените спрямо постъпилите са 97,9 %. Съдия Пеловски през посоченото време е разгледал 246 първоинстанционни административни дела и 30 бр. частни административни дела. Той се е произнасял в състав по касационни дела, като общо за периода те са- 131 административни дела и 11 частни административни дела. Общо за периода изготвените актове са 377 бр. от тях изготвени в срок до един месец са 374 бр. – 99,2 %. Дела изготвени в срок до 3 месеца са 3 бр.- 0,8%. Дела с продължителност до 1 година над 1 година свършени в атестационния период или останалите несвършени няма. Броят и видът на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период са: до 3 месеца – 16 бр.,от тях обявени за решаване 3 бр., от 3 до 6 месеца- 9 бр., от тях обявени за решаване 1 бр., от 6 месеца до 1 година – 8 бр., от тях обявени за решаване 3 бр. и над 1 година 8 бр., от тях обявени за решаване 1 бр. От постановените общо за атестационния период съдебни актове на обжалване са подлежали 190 бр., от тях са обжалвани 81 бр.- 42,6 % от подлежащите на обжалване. От върнатите от инстанционен контрол съдебни актове общо 66 бр.(чиито сбор се получава от сбора на потвърдените, отменените и изменените), 41бр. –62,1 % са потвърдени, 21 бр.- 31,8 % са изцяло отменени, 4 бр.- 6,1 % са изменени, прекратени деланияма. За атестационния период съдия Пеловски има изцяло или частично отменени определения- 13 бр., обезсилени изцяло или частично решения- 2 бр., отменени решения поради нарушение на материалния закон- 4 бр., отменени решения поради нарушение на съдопроизводствените правила- 6 бр., като едната част от частично отменените са приложени в файловия мениджър.

Делата с отменен ход по същество за посочения период са 11 бр., отводите са 24 бр., а спрените дела са 19 бр. Предоставена е справка IV- „а“ за дейността на съдия Васил Пеловски в Административен съд Варна за периода 15.02.2022 г. – 15.02.2025 г. От нея е видно, че за периода 15.02.2022 г.- 31.12.2022 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела- 103 , от брой дела за разглеждане- 136, от брой свършени дела- 103, от отработени човекомесеци- 10,5. Действителната натовареност на съдия Пеловски за същата година към делата за разглеждане е 12,95, а към свършените дела 9,8. За 2023 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела- 129 , от брой дела за разглеждане- 162, от брой свършени дела- 129, от отработени човекомесеци- 12. Действителната натовареност на съдия Пеловски за същата година към делата за разглеждане е 13,9, а към свършените дела 10,75. За 2024 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела- 136 , от брой дела за разглеждане- 170, от брой свършени дела- 122, от отработени човекомесеци- 12. Действителната натовареност на съдия Пеловски за същата година към делата за разглеждане е 13,82, а към свършените дела 10,17. За периода 01.01.2025 г. – 15.02.2025 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела- 17, от брой дела за разглеждане- 65, от брой свършени дела-24, от отработени човекомесеци- 1,5. Действителната натовареност на съдия Пеловски за същата година към делата за разглеждане е 43,33, а към свършените дела 16.

В заключение, предвид изложеното по- горе ПАК намира, че цялостната оценка за работата на съдия Васил Пеловски, следва да се определи като много добра.

2. Предложение за комплексна оценка:

Положителна:	Точки	Изпълнение на работата
1. Задоволителна		Задоволително изпълнение на работата
2. Добра		Съответно на длъжността изпълнение на работата
3. Много добра	95	Много добро изпълнение на работата
Отрицателна:		Неприемливо изпълнение на работата

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1. Мирослав Василев Мирчев

(име и фамилия)

(подпис)

ЧЛЕНОВЕ:

1. Свилена Димитрова Проданова

(име и фамилия)

(подпис)

2. Явор Иванов Колев- докладчик

(име и фамилия)

(подпис)

Единният формуляр е изготвен на:

14.05.2025
(дата)

Единният формуляр ми бе връчен на:

20.05.2025
(дата)

Васил Руменов Пеловски.

(име и фамилия)

(с)

ИЗНОС
(има/няма възражения)

Атестацията ми е представена за
задоволителна и съм уверен, че мога
в 3-дневен срок да отговоря върху нея

Част X

Окончателно предложение за комплексна оценка на Комисията по атестирането и конкурсите

Положителна:	Точки	Изпълнение на работата
1. Задоволителна		Задоволително изпълнение на работата
2. Добра		Съответно на длъжността изпълнение на работата
3. Много добра	96	Много добро изпълнение на работата
Отрицателна:		Неприемливо изпълнение на работата

НЕ ПРИЕМА ИЗЦЯЛО обобщения доклад на атестационния състав ведно с направеното предложение за комплексна оценка от предварително атестиране на Васил Руменов Пеловски - съдия в Административен съд - Варна.

Мотиви: КАК споделя оценяването на ПАК, в резултат на което са отнети по 1 точка съответно по първите два общи критерия и 2 точки по четвъртия специфичен критерий.

Неправилно обаче е заключението на ПАК за необходимостта от отнемане на 1 точка по третия специфичен критерий за атестиране на съдия - "администриране на дела и жалби, подготовка за съдебно заседание". От една страна, комисията е приела, че съдия Пеловски се подготвя задълбочено за провеждане на съдебните заседания и взема необходимите мерки за потъпването на делото с доказателства преди съдебното заседание, а от друга е направен извод, че съдията не се запознава детайлно с материалите по делото, основан на приетия за значителен и завишен брой на делата с отменен ход по същество.

Освен противоречието в констатациите на ПАК, за атестационния период е отменен ходът по същество за 11 дела. В контекста на разгледани през периода 418 дела и постановени съдебни актове по 377 дела (независимо че не всички от тях са разглеждани в открито съдебно заседание), отмяната на хода по същество за 11 от тях не представлява значителен брой дела и той не е завишен според предявимите към дейността на съдията изисквания. В случая следва да се отчита и характерът на атестирането – то е предварително, т.е. за тригодишен период от назначаването на длъжност „съдия“ (чл. 9, т. 1 от Наредба № 2 от 23 февруари 2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд), който закономерно предполага и време за запознаване със спецификата на дела от разнообразна материя, част от тях и с фактическа и правна сложност.

С оглед на изложеното, по обсъждания критерий е оправдано да се определи максималния брой от 10 точки, а комплексната оценка на Васил Руменов Пеловски – съдия в Административен съд – Варна, да се завиши на 96 точки, вместо предложените от ПАК 95 точки.

ПРЕДОСТАВЯ, на основание чл. 205, ал. 1 от ЗСВ, на Васил Руменов Пеловски – съдия в Административен съд – Варна, резултатите от атестирането, за запознаване.

Единният формуляр е изготвен съгласно решение по протокол №17/09.06.2025 г. т. С-2.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО АТЕСТИРАНЕТО И КОНКУРСИТЕ
КЪМ СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ: (п)
ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ

Единният формуляр ми бе връчен на: 11.06.2025 г. (дата)

Васил Пеловски
(име и фамилия)

.....
(подпис)

Нямам възражения
(имам/нямam възражения)

.....
(подпис)

СТАНОВИЩЕ
НА КОМИСИЯТА ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА ЕТИКА
КЪМ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВАРНА

За съдия Васил Руменов Пеловски

ОТНОСНО: Процедурата по предварително атестиране на съдията

Васил Руменов Пеловски е съдия в Административен съд – Варна от 15.02.2022 г.

Придобитият от Васил Пеловски практически опит на заеманите преди това длъжности обуславя изначалната му компетентност в административното право и процес, и способства за неговото качествено правораздаване, с изключително добра организация на работата. Тези факти са отчетени и от съдия-наставника на съдия Пеловски при изготвяне на становището до Комисията по атестиране и конкурси при Съдийската колегия на ВСС за първата година от встъпването му като магистрат.

На магистрата е присъщо бързото вникване в особеностите на казуса и отнасянето им по обективен и по разбираем начин към нормите на закона, обезпечавайки същевременно публичност на действията и актовете, при съобразяване с общочовешките ценности, което обосновава извод за етично поведение на съдия Васил Пеловски, в съответствие с принципа за справедливост.

Отговорното му отношение към работата и личното му поведение, както при изпълнение на служебните му задължения, така и в извънслужебната му дейност сочат на висок морал и почтеност, недосегаем за компромиси с честността и справедливостта и непозволяващ му да черпи полза от служебното си положение за лична облага. При изпълнение на служебните си задължения съдия Васил Пеловски упражнява правомощията си недопускайки и неподдавайки се на натиск, заплахи, пряка и косвена намеса в работа – външна или вътрешна за съдебната система, от политически или икономически фактори. Извън службата съдията с поведението си способства за утвърждаване в обществото на

представата за независимост на съдебната власт, демонстрирайки неподвластност и икономическа независимост.

Съдия Васил Пеловски не допуска да създава съмнение, че има предпочитание, привилегироване, предразсъдъци или лично отношение към страните и техните процесуални представители. Не се констатира магистратът да си позволява да прави изявления по висящи производства, ангажиращи го с крайния изход на спора, като с поведението си избягва и да дава основание за отвод по конкретни случаи. В съответствие с изискванията за конфиденциалност съдия Пеловски не допуска да изразява публично предварително становище по разглежданите от него дела, съобразява тайната на съвещанието и служебната тайна по отношение станалите му известни факти при или по повод на изпълнение на служебните му задължения, както и не използва неправомерно станалата му известна информация.

Поведението на съдия Васил Пеловски съответства на високото положение на съдийската професия – действията, постъпките и изказванията му не компрометират честта на съдията и стандартите за благоприличие. Старанието на съдията за налагането на лични ограничения е осъзнато, с желание с и без затруднение.

Съдия Васил Пеловски зачита правото на участниците в съдебните производства да изразяват становища, да правят искания и възражения. Присъщо на съдия Васил Пеловски е честното и открито изразяване на позиция и на отношението си към колегите съдии и към служителите в съда. Съдията е внимателен и вежлив, показва уважението, което дължи на колегите си, служителите в съда и участниците в процеса, отличава се с поведение, което е основано на изискани обноси и държание, като учтивостта и любезността му са естествено присъщи. В колегиалните отношения проявява толерантност – търпеливо изслушва и приема различни аргументи и мнения, същевременно отстоява и мотивира становището си.

Спазването на етичните правила за поведение и нравствените качества на съдия Васил Пеловски по естествен начин рефлектират положително на професионализма и квалификацията му. Приоритет за магистрата пред всяка друга дейност е изпълнението на служебните задължения, като осъществяване на други

дейности по поети ангажменти по проекти на ВСС не препятства качествено и срочно правораздаване.

В периода от встъпването си като съдия Васил Пеловски участва и в дейностите по няколко проекта:

1. проект „Разработка и внедряване в съдебната система на софтуер за ускорено създаване и възпроизвеждане на актове и други документи чрез диктовка и автоматично конвертиране на гласов запис в текст /voice-to-text/ и съпътстващи системи за обработка“, финансиран по Програма „Добро управление“, проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.;

2. проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“, сключен между ВСС и Министерство на правосъдието, финансиран по финансиран по програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.;

3. проект „Въвеждане на способности за алтернативно разрешаване на спорове (АРС) в съдебната система в България – пилотно въвеждане на задължителна съдебна медиация; доизграждане на мрежата от съдебни центрове във всички окръжни райони на страната; разработване на стратегия за пълноценно използване на други алтернативни способности за решаване на спорове“;

4. проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта от защита правата на децата в производства пред съд“.

Освен участието на съдия Васил Пеловски в обученията, посочени в кадровата му справка, участието му в различните дейности по посочените проекти, сочи на една по-широка компетентност и стремеж да надгражда и да придобива нови познания. Наблюдава се стремеж у съдията към непрекъснато усъвършенстване на знанията и уменията, отдаденост на работата, активност за преодоляване на противоречиви становище и уеднаквяване практиката на съда по идентични спорни казуси.

Съдията поема отговорност за своите действия и решения и показва готовност да обясни и обоснове своите решения пред обществото и колегите си. В личния живот не компрометира репутацията и достойнството на съдията.

Становището на Комисията за професионална етика при Административен съд – Варна е, че съдия Васил Пеловски спазва правилата за етично поведение, действа в съответствие с високите стандарти за етично поведение, установени в Кодекса за етично поведение на българските съдии и притежава изискуемите за съдиите нравствени качества. Със спазването на етичните норми съдия Пеловски допринася за поддържане на общественото доверие в съдебната система, а и нравствените му качества са основополагащи за функционирането на една справедлива и ефективна съдебна система.

Направените заключения за описаните факти се основават на анализ на цялостното поведение на подлежащия на предварителна атестация съдия, кадровата му справка, както и изготвеното становище от съдия Мария Желязкова, в качеството ѝ на наставник на съдия Васил Пеловски за първата му година от встъпването му като съдия.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/съдия Даниелъ Недева/

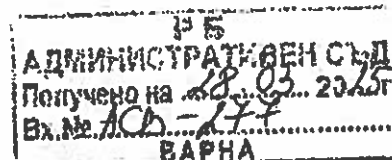
ЧЛЕНОВЕ: 1.

/съдия Искрена Димитрова/

2.

/съдия Таня Димитрова/

Печат

ПРОТОКОЛ

за избор на ПАК и докладчик

за атестиране на Васил Руменов Целовски - съдия в АдмС - Варна Дата: 28.3.2025 г. 9:55:38

Членове на ПАК: МИРОСЛАВ ВАСИЛЕВ МИРЧЕВ, ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ, СВИЛЕНА ДИМИТРОВА ПРОДАНОВА

Докладчик: ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ Резервен член: МИРЕЛА ПЕТРОВА ДОБРЕВА-ГЕОРГИЕВА

Изборът е извършен от списък на.....
при следните параметри :

Име	Брой комисия	Брой докладчик
МАРИНИКА КУНЕВА ЧЕРНЕВА	4	2
ЛЮБОМИР ПАНАЙОТОВ ГАЙДОВ	3	1
ВАНЯ ПЕТРОВА АНЧЕВА	3	1
ЙОВКА ДИМИТРОВА ДРАЖЕВА	3	1
ГЕОРГИ ДИМИТРОВ КОЛЕВ	3	1
ТАТЯНА ИВАНОВА ХИНОВА	2	1
ЕМИЛИЯ НИКОЛОВА МИТКОВА	3	1
БИСЕРКА СТАНЧЕВА ЦАНЕВА	5	1
СИБИЛА ЕНЕВА СИМЕОНОВА	3	1
ДИАНА ОГНЯНОВА ДОБРЕВА	2	1
ТАНЯ ПЕТРОВА РАДКОВА	3	2
СВЕТЛОЗАРА ХРИСТОВА АНЧЕВА	4	1
ГАЛИНА ИВАНОВА СОЛАКОВА	3	1
ЙОРДАН КОНСТАНТИНОВ КОНСТАНТИНОВ	4	2
ДИАНА ИВАНОВА ГЪРБАТОВА	4	1
АННА РАДЕВА ДИМИТРОВА	3	0
ТЕОДОРА ПЕТРОВА ПЕШЕВА-НИКОЛОВА	3	1
МИЛЕНА ЛЮБЕНОВА ЗЛАТКОВА	3	2
ТАНЯ ДИМИТРОВА ВАЧЕВА-КАБАДИЙСКА	4	1
РУМЯНА БОРИСОВА ГЕОРГИЕВА	3	0
МИРОСЛАВ ВАСИЛЕВ МИРЧЕВ	3	0
ИЛИЯНА ХРИСТОВА ДОЙЧЕВА	4	0
ГЕОРГИ СТЕФАНОВ ГЕОРГИЕВ	4	2
ВИОЛЕТА ТРАЯНОВА ГЛАВИНОВА	5	2
ДОНКА ИВАНОВА ГЕНЧЕВА-ЧАКЪРОВА	3	2
ИСКРА ТОДОРОВА АЛЕКСАНДРОВА	3	2
МАРИЕТА МИЛКОЗА МИЛЕВА	3	1

ТОДОР КОСТАДИНОВ ТОДОРОВ	4	1
СЕВДАЛИНА ПЕНЧЕВА ЧЕРВЕЧКОВА-МИНКОВА	3	1
ЕМАНОИЛ НАЙДЕНОВ МИТЕВ	4	0
ПАВЛИНА ВЪЛЧЕВА НАЙДЕНОВА	3	1
ТАНЯ ЖЕЛЯЗКОВА КУЦАРОВА-ХРИСТОВА	3	0
КРЕМЕНА МИНЧЕВА ХАРАЛАНОВА	3	2
ИЛИАНА АТАНАСОВА СЛАВОВСКА-НАЧКОВА	3	1
ТОДОР КИРИЛОВ ПЕТКОВ	4	2
ЛЮБОМИРА ПЕТРОВА МОТОВА-ЛЮБОМИРОВА	4	2
ЮЛИЯ ЕМИЛОВА КОВАЧЕВА	2	1
МИРА МИХАЙЛОВА РАЙЧЕВА-ШЕКЕРДЖИЕВА	4	1
НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ ГУНЧЕВ	4	1
СВИЛЕНА ДИМИТРОВА ПРОДАНОВА	3	1
ДАНИЕЛА МАВРОДИЕВА МАВРОДИЕВА	3	1
СВЕТЛАНА ЦЕКОВА БОРИСОВА	3	0
БИСЕР ВЛАДИМИРОВ ЦВЕТКОВ	4	3
БЛАГОВЕСТА ЛЮБОМИРОВА ЛИПЧЕВА	4	2
АНЕЛИЯ ИВАНОВА АНАНИЕВА-СРЪНДЕВА	3	1
КРАСИМИР НОВЕВ КЪНЧЕВ	3	2
ДИМИТЪР ЛЮБОМИРОВ ПЪРВАНОВ	4	1
МАДЛЕН ПЕТРОВА ПЕТРОВА	4	1
ПЛАМЕН КИРИЛОВ ПЕТРУНОВ	3	1
АГЛИКА ВЕЛИЧКОВА АДАМОВА-ПЕТКОВА	3	2
ПЕТЯ ГЕОРГИЕВА ЖЕЛЕВА	2	1
КАЛИНА ТОДОРОВА АРНАУДОВА	3	3
МИРОСЛАВА ГЕОРГИЕВА КОПЧЕВА-НИКОЛОВА	3	1
АЛБЕНА ГЕОРГИЕВА РАДОСЛАВОВА	4	0
ВАСИЛКА МИТКОВА ШАЛАМАНОВА	3	0
МАРИЯ ГЕОРГИЕВА РАДЕВА	4	0
РУМЯНА ТОДОРОВА ЛИЛОВА-ИКОНОМОВА	3	1
СТЕФКА ПЕТКОВА КЕМАЛОВА	4	2
ВЕСЕЛА АЛЕКСАНДРОВА АНДОНОВА	3	1
РОСИЦА ТИНКОВА ДРАГАНОВА	3	0
ЮЛИЯ СИМЕОНОВА РАЕВА	4	1
ВЕСЕЛА ОРЛИНОВА ПАВЛОВА	3	1
ЕМИЛИЯ ЙОРДАНОВА ИВАНОВА	3	0
ЛОЗАН ЙОРДАНОВ ПАНОВ	4	1

	4	0
ВЛАДИМИР ИВАНОВ ПЪРВАНОВ	3	1
ХРИСТО ИВАНОВ КОЙЧЕВ	3	3
ЮЛИЯ ГЕОРГИЕВА ТОДОРОВА	3	0
ЕМИЛ ЛЮБЧОВ ДИМИТРОВ	1	0
ЛЮБКА ПЕТРОВА ПЕТРОВА	4	1
СЛАВИНА ЛЮБЕНОВА ВЛАДОВА	4	2
МАРИЯ ВЕЛКОВА НИКОЛОВА	3	1
БРАНИМИРА БОРИСЛАНОВА МИТУШЕВА	5	2
ТИНКА АТАНАСОВА КОСЕВА	3	1
ТАНЯ ДИМОВА ДАМЯНОВА	4	1
ДЕСИСЛАВА РАДОСЛАВОВА СТОЕВА	3	1
ВЕСЕЛА СТОЯНОВА НИКОЛОВА	3	1
ЮЛИЯН ВАЛЕРИЕВ КИРОВ	5	3
ЕЛКА ЖИВКОВА АТАНАСОВА	1	1
РАДОСТИН ДИМИТРОВ РАДКОВ	1	1
ИРИНА СЕВЕЛИНОВА КЮРТЕВА	0	0
БОЙКА МИХАЙЛОВА ТАБАКОВА-ПИСАРОВА	3	0
МИРЕЛА ПЕТРОВА ДОБРЕВА-ГЕОРГИЕВА	0	0
ТАНЯ БОРИСОВА КОМСАНОВА-КОЛЕВА	2	1
НИКОЛАЙ ИЛИЕВ АНГЕЛОВ	2	1
СЛАВ ИВАНОВ БАКАЛОВ	2	0
ЧАВДАР ДИМИТРОВ ДИМИТРОВ	1	0
СВЕТЛОЗАР ГЕОРГИЕВ РАЧЕВ	1	0
МАРИЯ ХРИСТОВА ПОПОВА	0	0
КАМЕЛИЯ ЙОРДАНОВА СТОЯНОВА	1	1
ПОЛИНА ИВАНОВА ЯКИМОВА-ИЛИЕВА	1	0
МАРИЯ ЦАНКОВА ТОДОРОВА	2	1
ИВА ДИМЧЕВА КЕЧЕВА	1	0
ПОЛИНА ХРИСТОВА БОГДАНОВА-КУЧЕВА	0	0
АЛЕКСАНДЪР АНТОНОВ МИТРЕВ	1	0
СТЕЛА АЛЕКСАНДРОВА ДИМЧЕВА	1	0
ЦВЕТАНКА ВЛАДИМИРОВА ПАУНОВА	1	1
ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ	0	0

Изборът е осъществен от комисията, определена със заповед
 № РА-06-194 от 23.06.2023 г. на председателя на ВК.

Не присъства
 Васил Живков

Т. Соколов

ПРОТОКОЛ

В съответствие с изискването на чл. 39а от Закона за съдебната власт, настоящата Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд – Варна, в състав Мирослав Василев Мирчев, Свилен Димитрова Проданова, Явор Иванов Колев с резервен член Мирела Петрова Добрева- Георгиева, днес на 19.03.2025 г. проведе заседание. Помощната атестационна комисия е определена с Протокол от 28.03.2025 г. на Комисия, назначена със Заповед № РД- 06-194 от 23.06.2023 г. на председателя на Върховния административен съд.

Съобразно изискването на чл. 39а, ал. 6 от Закона за съдебната власт, настоящата Помощна атестационна комисия

РЕШИ:

ИЗБИРА за председател на Помощната атестационна комисия Мирослав Василев Мирчев, и членове Свилен Димитрова Проданова, Явор Иванов Колев- докладчик.

Протокола се изготви в съответствие с изискването на Закона за съдебната власт и Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник – председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет.

Председател:

Членове:

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаният Мирослав Василев Мирчев,

съдия във Върховния административен съд на Република България, избран за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Васил Руменов Пеловски-съдия в Административен съд – Варна, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 54 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник – председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата **ДЕКЛАРИРАМ:**

1. Атестираният съдия Васил Руменов Пеловски не е мой роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираният съдия Васил Руменов Пеловски не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубеден или заинтересован от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Васил Руменов Пеловски;

дата:.....

29.04.2025г.

Декларатор:.....
/съдия Мирослав Мирчев/

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаният, Мирослав Василев Мирчев, на длъжност съдия във Върховния административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд - Варна.

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобил несменяемост;
2. Не съм атестиран по новите правила за атестиране от атестационни комисии, но съм запознат с тълкуването на закона, направено от ВСС, според което имам право да съм член на помощна атестационна комисия.
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

дата: 29.04.2021г

Декларатор:
/съдия Мирослав Мирчев/

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаната Свилена Димитрова Проданова,

съдия във Върховния административен съд на Република България, избрана за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Васил Руменов Пеловски-съдия в Административен съд – Варна, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 54 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник – председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата **ДЕКЛАРИРАМ:**

1. Атестираният съдия Васил Руменов Пеловски не е мой съпруг или роднина по права линия, по сребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираният съдия Васил Руменов Пеловски не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубедена или заинтересована от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Васил Руменов Пеловски;

дата: 15.04.2015г

Декларатор:.....
/съдия Свилена Проданова/

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаният Явор Иванов Колев,

съдия във Върховния административен съд на Република България, избран за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Васил Руменов Пеловски-съдия в Административен съд – Варна, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 54 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник – председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата **ДЕКЛАРИРАМ:**

1. Атестираният съдия Васил Руменов Пеловски не е мой роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираният съдия Васил Руменов Пеловски не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубеден или заинтересован от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Васил Руменов Пеловски;

дата:.....

15.04.2024

Декларатор:.....

/съдия Явор Колев/

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаната Свилен Димитрова Проданова, на длъжност съдия във Върховния административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд -Варна.

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобила несменяемост;
2. Не съм атестирана по новите правила за атестиране от атестационни комисии, но съм запозната с тълкуването на закона, направено от ВСС, според което имам право да съм член на помощна атестационна комисия.
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

дата: 15.04.2015

Декларатор:
/съдия Свилен Димитрова Проданова/

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаният, Явор Иванов Колев, на длъжност съдия във Върховния административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Васил Руменов Пеловски- съдия в Административен съд -Варна.

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобил несменяемост;
2. Съм получил положителна комплексна оценка „Много добра“ от последното ми атестиране;
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

дата:.....

15.04.2025

Декларатор:.....

/съдия Явор Колев/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА

ЗАПОВЕД

№ РД -46...../.....11.....01.....2024 г.
гр. Варна

ЕЛЕНА АТАНАСОВА ЯНАКИЕВА –

Административен ръководител - Председател на Административен съд – Варна на осн. чл. 93, ал. 1, т. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 12, ал. 7, във вр. с чл. 12, ал. 1 - 6 от Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от Висш съдебен съвет с решение по протокол № 62/16.12.2015 г., изм. и доп. на 24.03.2016 г., изм. и доп. на 08.11.2016 г., изм. и доп. на 20.12.2016 г., изм. на 04.04.2017 г., изм. на 26.09.2017 г., изм. на 02.04.2019 г., изм. и доп. на 16.06.2020 г., изм. и доп. на 08.12.2020 г., доп. на 14.12.2021 г.

О П Р Е Д Е Л Я М :

Годишно разполагаемо време през 2024 г. за разглеждане и приключване на съдебните дела на **съдия Васил Руменов Пеловски** в размер на 1500 часа.

Заповедта да се приложи към личното професионално досие на съдията.

Настоящата заповед да се доведе до знанието на съдията и служител „човешки ресурси“ за сведение и изпълнение.

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА

Административен ръководител

Председател на

Административен съд – Варна

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА

ЗАПОВЕД

№ РД - 0048...../20.01.....2023 г.
гр. Варна

ЕЛЕНА АТАНАСОВА ЯНАКИЕВА –

Административен ръководител - Председател на Административен съд – Варна на осн. чл. 93, ал. 1, т. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 12, ал. 7, във вр. с чл. 12, ал. 1 - 6 от Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от Висш съдебен съвет с решение по протокол № 62/16.12.2015 г., изм. и доп. на 24.03.2016 г., изм. и доп. на 08.11.2016 г., изм. и доп. на 20.12.2016 г., изм. на 04.04.2017 г., изм. на 26.09.2017 г., изм. на 02.04.2019 г., изм. и доп. на 16.06.2020 г., изм. и доп. на 08.12.2020 г., доп. на 14.12.2021 г.

ОПРЕДЕЛЯМ:

Годишно разполагаемо време през 2023 г. за разглеждане и приключване на съдебните дела на **съдия Васил Руменов Пеловски** в размер на 1500 часа.

Заповедта да се приложи към личното професионално досие на съдията.

Настоящата заповед да се доведе до знанието на съдията и служител „човешки ресурси“ за сведение и изпълнение.

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА

Административен ръководител-
Председател на
Административен съд – Варна

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА

ЗА П О В Е Д

№ РД - 0098...../.....16.01.....2022 г.
гр. Варна

ЕЛЕНА АТАНАСОВА ЯНАКИЕВА –

Административен ръководител - Председател на Административен съд – Варна на осн. чл. 93, ал. 1 от Закона за съдебната власт и чл. 12, ал. 7, във вр. с чл. 12, ал. 1 - 6 от Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от Висш съдебен съвет с решение по протокол № 62/16.12.2015 г., изм. и доп. на 24.03.2016 г., изм. и доп. на 08.11.2016 г., изм. и доп. на 20.12.2016 г., изм. на 04.04.2017 г., изм. на 26.09.2017 г., изм. на 02.04.2019 г., изм. и доп. на 16.06.2020 г., изм. и доп. на 08.12.2020 г., доп. на 14.12.2021.

О П Р Е Д Е Л Я М :

Годишно разполагаемо време през 2022 г. за разглеждане и приключване на съдебните дела на **съдия Васил Руменов Пеловски** в размер на 1500 часа.

Заповедта да се приложи към личното професионално досие на съдията.

Настоящата заповед да се доведе до знанието на съдията и служител „човешки ресурси“ за сведение и изпълнение.

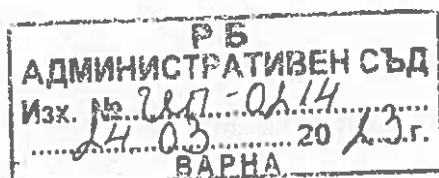
ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА

Административен ръководител

Председател на

Административен съд – Варна

ДО КОМИСИЯТА ПО АТЕСТИРАНЕТО
И КОНКУРСИТЕ ПРИ СЪДИЙСКАТА
КОЛЕГИЯ НА ВССИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Регистрационен индекс	Дата
ВСС-12600	05-04-2023

СТАНОВИЩЕ

**НА СЪДИЯ-НАСТАВНИК МАРИЯ ЖЕЛЯЗКОВА
ЗА РАБОТАТА НА ПЪРВОНАЧАЛНО НАЗНАЧЕНИЯ СЪДИЯ
ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ В АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-
ВАРНА ЗА ПЕРИОДА 15.02.2022г. – 15.02.2023г.,
НА ОСНОВАНИЕ чл.11 т.8 от ПРАВИЛА ЗА ДЕЙНОСТТА
НА СЪДИИТЕ - НАСТАВНИЦИ**

През целия период на работа със съдия Пеловски, се констатира притежавани от същия отлични теоретични познания. Придобитият от него опит при заеманите преди това длъжности, способстват да съчетае своите знания с възможността за практическото им приложение.

При периодично повежданите работни срещи, съдия Пеловски демонстрира много добра работа с нормативната база, както и стремеж за допълване и актуализиране на правните познания и умения, чрез запознаване и прилагане на актуалната съдебна практика, в това число и тази на СЕС. При срещане на затруднения, не се колебае да потърси съвет. Поставените от него при тази ситуация въпроси и предлагани решения, показват познаване на казуса и приложимата нормативна уредба.

Съдията безспорно притежава много добри организационни умения. Успява правилно да подреди работата по приоритети и тази оптимална организация обезпечава ефикасност и срочност при изпълнение на служебните задължения. По тази причина съумява да спазва законоустановените срокове, както по движението на делата, така и при

изготвяне на съдебните актове. Обръща специално внимание при съблюдаване сроковете по бързите производства и тези, за които са регламентирани съкратени срокове.

Магистратът обработва ежедневно текущия доклад. Спазва графика за провеждане на съдебни заседания на ръководения от него състав. Съобразява и утвърдения график на тричленния състав, в който участва, като насрочва делата на определените му дати и часови диапазони и активно участва при произнасяне по съответните казуси.

При подготовката на делата и при изготвяне на съдебните актове, съдия Пеловски показва умения за извършване на задълбочен, обективен и всеобхватен анализ на правнорелевантните факти, във връзка с конкретен спор. В резултат на това, същият съумява да определи правилно предмета на спора, респективно и относимите и допустими доказателствени искания на страните.

При извършените посещения в провежданите от съдия Пеловски открити съдебни заседания, се констатираат добри умения за водене на процеса. Магистратът практически прилага познанията си и това обезпечава законосъобразното водене на съдебния процес и съставянето на съдебни протоколи, обективиращи изявленията на страните, процесуалните им действия и мотивирани определения на съда.

В провежданите открити съдебни заседания, съдията показва необходимото уважение към страните, адвокатите и другите участници по делата, съчетано с поведение, вдъхващо респект към институцията.

Съдията изготвя мотивирани съдебни актове, като структурира правилно изложението си, акцентирайки върху релевантните за спора факти. Обсъжда наведените от страните възражения и изгражда своите мотиви с посочване на приложимите материалноправни норми. Извършва анализ на събраните по делата доказателства, в тяхната съвкупност. Основание за този извод дава не само извършваният от съдията-наставник

методически контрол, но вече потвърдени актове на съдия Пеловски след инстанционна проверка.

Наблюдава се колегиално и етично отношение и в комуникацията му, както с останалите магистрати, така и със съдебните служители, основано на уважение, добронамереност и професионализъм.

Показва умения за работа в екип. Проявява конфиденциалност и с цялостното си поведението, за краткия период от който е на работа в Административен съд-Варна, вече е изградил добро име в колектива.

Всичко гореизложено, дава основания да се даде отлична оценка на работата на първоначално назначения съдия ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ в Административен съд – Варна за периода 15.02.2022г. – 15.02.2023г.

14.03.2023г.

Съдия-наставник М.Желязкова

До
Председателя на Административен съд – Варна

До
Комисията по атестирането и конкурсите при съдийската колегия на ВСС

ДОКЛАД НА СЪДИЯ-НАСТАВНИК МАРИЯ ЖЕЛЯЗКОВА
ЗА РАЗВИТИЕТО НА ПЪРВОНАЧАЛНО НАЗНАЧЕНИЯ СЪДИЯ ВАСИЛ ПЕЛОВСКИ
РАЙОНЕН / ОКРЪЖЕН / АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА
(МОЛЯ, ПОДЧЕРТАЙТЕ ОТНОСИМОТО)
ЗА ПЕРИОДА: ОТ 15.08.2022 г. ДО 15.03.2023 г.

Част I

Общи критерии за оценка на развитието на първоначално назначения съдия – констатации и цифрова оценка

1.	Правни познания и умения за прилагането им (оценете способността на съдията за практическо приложение на теоретичните му правни знания; интересът, демонстриран от съдията за допълване и актуализиране на неговите юридически познания)
	<i>Констатации:</i> През този втори период от първоначалното назначаване, съдия Пеловски демонстрира отлични теоретични познания. Проявеният от него стремеж за допълване и актуализиране на тези знания, чрез запознаване и прилагане на актуалната съдебна практика, в това число и тази на Съда на Европейския съюз, както и придобитият от него опит през първия период от назначаването, му дават възможност да успява да ги приложи практически. При периодично провежданите работни срещи, съдия Пеловски не се колебае да търси съвет, като поставените от него въпроси и предлагани решения, показват познаване на казуса и на нормативната уредба.
	Оценка: 0-15 точки 15 точки
2.	Умение за анализ на правнорелевантните факти (оценете способност на съдията правилно да определя предмета и другите правни проблеми по делото)
	<i>Констатации:</i> При подготовката на делата и при изготвяне на съдебните актове, съдия Пеловски показва умения за извършване на задълбочен, обективен и всеобхватен анализ на правнорелевантните факти, във връзка с конкретен спор. В резултат на това, същият съумява да определи правилно предмета на спора, респективно и относимите и допустими доказателствени искания на страните.

	Оценка: 0-15 точки
	15 точки

3.	Умение за оптимална организация на работата (от гледна точка на ефективността, оценете способността на съдията да организира работата, която му е била поверена)
	Констатации: Съдията организира ефективно работния си процес, като подрежда по приоритети текущите задачи. В тази насока безспорно има изградени много добри умения, които успява да приложи практически при изпълнение на служебните си задължения.
	Оценка: 0-10 точки 10 точки

4.	Експедитивност и дисциплинираност (оценете до каква степен съдията спазва законоустановените срокове за постановяване на съдебни актове по поверените му дела)
	Констатации: Ефективното организиране на работата, помага на съдия Пеловски да спазва законоустановените срокове, както по движението на делата, така и при изготвяне на съдебните актове. Минава ежедневно текущия доклад. Обръща специално внимание при съблюдаване сроковете по бързите производства и тези, за които са регламентирани съкратени срокове.
	Оценка: 0-10 точки 10 точки

5.	Способност за вземане на решения (оценете способността на съдията да разрешава бързо и навременно възникналите въпроси, без да допуска неоправдано забавяне)
	Констатации: Съдията разрешава възникналите въпроси бързо и своевременно, като едновременно с това съумява да извърши задълбочен анализ и преценка на релевантните за спора въпроси, като например основателността на исканията на страните, възможните процесуални действия на съда и др.
	Оценка: 0-5 точки 5 точки

6.	Умение за комуникация и отношение към другите длъжностни лица в съда и към гражданите (оценете способността на съдията да работи в сътрудничество със служителите на съда, отношението към страните, участващи в процеса по правораздаване и взаимодействието с държавните органи, граждани и юридически лица)
	Констатации:

	Наблюдава се колегиално отношение и проявено уважение на съдията в комуникацията му с колегите. Идентично поведение, основано на уважение и добронамереност, магистратът проявява и към съдебните служители. При направените посещения в провежданите от съдия Пеловски открити съдебни заседания, се наблюдава демонстрирано от магистрата уважение към страните, адвокатите и другите участници по делата, съчетано с поведение, вдъхващо уважение към институцията.
	Оценка: 0-5 точки 5 точки

7.	Спазване на правилата за етично поведение (оценете до каква степен съдията демонстрира поведение, което издига авторитета на съдебната власт и умение да отстоява и защитава независимостта на съдебната власт)
	<i>Констатации:</i> Съдия Пеловски полага необходимата грижа за спазване принципите, заложили в Етичния кодекс за поведение на магистратите. Поведението му се основава на добри обноси и държание, а в обществените и служебни контакти е учтив и любезен. Въздържа се от поведение, което може да навреди на репутацията на органите на съдебната власт и да компрометира честта на магистрата в професията и обществото. Напротив, демонстрира уважение към професията, колегите, служителите и работното място, като цяло.
	Оценка: 0-10 точки 10 точки

Част II

Специфични критерии за оценка на развитието на първоначално назначения съдия – констатации и цифрова оценка

1.	Спазване на графика за провеждане на съдебни заседания (оценете уменията на съдията за целенасочено разпределение и оптимална организация на работата)
	<i>Констатации:</i> Съдията спазва графика за провеждане на съдебни заседания на ръководения от него състав. Съобразява и утвържда график на тричленния състав, в който участва, като насрочва делата на определените му дати и часови диапазони и активно участва при произнасяне по съответните казуси. През периода от назначаването му до настоящия момент е придобил и усъвършенства умение, като възприема добрите практики в тази насока, за оптимално организиране на работата като съдия – обработване на ежедневния доклад, произнасяне в тричленни и еднолични състави, участие в различни обучения за повишаване на квалификацията.
	Оценка: 0-5 точки 5 точки

2.	Умение за водене на съдебно заседание и съставяне на протокол (оценете нивото на познания на съдията в областта на процесуалното право и практическото им приложение при разглеждането на делата)
	Констатации: Въпреки липсата на продължителен опит, свързан с явяване в съдебна зала и водене на съдебен процес, магистратът показва и утвърждава добри умения за водене на съдебно заседание. Демонстрира спокойствие и увереност и с лекота практически прилага познанията си. Това обезпечава нормалното водене на съдебните заседания и съставянето на съдебни протокол, обективиращи надлежно изявленията на страните, процесуалните им действия и мотивирани определения на съда.
	Оценка: 0-10 точки 10 точки
3.	Мотивиране на съдебните актове (Оценете степеня на последователност, стриктност и достатъчност при мотивиране на съдебните актове и излагане на аргументите; Оценете способността на съдията за използването на ясен, достъпен и разбираем език в съдебните актове, които издава)
	Констатации: Съдията изготвя мотивирани съдебни актове, като структурира правилно изложението си, акцентирайки върху релевантните за спора факти. Обсъжда наведените от страните възражения и изгражда своите мотиви с посочване на приложимите материалноправни норми. Извършва анализ на събраните по делата доказателства, в тяхната съвкупност. Основание за този извод дава не само извършваният от съдията-наставник методически контрол, но вече потвърдени актове на съдия Пеловски след инстанционна проверка.
	Оценка: 0-15 точки 15 точки

КОМПЛЕКСНА ОЦЕНКА¹ (формира се от общия сбор на точките по всеки от критериите):

Положителна:	Точки
1. Задоволителна	
2. Добра	
3. Много добра	100
Отрицателна:	

ПРЕПОРЪКИ ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНО ОБУЧЕНИЕ (обобщете нуждата от допълнително обучение, съобразно установените затруднения и/или пропуски в работата на съдията):

.....

.....

.....

16.03.2023 г.
/Дата/

Подпис на съдията-наставник:

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
BCC-4443	28-02-2022

ПРИЛОЖЕНИЕ № 1

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 195а, ал. 1 от Закона за съдебната власт

Долуподписаният/ната

Васил Гумнов Кембаск

(трите имена)

на длъжност:

судия в Административен съд - Варна

(изписва се институцията и заеманата длъжност)

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

Извършвам дейност/Членувам в следните организации и общества, вкл. тайни и/или неформални организации и общества, юридически лица с нестопанска цел, граждански дружества или обединения, извън тези по чл.217, ал. 1 от Закона за съдебната власт:

.....

.....

Дата: *24.02.2022г.*

Декларатор:

(подпис)

До
Председателя на Административен съд – Варна

До
Комисията по атестирането и конкурсите при съдийската колегия на ВСС

ДОКЛАД НА СЪДИЯ-НАСТАВНИК МАРИЯ ЖЕЛЯЗКОВА

ЗА РАЗВИТИЕТО НА ПЪРВОНАЧАЛНО НАЗНАЧЕНИЯ СЪДИЯ ВАСИЛ ПЕЛОВСКИ

РАЙОНЕН / ОКРЪЖЕН / АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА
(МОЛЯ, ПОДЧЕРТАЙТЕ ОТНОСИМОТО)

ЗА ПЕРИОДА: ОТ 15.02.2022 г. до 15.08.2022 г.

Част I

Общи критерии за оценка на развитието на първоначално назначения съдия – констатации и цифрова оценка

1.	Правни познания и умения за прилагането им (оценете способността на съдията за практическо приложение на теоретичните му правни знания; интересът, демонстриран от съдията за допълване и актуализиране на неговите юридически познания)
	<i>Констатации:</i> Още от постъпването си на работа, съдия Пеловски демонстрира отлични теоретични познания, като придобитият от него опит при заеманите преди това длъжности, способства да съчетае своите знания с възможността за практическото им приложение. Наблюдава се и постоянен стремеж за допълване и актуализиране на правните познания и умения, чрез запознаване и прилагане на актуалната съдебна практика, в това число и тази на СЕС.
	Оценка: 0-15 точки
	15 точки
2.	Умение за анализ на правнорелевантните факти (оценете способност на съдията правилно да определя предмета и другите правни проблеми по делото)
	<i>Констатации:</i> При подготовката на делата и при изготвяне на съдебните актове, съдия Пеловски демонстрира умения за извършване на задълбочен, обективен и всеобхватен анализ на правнорелевантните факти във връзка с конкретен спор. В резултат на това, същият съумява да определи правилно предмета на спора, респективно да отсее допустимите доказателствени искания на страните.

1-64

	Оценка: 0-15 точки	15 точки
--	--------------------	----------

3.	Умение за оптимална организация на работата (от гледна точка на ефективността, оценете способността на съдията да организира работата, която му е била поверена)	
	Констатации: Съдията безспорно притежава много добри организационни умения. Успява правилно да подреди работата по приоритети и тази оптимална организация обезпечава ефикасност и срочност при изпълнение на служебните задължения.	
	Оценка: 0-10 точки	10 точки

4.	Експедитивност и дисциплинираност (оценете до каква степен съдията спазва законоустановените срокове за постановяване на съдебни актове по поверените му дела)	
	Констатации: Предвид добрата организационна работа, съдия Пеловски съумява да спазва законоустановените срокове, както по движението на делата, така и при изготвяне на съдебните актове. Обръща специално внимание при съблюдаване сроковете по бързите производства и тези, за които са регламентирани съкратени срокове.	
	Оценка: 0-10 точки	10 точки

5.	Способност за вземане на решения (оценете способността на съдията да разрешава бързо и навременно възникналите въпроси, без да допуска неоправдано забавяне)	
	Констатации: Съдията разрешава възникналите въпроси бързо и своевременно, като едновременно с това съумява да извърши задълбочен анализ и преценка на релевантните за спора въпроси, като например основателността на исканията на страните, възможните процесуални действия на съда и др. При срещане на затруднения, не се колебае да потърси съвет. Поставените от него въпроси при тази ситуация, показват познаване на казуса и приложимата нормативна уредба, и предлага решения.	
	Оценка: 0-5 точки	5 точки

6.	Умение за комуникация и отношение към другите длъжностни лица в съда и към гражданите (оценете способността на съдията да работи в сътрудничество със служителите на съда, отношението към страните, участващи в процеса по правораздаване и взаимодействието с държавните органи, граждани и юридически лица)	
	Констатации: При направените посещения в провежданите от съдия Пеловски открити съдебни заседания, се	

	наблюдава демонстрирано от магистрата уважение към страните, адвокатите и другите участници по делата, съчетано с поведение, вдъхващо респект към институцията. Налице е и колегиално отношение на съдията в комуникацията му със съдебните служители, основано на уважение, добронамереност и професионализъм. С търпение и умение за избягване на конфликтните ситуации е обезпечена комуникацията на съдията с колегите, съдебните служители и страните по делата.
	Оценка: 0-5 точки 5 точки

7.	Спазване на правилата за етично поведение (оценете до каква степен съдията демонстрира поведение, което издига авторитета на съдебната власт и умение да отстоява и защитава независимостта на съдебната власт)
	Констатации: Магистратът демонстрира колегиално и етично отношение към колегите си и към съдебните служители. Показва високи делови и етични качества и умения за работа в екип. Проявява конфиденциалности и с цялостното си поведението е започнал да изгражда добро име в колектива.
	Оценка: 0-10 точки 10 точки

Част II

Специфични критерии за оценка на развитието на първоначално назначения съдия – констатации и цифрова оценка

1.	Спазване на графика за провеждане на съдебни заседания (оценете уменията на съдията за целенасочено разпределение и оптимална организация на работата)
	Констатации: Съдията спазва графика за провеждане на съдебни заседания. Съобразява утвърдения график на състава и насрочва делата на определените му дати и часови диапазони. Спазва и графика за провеждане на съдебни заседания по отделните дела, насрочени за съответния ден, като отклонение се наблюдава единствено с цел спазване регламентирани от закона бързи срокове. Придобито е умение за оптимално организиране на работата като съдия – обработване на ежедневния доклад, произнасяне в тричленни и еднолични състави, участие в различни обучения за повишаване на квалификацията.
	Оценка: 0-5 точки 5 точки

2.	Умение за водене на съдебно заседание и съставяне на протокол (оценете нивото на познания на съдията в областта на процесуалното право и практическото им приложение при разглеждането на делата)
----	--

	Констатации: Магистратът, въпреки липсата на продължителен опит, свързан с явяване в съдебна зала и водене на съдебен процес, показва добри умения за водене на съдебно заседание. Освен притежавания от него преди това опит в качеството му на юрисконсулт, същия с цел усвояване на умения, присъства на съдебни заседания, водени от магистрати с голям съдийски стаж. В последствие, с лекота съдията практически прилага познанията си и това обезпечава нормалното водене на съдебното заседание и съставянето на надлежен протокол. Протоколите съдържат изявленията на страните, процесуалните им действия и мотивирани определения на съда.	
	Оценка: 0-10 точки 10 точки	
3.	Мотивиране на съдебните актове (Оценете степенята на последователност, стриктност и достатъчност при мотивиране на съдебните актове и излагане на аргументите; Оценете способността на съдията за използването на ясен, достъпен и разбираем език в съдебните актове, които издава)	
	Констатации: Съдията изготвя мотивирани съдебни актове, като структурира правилно изложението си, акцентирайки върху релевантните за спора факти. Обсъжда наведените от страните възражения и изгражда своите мотиви с посочване на приложимите материалноправни норми. Извършва анализ на събраните по делата доказателства, в тяхната съвкупност. Основание за този извод дава не само извършваният от съдията-наставник методически контрол, но вече потвърдени актове на съдия Пеловски след инстанционна проверка.	
	Оценка: 0-15 точки 15 точки	

КОМПЛЕКСНА ОЦЕНКА¹ (формира се от общия сбор на точките по всеки от критериите):

Положителна:	Точки
1. Задоволителна	
2. Добра	
3. Много добра	100
Отрицателна:	

ПРЕПОРЪКИ ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНО ОБУЧЕНИЕ (обобщете нуждата от допълнително обучение, съобразно установените затруднения и/или пропуски в работата на съдията):

.....

.....

.....

.....

.....

23.08.2022 г.

/Дата /

Подпис на ~~съдията-наставник~~:

ⁱ Отрицателна комплексна оценка по отношение на съдията се формира при общ сбор от броя на точките по отделните критерии до 50 точки включително.

Задоволителна комплексна оценка по отношение на съдията се формира при общ сбор от броя на точките по отделните критерии от 51 до 70 точки.

Добра комплексна оценка по отношение на съдията се формира при общ сбор от броя на точките по отделните критерии от 71 до 90 точки.

Много добра комплексна оценка по отношение на съдията се формира при общ сбор от броя на точките по отделните критерии от 91 до 100 точки.

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 195 от Закона за съдебната власт

Долуподписаният/ата Ваня Димитрова,

ЕГН....., живуш/а.....

л.к. №, издадена на г. от

МВР.....

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. не съм народен представител, кмет или общински съветник;
2. не заемам длъжност в държавни органи, в общински органи, както и в институции на Европейския съюз, с изключение на европейски делегиран прокурор;
3. не упражнявам търговска дейност под каквато и да е форма, включително лично, чрез подставено лице и/или с явен и/или със скрит пълномощник, не съм съдружник, управител, не участвам в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност;
4. не получавам възнаграждение за извършване на дейност по договор или по друго правоотношение с държавна, общинска или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец и не упражнявам свободна професия или друга платена професионална дейност;
5. не членувам в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, не извършвам политическа дейност, не членувам в организации и не извършвам дейности, които засягат независимостта ми;
6. не съм член на синдикална организация извън системата на съдебната власт.

Известна ми е наказателната отговорност, която нося за деклариране на неверни данни по чл. 313 от Наказателния кодекс.

15.02.2022

Декларатор:

Гр. Ваня

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА

АКТ
ЗА ВСТЪПВАНЕ В ДЛЪЖНОСТ

Днес, 15.02.2022 година, в гр. София се състави настоящият акт, с който се удостоверява, че в изпълнение на решение по протокол № 42 от 23 ноември 2021 г., т. 6.28.7 на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет **ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ** встъпи в длъжност „съдия“ в Административен съд – Варна.

Встъпил в длъжност:

Административен ръководител-
Председател на АдмС – Варна:

.....
Васил Руменов Пеловски

.....
Елена Атанасова Янкиева

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА

АКТ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТ № 1/15.02.2022 г.

На основание чл. 161, ал. 3 от ЗСВ и решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по протокол № 42, т.6.28.7 от 23.11.2021 г. за назначаване на осн. чл. 160, във вр. с чл. 186а, ал. 4 от ЗСВ на **ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ** на длъжност „съдия“ в Административен съд - Варна, считано от датата на встъпване в длъжност, се издава настоящият акт за заемане на длъжност от:

ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ. ЕГН:

адрес: (

Образование: Висше

Специалност: право

Месторабота: Административен съд - Варна

Правно основание за заемане на длъжността: чл.160, във връзка с чл.186а, ал.4 от ЗСВ

Длъжност: „съдия“ в Административен съд – Варна, код по НКПД-2011: 2612 7006

Ранг: -

Дата на встъпване: 15.02.2022 г.

Общ трудов стаж: 14 год. 2 мес. 3 дни, в. т. ч. юридически стаж: 13 год. 3 мес. 18 дни

Основно месечно възнаграждение в размер на:

Възнаграждение за ранг

лв.

ОБЩО:

лв.

Допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит:

➤ 2% в орган на съдебната власт: за 2 г. 11 м. 10 д. - 4 %

Сума:

лв.

➤ 1.5 % извън орган на съдебната власт, съща, сходна или същия характер работа, длъжност или професия: за 10 г. 04 м. 08 д. - 15 %

Сума:

лв.

➤ 1 % извън орган на съдебна власт и по друга специалност: за - %

Сума:

лв.

➤ 1% и 1.5 % : за - %

Сума:

лв.

ОБЩО: ДТВ за ТСПО %

%

БРУТНО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ :

лв.

Настоящият акт се съставя в 2 (два) еднообразни екземпляра.

ЗАЕЛ ДЛЪЖНОСТТА:...

/ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ/

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ВАРНА

/ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА/

Актът е съгласуван с:

Съд. администратор:...

(Д. С)

Гл. счетоводител:.....

(И. М)

Изготвил проекта:

(М М

К Л Е Т В Е Н Л И С Т

по чл. 157, ал. 2 от Закона за съдебната власт

на **ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ**

Заключавам се в името на народа да прилагам точно Конституцията и законите на Република България, да изпълнявам задълженията си по съвест и вътрешно убеждение, да бъда безпристрастен, обективен и справедлив, да допринасям за издигане престижа на професията, да пазя тайната на съвещанието, като винаги помня, че за всичко отговарям пред закона.

Заключа се!

11.02.2022 г.
гр. Варна

Положил клетвата:
Васил Руменов Пеловски

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

от протокол № 42
от дистанционното заседание чрез видеоконферентна връзка
на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,
проведено на 23 ноември 2021 г.

АТЕСТИРАНЕ И КОНКУРСИ

6. ОТНОСНО: Предложение, на основание чл. 186а, ал. 3 от ЗСВ, за първоначално назначаване на класираните кандидати за заемане на 31 (тридесет и една) свободни длъжности „съдия“ в административните съдилища, съгласно обявления конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 12/13.04.2021 г. (обн. в ДВ бр. № 32/16.04.2021 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

.....

6.28. НЕ НАЗНАЧАВА Васил Руменов Пеловски на длъжност „съдия“ в Административен съд – София - град, поради попълване на местата.

6.28.1. НЕ НАЗНАЧАВА Васил Руменов Пеловски на длъжност „съдия“ в Административен съд – София - област, поради попълване на местата.

6.28.2. НЕ НАЗНАЧАВА Васил Руменов Пеловски на длъжност „съдия“ в Административен съд – Перник, поради попълване на местата.

6.28.3. НЕ НАЗНАЧАВА Васил Руменов Пеловски на длъжност „съдия“ в Административен съд – Благоевград, поради попълване на местата.

6.28.4. НЕ НАЗНАЧАВА Васил Руменов Пеловски на длъжност „съдия“ в Административен съд – Пазарджик, поради попълване на местата.

6.28.5. НЕ НАЗНАЧАВА Васил Руменов Пеловски на длъжност „съдия“ в Административен съд – Кюстендил, поради попълване на местата.

6.28.6. НЕ НАЗНАЧАВА Васил Руменов Пеловски на длъжност „съдия“ в Административен съд – Пловдив, поради попълване на местата.

6.28.7. НАЗНАЧАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 186а, ал. 4 от ЗСВ, Васил Руменов Пеловски на длъжност „съдия“ в Административен съд – Варна, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

(Решението е взето без участието на Атанаска Дишева поради направен самоотвод.)

.....

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: /п/ Лозан Панов и
Георги Чолаков

Вярно с оригинала
Ст. специалист:

М.С:

МС/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Удостоверение
за правоспособност

№.....

на..... Васил Руменов Пеловски.....

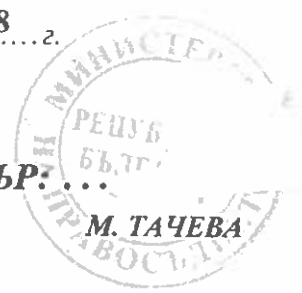
роден(а) на..... 19..... г. в гр.(с.).....

..... ЕГН.....

издържал/а/ изпита за придобиване на
юридическа правоспособност по чл. 163 от Закона
за съдебната власт, съгласно протокол от
11.07.2008 г.
..... на комисията
за провеждането на изпита.

София, 16.07. 2008 г.

МИНИСТЪР:.....
М. ТАЧЕВА

На 28.04.2021 г., САДИФЕ МЕХМЕДОВА, нотариус в ре-
верността на този препис, снет от: ОРИГИНАЛ.....
ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ, ЕГН:..... При-
като в първообраза нямаше зачерквания, прибавки, по-
Per. № 5424 Събрана така.....

Нотариус:

(печат на ВУ)

(подпис на ректор)

София УНСС - 2006

№

УНСС
ДП
ВА
785
январия

Университет за Национално
Световно Етопанство
София

Юридически Факултет

УНСС № 785
январия

ДИПЛОМА

на Васил Руменов Теловски

ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ
НА ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

Магистър

по специалност

Право

с професионална квалификация

Юрист

Декан:

(проф. д-р Г. Боянов)

Ректор:

(проф. д-р Борислав Борисов)

На 28.04.2021 г., САДИФЕ МЕХМЕДОВА, нотариус в район РС СОФИЯ с рег. № 785 на Нотариалната камара, удостоверявам
верността на този препис, снет от: ОРИГИНАЛЕН официален (частен) документ представен ми от:
ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ, ЕГН: _____ - Приносител
като в първообраза нямаше зачерквания, прибавки, поправки и други особености
Рег. № 5426 Събрана такса: _____

Нотариус: _____

ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ

факултетен No :

ЕГН

, роден на

година,

в гр. ,

Република България

гражданин на Република България

завърши през 2007 година

пет и половина годишен курс на обучение

единадесет семестъра

по специалност

Право

редовна форма на обучение

Среден успех от курса на обучение: Мн.добър 4.56

Среден успех от държавните изпити: Добър 3.67

Общ брой кредити:

Протокол на държавната изпитна комисия

No

/18.05.2007 г.

Регистрационен номер

/13.6.2007 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДИПЛОМА

ЗА

ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Възвръщане
№ 1
1951

Нотариус № 185
Савифе
МЕХМЕДОВА
Район на действие
г.д. СОФИЯ
республика България

Нотари
№ 1
1951

СРЕДЕН УСПЕХ ОТ СЛЕДВАНЕТО: Мн.добър /4.50,

брой кредити:

ПОЛОЖЕНИ ДЪРЖАВНИ ИЗПИТИ:

No	Държавен изпит	Оценка:	
1.	Наказателноправни науки	Среден	3.00
2.	Гражданскоправни науки	Добър	4.00
3.	Публичноправни науки	Добър	4.00

брой кредити:

Приложението е невалидно без диплома,

серия УНСС-2006, No

регистрационен No /13.6.2007 г.

ДЕКАН:

(пр.ф. д-р Г. Боянов)

РЕКТОР:

СОФИЯ

(пр.ф. д-р Борислав Борисов)

ИЗГОТВИЛ:

ПРИЛОЖЕНИЕ

КЪМ ДИПЛОМА ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ
НА ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

Магистър

на ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ

СПЕЦИАЛНОСТ

Право

Продължителност на обучението
пет години и половина
единадесет семестъра
редовна форма на обучение

No	Учебни дисциплини, курсони работи и практики	Хорариум		Оценка
		кредити	Л. У.	
1.	История на българската държава и право	75	15	Добър 4
2.	Общо учение за държавата	45	15	Добър 4
3.	Философия на правото	45	0	Добър 4
4.	Английски език - първа част	0	60	Среден 3
5.	Икономика	90	30	Отличен 6
6.	Обща теория на правото	90	60	Мн. добър 5
7.	Римско частно право	60	30	Мн. добър 5
8.	Правно регулиране на управленски модели	45	45	Мн. добър 5
9.	Екологично право	30	0	Отличен 6
10.	Международни отношения	45	0	Среден 3
11.	Международно публично право	60	30	Среден 3
12.	Английски език - втора част	0	60	Среден 3
13.	Административно право и административен процес	120	60	Добър 4
14.	Гражданско право-обща част	120	60	Отличен 6
15.	Конституционно право	90	60	Добър 4
16.	Политология	45	0	Отличен 6
17.	Вещно право	45	30	Мн. добър 5
18.	Правна психология	45	0	Отличен 6
19.	Учебна практика по административно право и административен процес	0	0	Отличен 6
20.	Финансово право	60	45	Добър 4
21.	Наказателно право	105	75	Мн. добър 5
22.	Облигационно право	105	60	Добър 4

ПРАЗНА
СТРАНИЦА

Нон
* МЕН
Радон на га
р.с.соф
Б

Но
* М
р.с.со
Б

No	Учебни дисциплини, курсови работи и практики	кредити	Хоразум		Оценка
			Л.	У.	
23.	Църковно право	30	0	0	Мн. добър
24.	Данъчно право	60	30	30	Добър 4
25.	Право на интелектуална собственост	45	15	30	Среден 3
26.	Публично търговско право	60	0	60	Добър 4
27.	Строително право	30	0	30	Мн. добър 5
28.	Учебна практика по гражданско и наказателно право	0	0	0	Отличен 6
29.	Семейно и наследствено право	60	45	15	Добър 4
30.	Трудово право	90	45	45	Мн. добър 5
31.	Търговско право	120	60	60	Среден 3
32.	Конкурентно право	30	0	30	Добър 4
33.	Международно частно право	75	30	45	Отличен 6
34.	Нотариално право	30	30	0	Добър 4
35.	Осигурително право	45	30	15	Мн. добър 5
36.	Сравнително гражданско и търговско право	45	15	30	Отличен 6
37.	Гражданскопроцесуално право	120	60	60	Среден 3
38.	Кооперативно право	30	0	30	Добър 4
39.	Наказателнопроцесуално право	120	60	60	Среден 3
40.	Право на европейския съюз	75	0	75	Отличен 6
41.	Учебна практика по граждански и наказателен процес	0	0	0	Отличен 6

Оценките са по шестобалната система, при която
най-високата е "отличен 6", а най-ниската е "среден 3"

Списък № 786
РЕГИОНА
* вкл.

На 28.04.2021 г., САДИФЕ МЕХМЕДОВА, нотариус в район РС СОФИЯ с рег. № 785 на Нотариалната камара, удостоверявам
верността на този препис, снет от: ОРИГИНАЛ на официален (частен) документ представен ми от:
ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ, ЕГН: - Приносител
като в първообраза нямаше зачерквания, прибавки, поправки и други особености.
Рег. № 5445 Събрана такса.

Нотариус:

